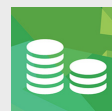

Särskild rapport

Skyddet av EU:s budget mot oriktiga utgifter: Kommissionen använde sig i allt större utsträckning av förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar på sammanhållningsområdet under perioden 2007–2013

(i enlighet med artikel 287.4 andra stycket i EUF-fördraget)

4
1977 - 2017

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

Granskningsteam

I våra särskilda rapporter redovisar vi resultatet av våra effektivitets- och regelefterlevnadsrevisioner av särskilda budgetområden eller förvaltningsteman. För att uppnå så stor effekt som möjligt väljer vi ut och utformar granskningsuppgifterna med hänsyn till riskerna när det gäller resultat eller regelefterlevnad, storleken på de aktuella inkomsterna eller utgifterna, framtida utveckling och politiskt intresse och allmänintresse.

Denna effektivitetsrevision utfördes av revisionsavdelning II – där ledamoten Iliana Ivanova är ordförande – som är specialiserad på utgiftsområdena investeringar för sammanhållning, tillväxt och inkludering. Föredragande ledamot var Henri Grethen som biträdades av Ildikó Preiss (uppgiftsansvarig och attaché), Niels-Erik Brokopp (förstechef) och Marcel Bode, Nicholas Edwards, Johan Adriaan Lok och Ágota Marczinkó (revisorer).

Från vänster till höger: Henri Grethen, Ildikó Preiss, Niels-Erik Brokopp, Ágota Marczinkó, Marcel Bode och Nicholas Edwards.

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

Särskild rapport nr 4/2017

(i enlighet med artikel 287.4 andra stycket i EUF-fördraget)

Skyddet av EU:s budget mot oriktiga utgifter: Kommissionen använde sig i allt större utsträckning av förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar på sammanhållningsområdet under perioden 2007–2013

med kommissionens svar

INNEHÅLL

	Punkt
Ordförklaringar och förkortningar	
Sammanfattning	I–XV
Inledning	1–34
Sammanhållningspolitiken är EU:s huvudsakliga källa till finansiering av investeringar	1–9
Politikens mål, budget och medel	1–3
Sammanhållningspolitikens förvaltnings- och kontrollsystem	4–9
Kommissionens åtgärder för att skydda EU:s budget på sammanhållningsområdet	10–28
Förebyggande åtgärder: avbrott och innehållande av betalningar	14–17
Finansiella korrigeringar som görs av kommissionen	18–25
Medlemsstaternas återkrav av felaktigt utbetalda belopp	26–28
Finansiella korrigeringar är viktiga för att fastställa den kvarstående risken för utbetalningar från EU:s budget på sammanhållningsområdet	29–33
Årliga felprocentsatser per program för ett representativt urval insatser som validerats av kommissionen	30–31
Kommissionens beräkning av en ackumulerad kvarstående riskprocent	32–33
Europeiska revisionsrättens tidigare särskilda rapport om kommissionens åtgärder för att skydda EU:s budget	34
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	35–39
Iakttagelser	40–140
Finansiella korrigeringar ledde redan under perioden 2000–2006 till nettokorrigeringar för ett antal program inom Eruf och ESF och även för SF-program	40–57
De finansiella korrigeringarna för perioden 2000–2006 uppgick till 8 616 miljoner euro eller 3,8 % av den totala budgeten för Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF	40–45

De finansiella nettokorrigeringsarna för perioden 2000–2006 uppgår sammanlagt till 2 423 miljoner euro (eller 1,1 % av den totala budgeten)	46–51
Kommissionens bedömning av brister och finansiella korrigeringar bekräftades i sak av Europeiska unionens domstol	52–57
Kommissionen använde sig i allt större utsträckning av förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar under perioden 2007–2013	58–121
Under perioden 2007–2013 använde kommissionen sig i större utsträckning än tidigare av de åtgärder den har till sitt förfogande för att skydda EU:s budget	59–66
Kommissionen tillämpade sina förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar på ett proportionerligt sätt under perioden 2007–2013	67–81
Kommissionens korrigerande åtgärder sätter press på medlemsstaterna att åtgärda brister i sina förvaltnings- och kontrollsystem	82–98
Kommissionen hade svårt att övervaka genomförandet av medlemsstaternas finansiella korrigeringar och bedöma de långsiktiga effekterna av kommissionens korrigerande åtgärder	99–111
Kommissionens rapportering om förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar gjorde det svårt att få en heltäckande och analytisk överblick	112–121
De rättsliga bestämmelserna för perioden 2014–2020 stärker kommissionens ställning betydligt när det gäller skyddet av EU:s budget från oriktiga utgifter	122–140
Rapporteringen om finansiella korrigeringar har integrerats i det årliga garantipaketet och granskas av revisionsmyndigheten	123–126
De rättsliga bestämmelser som infördes för perioden 2014–2020 ger kommissionen större befogenheter att skydda EU:s budget	127–138
Ökad rättssäkerhet genom att regler fastställs som förordningar och inte som vägledning	139–140
Slutsatser och rekommendationer	141–150
Bilaga I – Kommissionens processer för förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar	
Bilaga II – Jämförelse av rättsliga bestämmelser: perioderna 2000–2006, 2007–2013 och 2014–2020	
Bilaga III – Scenarier för följderna av finansiella korrigeringar	
Bilaga IV – Kommissionens förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar per medlemsstat för programperioden 2007–2013 vid årsslutet 2015	

Bilaga V – Säkringssystem på sammanhållningsområdet för programperioderna 2007–2013 och 2014–2020

Kommissionens svar

ORDFÖRKLARINGAR OCH FÖRKORTNINGAR

Ackumulerad kvarstående riskprocent	En uppskattning för varje program under hela programperioden av andelen redovisade utgifter som inte är lagliga och korrekta. Den ackumulerade kvarstående riskprocenten tar hänsyn till alla finansiella korrigeringar som genomförts sedan periodens början och de totala utgifter som redovisas vid dess slut.
Anslag	Ett anslag (förkortat ANS i figurerna) är den totala summa som tilldelats en medlemsstat eller ett operativt program under en programperiod och är den teoretiskt sett högsta summa som kan utbetalas.
Artikel 20-rapportering	En årlig deklARATION över belopp som dragits tillbaka eller återkrävs samt belopp som återstår att återkrävas eller som inte kan återkrävas i enlighet med bestämmelserna i artikel 20.2 i förordning (EG) nr 1828/2006 för 2007–2013 års program. Den speglar förvaltnings- och kontrollsystemets totala korrigerande kapacitet för varje program, sammanlagt på insatsområdesnivå, oberoende av källan till korrigeringen.
Attesterande myndighet	Attesterande myndigheter gör de första kontrollerna av de utgifter som förvaltningsmyndigheterna redovisar och intygar att utgifterna är lagliga och korrekta.
Avbrott	Kommissionen får avbryta betalningsfristen för en given utgiftsdeklARATION i högst sex månader (se artikel 91 i förordning 1083/2006) om det finns bevis som tyder på en allvarlig (se övers. anm. till punkt 15) brist i förvaltnings- och kontrollsystemens sätt att fungera i medlemsstaten eller om okorrigerade oriktiga utgifter attesteras i en utgiftsdeklARATION. Om kommissionen, på grundval av sitt eget arbete eller den information som revisionsmyndigheterna har rapporterat, kommer fram till att en medlemsstat inte har åtgärdat allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemen och/eller inte har korrigerat oriktiga utgifter som har redovisats och attesterats, får den avbryta eller hålla inne betalningar. Om medlemsstaten inte åtgärdar konstaterade systembrister eller drar tillbaka de oriktiga utgifterna (som får ersättas med utgifter som är stödberättigande), får kommissionen själv göra finansiella korrigeringar, vilket leder till en nettominskning av EU-stödet till det operativa programmet.
Beräknad felprocent	En revisionsmyndighets uppskattning för varje operativt program (eller grupp av operativa program) av andelen årliga utgifter som inte är lagliga och korrekta. Denna andel bör fastställas på grundval av statistisk provtagning. De beräknade felprocentsatserna måste vara representativa för de utgifter som det operativa programmet (eller gruppen av operativa program) har ådragit sig. Detta kan även gälla felprocentsatser som fastställs på grundval av särskilda icke-statistiska urvalsmetoder (i

	synnerhet för små populationer) under förutsättning att de är representativa för populationen som helhet.
Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf)	Europeiska regionala utvecklingsfonden syftar till att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen inom Europeiska unionen genom att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna via ekonomiskt stöd till infrastruktursatsningar och produktiva sysselsättningskapande investeringar, främst för företag.
Europeiska socialfonden (ESF)	Europeiska socialfonden (ESF) syftar till att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen inom Europeiska unionen genom att förbättra sysselsättningsmöjligheterna (huvudsakligen genom utbildningsåtgärder) och främja en hög sysselsättningsnivå samt fler och bättre arbetstillfällen.
Finansiell korrigerig: bekräftad, beslutad eller genomförd	En så kallad bekräftad finansiell korrigerig har godkänts av den berörda medlemsstaten. En så kallad beslutad finansiell korrigerig har antagits genom ett kommissionsbeslut och är alltid en nettokorrigerig där medlemsstaten måste betala tillbaka felaktigt utbetalda medel till EU:s budget, vilket leder till en definitiv minskning av anslaget till den berörda medlemsstaten. En så kallad genomförd finansiell korrigerig har, efter att ha bekräftats eller beslutats, åtgärdat den fastställda oriktigheten (dvs. genom att anslag dragits tillbaka eller återvunnits).
Finansiell korrigerig: i förhand eller i efterhand	Finansiella förhandskorrigeringar utförs innan den oriktiga utgiften redovisas till kommissionen. Finansiella efterhandskorrigeringar utförs efter det att den oriktiga utgiften redovisats till kommissionen.
Finansiella korrigeringar (förkortat FK i figurerna)	Syftet med finansiella korrigeringar är att skydda EU:s budget från felaktiga eller oriktiga utgifter. Vid utgifter med delad förvaltning är det i första hand medlemsstaternas ansvar att återkräva felaktiga utbetalningar. Finansiella korrigeringar kan göras genom att oriktiga utgifter dras av från medlemsstatens betalningsansökan, genom betalning av ett betalningskrav från kommissionen eller genom återtagande. Avdraget kan göras på två sätt: genom att anslag dras tillbaka eller återkrävs från stödmottagare.
Förebyggande åtgärd	De förebyggande åtgärderna, som kommissionen kan använda sig av för att skydda EU:s budget när den får kännedom om potentiella brister, inbegriper innehållande och avbrott av utbetalningar från EU:s budget till det operativa programmet.
Förmedlande organ	Ett förmedlande organ är ett offentligt eller privat organ eller en offentlig eller privat förvaltning som verkar under en förvaltningsmyndighets ansvar eller som utför uppgifter för en sådan myndighets räkning gentemot de stödmottagare som genomför insatserna.
Förvaltnings- och	Förvaltnings- och kontrollsystemet är en struktur som tillämpar

kontrollsystem	och utför kontrollverksamheten i ett operativt program. Inom sammanhållningspolitiken består denna av en förvaltningsmyndighet (och de förmedlande organen), en attesterande myndighet och en revisionsmyndighet på medlemsstatsnivå samt kommissionen.
Förvaltningsmyndighet	En förvaltningsmyndighet är en nationell, regional eller lokal myndighet (eller något annat offentligt eller privat organ) som medlemsstaten har utsett att förvalta ett operativt program. Denna myndighet har till uppgift att välja ut de projekt som ska finansieras, övervaka hur projekten genomförs och rapportera till kommissionen om finansiella aspekter och uppnådda resultat. Förvaltningsmyndigheten är också det organ som ålägger stödmottagare finansiella korrigeringar efter det att revisioner har genomförts av kommissionen, Europeiska revisionsrätten eller någon av medlemsstatens myndigheter.
Handlingsplan	En handlingsplan är ett dokument som har utarbetats av en medlemsstat efter det att systembetingade oriktigheter eller allvarliga brister i medlemsstatens system har identifierats. I handlingsplanen beskrivs de korrigerande åtgärder som kommer att användas för att åtgärda oriktigheterna och/eller systembristerna.
Innehållande av betalningar	Kommissionen kan ställa in samtliga eller en del av de mellanliggande betalningarna (se artikel 92 i förordning (EG) nr 1083/2006) om det finns en allvarlig brist (se övers. anm. till punkt 15) i förvaltnings- och kontrollsystemens sätt att fungera i medlemsstaten eller om okorrigerade oriktiga utgifter har attesterats i en utgiftsdeklaration eller om medlemsstaten har åsidosatt sina förvaltnings- och kontrollskyldigheter på ett allvarligt sätt.
Insatsområde	En av prioriteringarna i strategin i ett operativt program som består av en grupp sammanhängande insatser med särskilda mätbara mål.
Kommittén för avbrott, innehållande av betalningar och finansiella korrigeringar	En särskild intern kommitté som utgör ett forum inom kommissionens generaldirektorat där frågor kan diskuteras och beslut fattas rörande varningar, avbrott, innehållande av betalningar och finansiella korrigeringar.
Operativt program	I ett operativt program fastställs en medlemsstats prioriteringar och särskilda mål och anges hur finansieringen (medfinansieringen från EU samt offentliga och privata aktörer i medlemsstaterna) kommer att användas under en viss period (för närvarande sju år) för att finansiera projekt. Projekten inom ett operativt program måste bidra till ett visst antal mål. Operativa program kan finansieras via Eruf, SF och/eller ESF. Det operativa programmet utarbetas av medlemsstaten och måste godkännas av kommissionen innan några medel kan betalas ut från EU:s budget. De operativa programmen kan endast ändras under

	programperioden om båda parterna är överens.
Oriktighet	En oriktighet är en handling som bryter mot EU:s regler och som har en potentiellt negativ inverkan på EU:s finansiella intressen, men som kan vara resultatet av verkliga fel som har begåtts antingen av stödmottagare som begär medel eller av de myndigheter som ansvarar för utbetalningarna. Om en oriktighet begås avsiktligt räknas det som bedrägeri.
Programperiod	Den fleråriga ram inom vilken utgifterna för Eruf, ESF och SF planeras och genomförs.
Revisionsmyndighet	Revisionsmyndigheter intygar för kommissionen att förvaltningssystemen och de interna kontrollerna inom ett operativt program fungerar ändamålsenligt (och att de attesterade utgifterna därmed är lagliga och korrekta). De ska fungera fristående från de myndigheter som förvaltar medlen. En revisionsmyndighet rapporterar resultatet av sina systemrevisioner och revisioner av insatser till förvaltningsmyndigheterna och de attesterande myndigheterna för det aktuella operativa programmet. En gång om året rapporterar de till kommissionen om sitt arbete under året i en årlig kontrollrapport. Om revisionsmyndigheten anser att den förvaltande myndigheten inte har vidtagit nödvändiga korrigerande åtgärder ska de göra kommissionen uppmärksam på detta.
Sammanhållningsfonden (SF)	Sammanhållningsfonden syftar till att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen inom Europeiska unionen genom att finansiera miljö- och transportprojekt i medlemsstater vars BNP per capita är lägre än 90 % av genomsnittet för unionen.
Tillbakadragande	Medlemsstaten drar omedelbart tillbaka den oriktiga utgiften från programmet när den upptäcks genom att dra av den från nästa utgiftsdeklaration och frigör därmed EU-medel för andra insatser. Ett av de sätt på vilket en finansiell korrigerings kan genomföras (se även återkrav).
Utlösande händelse	Oriktigheter eller allvarliga brister som upptäcks av medlemsstatens myndigheter, av kommissionen eller av revisionsrätten när de utför sina kontroller och som ger upphov till förebyggande åtgärder och finansiella korrigerings.
Årlig verksamhetsrapport	I de årliga verksamhetsrapporterna anges bland annat vilka resultat som uppnåtts genom åtgärderna i förhållande till de mål som ställts upp, vilka risker som är förenade med åtgärderna och vilken intern kontroll som utövats. Sedan 2001 års budgetförfarande för kommissionen, och sedan 2003 för alla Europeiska unionens (EU) institutioner, ska den delegerade utanordnaren lämna in en årlig verksamhetsrapport till sin institution rörande utförandet av hans/hennes åtaganden och information rörande finanser och förvaltning.
Åtagande	Rättsligt åtagande att tillhandahålla finansiering med förbehåll för vissa villkor. EU åtar sig att betala ut ersättning för sin del av

	<p>kostnaderna för ett EU-finansierat projekt när projektet har genomförts. Dagens åtaganden är morgondagens utbetalningar. Dagens utbetalningar är gårdagens åtaganden.</p>
Återkrav	<p>Medlemsstaten låter utgiften stå kvar i programmet tills det att den oriktigt utbetalda summan har återkrävts från stödmottagaren och drar av den från nästa betalningsansökan när återkravet har verkställts. Ett av de sätt på vilket en finansiell korrigeringsåtgärd kan genomföras (se även tillbakadragande).</p>
Återtagande	<p>En åtgärd som gör att ett tidigare åtagande (eller en del av det) upphävs.</p>
Åtgärder för att skydda EU:s budget	<p>Åtgärderna för att skydda EU:s budget omfattar förebyggande åtgärder (avbrott och innehållande av betalningar) och finansiella korrigeringsåtgärder (med ekonomiska konsekvenser). Dessa åtgärder kompletteras med handlingsplaner som kommissionen och medlemsstaten kommer överens om.</p>
Ärende	<p>Hela det händelseförlopp som kopplar de förebyggande åtgärderna och finansiella korrigeringsåtgärderna till samma utlösande händelse.</p>

SAMMANFATTNING

Om sammanhållningspolitiken

- I. Sammanhållningspolitiken syftar till att minska utvecklingskillnaderna mellan olika regioner, främja omstruktureringar av industriregioner på tillbakagång och gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete inom Europeiska unionen. Sammanhållningspolitiken är EU:s huvudsakliga källa till finansiering av investeringar och utgör cirka 37 % av de totala utgifterna i EU:s budget. De medel som tilldelats sammanhållningspolitiken uppgick till runt 230 miljarder euro under programperioden 2000–2006, 346 miljarder euro under 2007–2013 och 349 miljarder euro under 2014–2020.
 - II. Sammanhållningspolitiken består av två huvuddelar: regional- och stadspolitik samt sysselsättning och sociala frågor. Regional- och stadspolitik genomförs till största delen genom Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Sammanhållningsfonden (SF). Sysselsättning och sociala frågor finansieras till största delen genom Europeiska socialfonden (ESF).
 - III. Sammanhållningspolitiken genomförs genom delad förvaltning, vilket betyder att ansvaret delas mellan kommissionen och medlemsstaterna. Även om kommissionen fortfarande är ansvarig för genomförandet av EU:s budget delegeras den faktiska förvaltningen och kontrollen av EU:s medel och program till medlemsstaternas myndigheter, som väljer ut stödmottagare och fördelar medlen.
 - IV. Det är i första hand medlemsstaternas ansvar att upptäcka, korrigera och förhindra eventuella fel. Om kommissionen finner att oriktiga utgifter har medfinansierats eller sannolikt kommer att medfinansieras kan den ingripa och korrigera den redan medfinansierade utgiften eller förhindra en framtida medfinansiering.
 - V. Kommissionen kan använda sig av förebyggande åtgärder och/eller finansiella korrigeringar när oriktigheter eller allvarliga brister har identifierats av medlemsstaternas myndigheter, vid kommissionens egna kontroller och revisioner, vid Olafs utredningar och som ett resultat av revisionsrättens revisioner.
-

Hur vi genomförde vår revision

VI. Vi bedömde huruvida kommissionens förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar var ändamålsenliga för skyddet av EU:s budget från medfinansiering av oriktiga utgifter på sammanhållningsområdet. Vi riktade in oss på programperioden 2007–2013. Vi gjorde dessutom en jämförelse med programperioden 2000–2006 och bedömde den sannolika inverkan som de ändrade förordningarna skulle ha på perioden 2014–2020. I revisionen ingick följande:

- En översyn av de berörda riktlinjerna, publikationerna och rapporterna från kommissionen och en utvärdering av kommissionens interna förfaranden för perioden 2007–2013.
- En jämförande analys av förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar för perioderna 2000–2006 och 2007–2013 samt en bedömning av de finansiella korrigeringarnas inverkan efter avslutandet av programperioden 2000–2006.
- En undersökning av ett urval med 72 enskilda ärenden som avslutats i slutet av 2016. Dessa utgjorde 29 % av de finansiella korrigeringarna under perioden 2007–2013. Vårt fältarbete utfördes från januari 2016 till november 2016.

Detta konstaterade vi

VII. Överlag fann vi att kommissionen på ett ändamålsenligt sätt använde sig av de åtgärder som den har till sitt förfogande för programperioden 2007–2013 för att skydda EU:s budget från oriktiga utgifter.

VIII. De finansiella korrigeringarna för perioden 2000–2006 uppgick till 8 616 miljoner euro eller 3,8 % av den totala budgeten. När det gäller perioden 2007–2013 använde kommissionen i större utsträckning de åtgärder den har till sitt förfogande för att skydda EU:s budget.

IX. När det gäller perioden 2007–2013 fann vi att kommissionen genomförde sina förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar på ett proportionerligt sätt, och vi bekräftade att kommissionens åtgärder för perioden 2007–2013 var inriktade på de

medlemsstater som hade de mest riskfyllda programmen. Vi fann också att kommissionens bedömning av brister och till hörande finansiella korrigeringar i sak bekräftades av Europeiska unionens domstol.

X. Kommissionens korrigerande åtgärder sätter press på medlemsstaterna att åtgärda brister i sina förvaltnings- och kontrollsystem. Både förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar berör dock vanligtvis komplexa problem som tar lång tid att lösa. När betalningar avbryts eller hålls inne på detta sätt innebär det en betydande ekonomisk risk för medlemsstaterna. Under perioden 2007–2013 hade kommissionen därför som mål att gradvis häva åtgärder för att se till att utbetalningar kunde återupptas så snart de nödvändiga villkoren hade uppfyllts.

XI. Vi fann även att kommissionen hade stött på svårigheter vid övervakningen av genomförandet av finansiella korrigeringar. En gedigen övervakning kunde dock inte göras utifrån den information som medlemsstaterna tillhandahöll om genomförandet under perioden 2007–2013. Vi fann blandade bevis för de förebyggande åtgärdernas och de finansiella korrigeringarnas långsiktiga effekter under perioden 2007–2013.

XII. Kommissionens rapportering om förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar gör det svårt att få en heltäckande överblick över situationen, till stor del på grund av att informationen presenteras i flera olika rapporter och dokument. Samtidigt innehåller inte en enda kommissionsrapport om perioden 2007–2013 en analytisk översikt över förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar. Företrädare för Europaparlamentet och rådet ansåg också att kommissionens rapporter inte innehåller tillräckligt många jämförelser mellan medlemsstater och exempel på god praxis för hur återkommande problem kan förebyggas, upptäckas och korrigeras.

XIII. De rättsliga bestämmelserna för perioden 2014–2020 stärker kommissionens ställning betydligt när det gäller skyddet av EU:s budget från oriktiga utgifter, särskilt genom de finansiella nettokorrigeringarna. Detta beror främst på att medlemsstaternas rapportering om finansiella korrigeringar nu integreras i det årliga garantipaketet och granskas av respektive revisionsmyndighet. De rättsliga bestämmelser som infördes för perioden 2014–2020 ger dessutom kommissionen större befogenheter att se till att ersättning för oriktiga

utgifter inte längre betalas ut från EU:s budget. Slutligen ökar medlemsstaternas rättssäkerhet eftersom reglerna fastställs som förordningar och inte som vägledning.

XIV. Vi anser att dessa åtgärder har medfört att systemets utformning har förbättrats betydligt.

Detta rekommenderar vi

XV. Kommissionen bör vidta följande åtgärder:

- Tillämpa en strikt strategi när det gäller finansiella korrigeringar vid avslutandet av perioden 2007–2013 (från mars 2017) för att se till att de oriktiga utgifterna i de totalbelopp som ersätts från EU:s budget inte innehåller en väsentlig felnivå.
 - Utfärda en särskild rapport, av samma slag som den rapport som togs fram 2013 för perioden 2000–2006, om de finansiella korrigeringarna och deras status vid avslutandet av Eruf-/SF- och ESF-programmen (senast i mitten av 2019). I rapporten bör all information om förebyggande och korrigerande åtgärder per fond och medlemsstat presenteras och jämföras, och följderna av finansiella korrigeringar och den kvarstående riskprocenten redovisas.
 - Senast 2019 inrätta ett integrerat övervakningssystem för perioden 2014–2020 som omfattar både förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar.
 - På ett ändamålsenligt sätt tillämpa de betydligt stärkta bestämmelserna för perioden 2014–2020 med omedelbar verkan och vid behov göra finansiella nettokorrigeringar på grundval av egna kontroller och/eller de revisioner som vi utför.
-

INLEDNING

Sammanhållningspolitiken är EU:s huvudsakliga källa till finansiering av investeringar

Politikens mål, budget och medel

1. Sammanhållningspolitiken syftar till att minska utvecklingskillnaderna mellan olika regioner, främja omstruktureringar av industriregioner på tillbakagång och gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete inom Europeiska unionen (EU).
2. Utgifterna på sammanhållningsområdet utgör cirka 37 % av de totala utgifterna i EU:s budget. De medel som tilldelats sammanhållningspolitiken, EU:s huvudsakliga investeringspolitik, uppgick till runt 230 miljarder euro under programperioden 2000–2006, 346 miljarder euro under 2007–2013 och 349 miljarder euro under perioden 2014–2020.
3. Sammanhållningspolitiken består av två huvuddelar: regional- och stadspolitik samt sysselsättning och sociala frågor. Regional- och stadspolitik genomförs för det mesta genom Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Sammanhållningsfonden. Sysselsättning och sociala frågor finansieras till största delen genom Europeiska socialfonden (ESF). Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF regleras av gemensamma bestämmelser, om inte annat följer av den särskilda förordningen för respektive fond.

Sammanhållningspolitikens förvaltnings- och kontrollsystem

4. Sammanhållningspolitiken genomförs genom delad förvaltning¹, vilket betyder att ansvaret för genomförandet av politiken och tillhörande fonder, inklusive kontrollverksamheten, delas mellan kommissionen och medlemsstaterna. Även om kommissionen fortfarande ansvarar för genomförandet av EU:s budget delegeras den faktiska förvaltningen och kontrollen av EU:s medel och program till medlemsstaternas myndigheter.

¹ Artikel 59 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

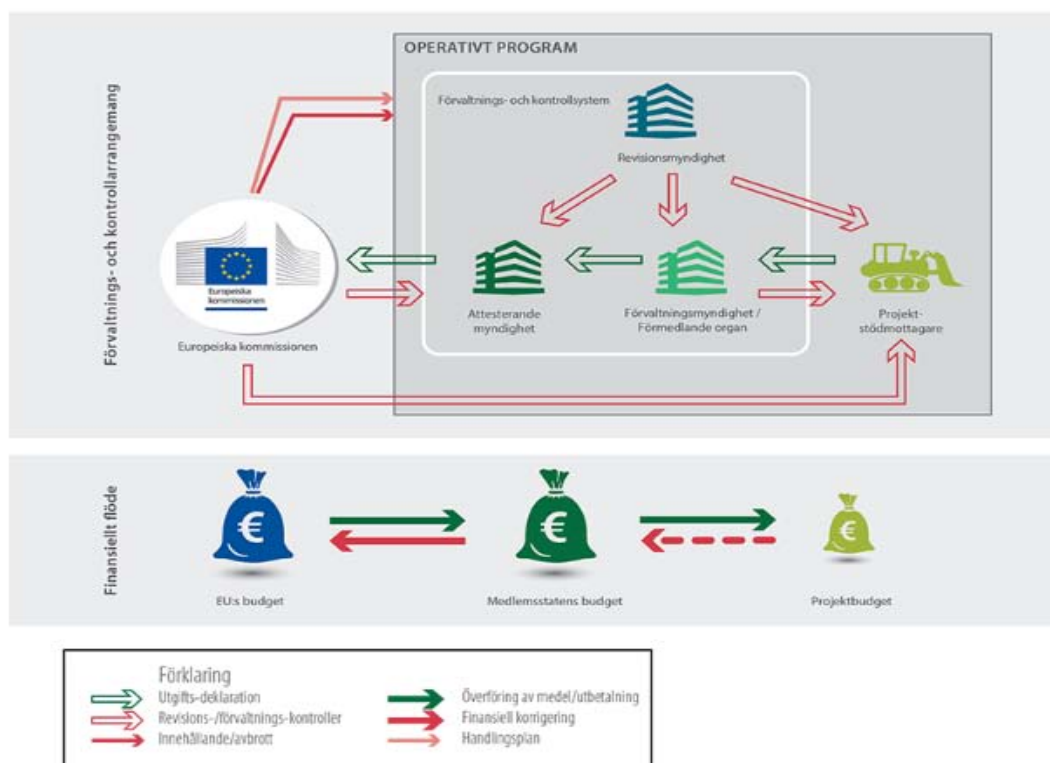
5. Dessa myndigheters uppgifter fastställs i sektorsspecifika förordningar:
- a) Förvaltningsmyndigheterna (vars uppgifter kan delegeras till förmedlande organ) utför den dagliga förvaltningen av projekt som medfinansieras inom ramen för respektive operativt program.
 - b) De attesterande myndigheterna sammanställer kostnadsredovisningar från projektens stödmottagare till utgiftsdeklarationer och redovisar dessa för kommissionen så att ersättning kan utbetalas.
 - c) Revisionsmyndigheterna utför en årlig oberoende revision av de kostnader som redovisats för kommissionen och av förvaltnings- och kontrollsystemets funktion.
6. Dessa myndigheter har framför allt i uppgift att välja ut projekt samt att fördela och kontrollera medlen. Medlemsstaterna ansvarar också för att se till att de utgifter för vilka ersättning kan utbetalas från EU:s budget inte innehåller oriktigheter genom att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter². Samtidigt kan kommissionen vidta åtgärder för att återvinna felaktigt utbetalda medel.
7. Projektens stödmottagare ådrar sig utgifter och redovisar dem i betalningsansökningar till förvaltningsmyndigheterna (eller de förmedlande organen). Dessa sammanställs sedan och skickas via den attesterande myndigheten till kommissionen. Kommissionen betalar därefter ut det belopp som motsvarar den medfinansierade delen av den redovisade

² Artiklarna 38 och 39 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (EGT L 161, 26.6.1999, s. 1), artiklarna 70 och 98 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999 (EUT L 210, 31.7.2006, s. 25), artiklarna 122 och 143 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320), artikel 53.1 b i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, 16.9.2002, s. 1) och artikel 59 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

utgiften till medlemsstatens budget, varifrån medlen sedan överförs till respektive stödmottagare (se **figur 1**).

8. Kommissionen förhandlar om och godkänner operativa program med medlemsstaterna, tillhandahåller vägledning och instruktioner till medlemsstaternas myndigheter om hur de ska utföra sina uppgifter och utför kontroller på medlemsstatsnivå eller skrivbordskontroller av genomförandet av politiken.

Figur 1 – Sammanhållningspolitikens förvaltning och finansiella flöde

Källa: Europeiska revisionsrätten.

9. Det fanns totalt 618 operativa program och 1 119 Sammanhållningsfondprojekt för programperioden 2000–2006³, 440 operativa program för perioden 2007–2013 och 391 operativa program (Eruf, SF, ESF eller flerfondsprogram) för perioden 2014–2020.

³ Under programperioden 2000–2006 genomfördes Sammanhållningsfonden via projekt som direkt godkändes av kommissionen, men under programperioden 2007–2013 införlivades projekten i de operativa programmen.

Kommissionens åtgärder för att skydda EU:s budget på sammanhållningsområdet

10. Syftet med kommissionens åtgärder för att skydda EU:s budget är att se till att endast korrekta utgifter (dvs. utgifter som görs i enlighet med tillämplig lagstiftning på EU-nivå och nationell/regional nivå) medfinansieras från EU:s budget.

11. Medlemsstaterna har det huvudsakliga ansvaret för att upptäcka, korrigera och förhindra eventuella fel⁴. Om kommissionen finner att oriktiga utgifter har medfinansierats eller sannolikt kommer att medfinansieras kan den ingripa och korrigera den redan medfinansierade utgiften eller förhindra en framtida medfinansiering av oriktiga utgifter i framtida utgiftsdeklarationer.

12. Förordningarna för perioderna 2000–2006⁵, 2007–2013⁶ och 2014–2020⁷ ger kommissionen möjlighet att tillämpa förebyggande åtgärder, det vill säga avbryta och hålla inne betalningar, och att göra finansiella korrigeringar. För perioden 2000–2006 angav förordningarna inte avbrott som en del av kommissionens förebyggande åtgärder. Generaldirektoraten för regional- och stadspolitik och för sysselsättning, socialpolitik och inkludering ansvarar för att genomföra sådana korrigeringsåtgärder inom sammanhållningspolitiken.

13. Kommissionen kan tillämpa förebyggande åtgärder och/eller göra finansiella korrigeringar på grundval av oriktigheter eller allvarliga brister som identifierats av medlemsstaternas myndigheter (dvs. förvaltningsmyndigheten eller revisionsmyndigheten) eller utifrån egna kontroller och revisioner. Det gäller även utredningar som görs av Olaf. De kan också vara en följd av Europeiska revisionsrättens revisioner (se **bilaga I**).

⁴ Artikel 30 i förordning (EG) nr 1260/1999, artiklarna 70 och 98 i förordning (EG) nr 1083/2006 och artikel 143 i förordning (EU) nr 1303/2013.

⁵ Artikel 39 i förordning (EG) nr 1260/1999.

⁶ Artiklarna 91, 92 och 99–102 i förordning (EG) nr 1083/2006.

⁷ Artiklarna 83, 85, 142 och 144–147 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Förebyggande åtgärder: avbrott och innehållande av betalningar

14. Förebyggande åtgärder leder till att utbetalningar från EU:s budget skjuts upp. Det sätter ytterligare press på medlemsstaterna för att de ska vidta de nödvändiga korrigeringsåtgärderna. De huvudsakliga typerna av förebyggande åtgärder är avbrott och innehållande av betalningar (se **ruta 1**).

Ruta 1 – Avbrott och innehållande av betalningar från EU:s budget

Kommissionen måste i princip genomföra utbetalningen till medlemsstaten inom två månader efter det att betalningsansökan mottagits. Kommissionen får dock avbryta⁸ betalningsfristen i högst sex månader om det finns bevis som tyder på en allvarlig brist i medlemsstatens förvaltnings- och kontrollsystems sätt att fungera⁹ eller om kommissionen måste genomföra ytterligare kontroller efter det att den har fått uppgifter om att okorrigerade oriktiga utgifter har attesterats i en utgiftsdeklaration.

Kommissionen kan ställa in¹⁰ samtliga eller en del av de mellanliggande betalningarna om det finns bevis som tyder på allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemet som inte har korrigerats av medlemsstaten, om okorrigerade oriktiga utgifter som är knutna till en allvarlig oriktighet har redovisats i en attesterad utgiftsdeklaration eller om en medlemsstat har åsidosatt sina förvaltnings- och kontrollskyldigheter på ett allvarligt sätt.

Inställandet föregås av en förhandsunderrättelse om inställande¹¹, där kommissionen meddelar medlemsstaten om de brister som konstaterats. Syftet med förhandsunderrättelsen är att ge medlemsstaten möjlighet att åtgärda bristerna och rätten att bli hörd innan beslutet om inställande fattas.

15. Betalningsavbrott infördes i förordningen för 2007–2013 (se **bilaga II**). Den största fördelen med avbrott är att de kan tillämpas omedelbart, utan ett långt administrativt

⁸ Artikel 91 i förordning (EG) nr 1083/2006.

⁹ Detta gäller i synnerhet när medlemsstatens revisionsmyndighet vid årsslutet skickar in sin årliga kontrollrapport med revisionsresultatet till kommissionen.

¹⁰ Artikel 92 i förordning (EG) nr 1083/2006.

¹¹ Artikel 92 i förordning (EG) nr 1083/2006.

förfarande, om kommissionen har bevis som tyder på allvarliga (*significant*) brister¹². För att ställa in utbetalningar måste dock en allvarlig (*serious*) brist fastställas, vilket innebär ett längre förfarande innan inställandet kan träda i kraft (se ***ruta 1***).*

16. Om det inte finns någon pågående betalningsansökan (dvs. ingen betalningsfrist att avbryta) kan kommissionen också utfärda en varning. Kommissionen varnar medlemsstaten för att betalningsfristen kommer att avbrytas om en betalningsansökan lämnas in. Något sådant förfarande fastställs dock inte i förordningarna.

17. Inställande av utbetalningar verkställs genom ett rättsligt bindande kommissionsbeslut riktat till den berörda medlemsstaten. Alla andra förebyggande åtgärder (varningar, avbrott och förhandsunderrättelser om inställande) vidtas i form av ett brev som någon av kommissionens generaldirektörer undertecknar (i sin egenskap av delegerad utanordnare) och riktas till medlemsstaternas myndigheter.

Finansiella korrigeringar som görs av kommissionen

18. Om allvarliga brister i medlemsstatens förvaltnings- och kontrollsystem har lett till systembetingade fel eller om kommissionen har funnit en enskild oriktighet kan kommissionen också göra finansiella korrigeringar (se ***bilaga I***)¹³. Syftet med finansiella korrigeringar är att återupprätta en situation där alla utgifter som redovisats för medfinansiering från Eruf, Sammanhållningsfonden eller ESF och betalats av kommissionen följer de tillämpliga reglerna¹⁴.

¹² Artikel 91 i förordning (EG) nr 1083/2006.

* Övers. anm.: I förordningen har de två uttrycken översatts med samma ord på svenska, vilket gör skillnaden mellan förfarandet för avbrutna respektive inställda betalningar mindre tydlig än på engelska.

¹³ Artiklarna 99–102 i förordning (EG) nr 1083/2006.

¹⁴ Punkt 1.2 i *Commission Decision of 19 October 2011 on the approval of guidelines on the principles, criteria and indicative scales to be applied in respect of financial corrections made by the Commission under Articles 99 and 100 of Council Regulation (EC) N° 1083/2006 of 11 July 2006* (kommissionens beslut C(2011)7321 om godkännande av de riktlinjer för principer, kriterier och vägledande nivåer för kommissionens finansiella korrigeringar enligt artiklarna 99 och 100 i förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006).

19. Under programperioderna 2000–2006 och 2007–2013 kunde medlemsstaterna ersätta oriktiga utgifter med nya utgifter om de vidtog de nödvändiga korrigeringsåtgärderna och genomförde den tillhörande finansiella korrigeringen (bekräftad finansiell korrigerings)¹⁵. Denna möjlighet finns även för programperioden 2014–2020¹⁶. Om det inträffade i praktiken berodde dock på medlemsstatens förmåga att redovisa ytterligare (riktiga) utgifter. Om medlemsstaten inte hade några sådana ytterligare utgifter att redovisa ledde den finansiella korrigeringen till en nettokorrigerings (förlust av medel). Däremot hade en finansiell korrigerings som utfördes av kommissionen alltid en direkt nettoinverkan på medlemsstaten som var tvungen att betala tillbaka beloppet och fick minskade anslag (medlemsstaten kunde alltså spendera mindre pengar under hela programperioden).

20. Kommissionen riktar inte de finansiella korrigeringsarna direkt till stödmottagarna utan till de av medlemsstatens myndigheter som förvaltar de operativa programmen. Om en finansiell korrigerings avser enskilda projekt som genomförs av stödmottagare är det medlemsstaternas myndigheter som ska genomföra den finansiella korrigerings gentemot stödmottagaren.

21. I **bilaga III** finns en översikt över de olika scenarierna rörande de finansiella korrigeringsarnas inverkan på medlemsstaterna fram till slutet av programperioden 2007–2013.

Att fastställa beloppet för finansiella korrigerings

22. Kommissionen fastställer beloppet för en finansiell korrigerings på olika sätt (se **ruta 2**).

Ruta 2 – Enskilda finansiella korrigerings, schablonkorrigerings och extrapolerade finansiella korrigerings
--

Kommissionen har infört tre olika sätt för att fastställa beloppet för en finansiell korrigerings ¹⁷ :

¹⁵ Artiklarna 38 och 39 i förordning (EG) nr 1260/1999 och artiklarna 98.2 och 100.4 i förordning (EG) nr 1083/2006.

¹⁶ Artikel 139.10 i förordning (EG) nr 1303/2013.

¹⁷ Punkterna 1.4–1.6 i K(2011) 7321.

- a) Beloppet för den finansiella korrigeringen bedöms på grundval av enskilda ärenden och motsvarar beloppet för den utgift som felaktigt belastar EU:s budget (enskild korrigerings).
- b) Om det inte är möjligt eller kostnadseffektivt att räkna ut det exakta beloppet för den utgift som felaktigt belastar EU:s budget kan en schablonkorrigerings användas på grundval av förutbestämda kriterier och skalor. Finansiella schablonkorrigerings påverkar ett helt operativt program eller en del av det (t.ex. en eller flera prioriterings, projekt som avser särskilda uppmaningar att lämna in förslag eller åtgärder som förvaltas av ett förmedlande organ) och avser vanligtvis problem som är horisontella (som påverkar fler projekt eller prioriterings), systematiska (som förekommer flera gånger) eller systemrelaterade (som avser system) eller särskilda oberättigade utgifter (dvs. brister i den förvaltande myndighetens eller det förmedlande organets kontroller eller problem vid offentlig upphandling).
- c) När oriktigheter förekommer i ett stort antal ärenden och det inte är kostnadseffektivt att undersöka alla ärenden som berörs av oriktigheten kan extrapolering användas för att fastställa beloppet för den finansiella korrigeringen. Det innebär att det belopp som ska korrigeras för alla de berörda ärendena uppskattas på grundval av ett litet antal undersökta ärenden.

23. Om det redan har begärts ersättning från EU:s budget för den oriktiga utgiften som leder till den finansiella korrigeringen, rättar den finansiella korrigeringen det som redan har inträffat (finansiell efterhandskorrigerings). Men om det ännu inte har begärts ersättning för den oriktiga utgiften från EU:s budget avser den finansiella korrigeringen det som ska inträffa (finansiell förhandskorrigerings). Det senare innebär att medlemsstaten drar av den finansiella korrigeringen från de stödberättigande utgifterna redan när utgifterna redovisas till kommissionen. Finansiella efterhands- och förhandskorrigerings kan förekomma samtidigt inom samma ärende, vilket säkerställer korrigerings både av dåtid och av framtid.

24. I **bilaga I** beskrivs den process som leder till en förebyggande åtgärd och/eller finansiell korrigerings och genomförandet av den.

Inga förebyggande åtgärder eller finansiella korrigerings om resultaten inte uppnås

25. Under programperioderna 2000–2006 och 2007–2013 fanns det ingen rättslig bestämmelse som tillät kommissionen att inleda förfaranden om inställande av utbetalningar och göra finansiella korrigerings om resultaten på program- eller

insatsområdesnivå inte uppnåddes. Möjligheterna att göra det för enskilda projekt var också begränsade. Vi har i flera rapporter kritiserat denna brist i förordningarna¹⁸.

Medlemsstaternas återkrav av felaktigt utbetalda belopp

26. Vid delad förvaltning är medlemsstaterna ansvariga för att upptäcka, korrigera och förhindra fel så att endast korrekta utgifter betalas från EU:s budget. Medlemsstaterna ska också återkräva belopp som felaktigt betalats ut (från EU:s budget) till stödmottagare¹⁹.

Detta är dock inte möjligt

- a) om felet inte begicks av stödmottagaren utan rör problem som har med förvaltnings- och kontrollsystemets funktion att göra (till exempel problem som rör valet av insatser som ska medfinansieras), eller
- b) om beloppet inte kan återkrävas från stödmottagaren (t.ex. om stödmottagaren gått i konkurs).

I sådana fall belastar den finansiella korrigeringen medlemsstatens budget såvida den inte kan delas med EU:s budget.

27. Enligt den information som medlemsstaterna lämnade till kommissionen i slutet av 2015 uppgick det belopp som finansierades offentligt (av EU eller på nationell nivå) och som inte kunde återkrävas från stödmottagarna till 57 miljoner euro (vilket motsvarar stödberättigande utgifter (privata och offentliga) om totalt 115 miljoner euro) för alla operativa program under hela perioden 2007–2013²⁰.

¹⁸ Punkt 80 i särskild rapport nr 23/2016 *Sjötransporten inom EU: på stormigt hav – till stora delar oändamålsenliga och ohållbara investeringar* (<http://eca.europa.eu>), punkt 48 i särskild rapport nr 36/2016 *En bedömning av arrangemangen för avslutande av sammanhållnings- och landsbygdsutvecklingsprogrammen 2007–2013* (<http://eca.europa.eu>) och punkt 10.9 i årsrapporten för budgetåret 2013 (EUT C 398, 12.11.2014).

¹⁹ Artikel 70 i förordning (EG) nr 1083/2006.

²⁰ Uppgift från kommissionens databas per den 31 maj 2016, på grundval av uppgifter som rapporterats i artikel 20-rapporterna.

28. När ett felaktigt utbetalt belopp återkrävs från ett offentligt organ som fungerar som stödmottagare, belastar den finansiella korrigeringen i praktiken ändå en nationell, regional eller lokal offentlig budget.

Finansiella korrigeringar är viktiga för att fastställa den kvarstående risken för utbetalningar från EU:s budget på sammanhållningsområdet

29. Sedan år 2000 har särskilda regleringsmässiga krav lagts till för att förstärka medlemsstaternas skyldighet att upptäcka, korrigera och förhindra fel, och de operativa programmens förvaltnings- och kontrollsystem har ändrats i enlighet med detta.

Årliga felprocentsatser per program för ett representativt urval insatser som validerats av kommissionen

30. För perioden 2000–2006 skulle särskilda nationella myndigheter kontrollera 5 % av de stödberättigande utgifterna innan de operativa programmen avslutades och då själva bedöma risken för att oriktigheter kunde förekomma och ha som mål att på ett representativt sätt täcka in det operativa programmets utgifter²¹. Medlemsstaterna skulle även varje år rapportera belopp som ännu inte hade återkrävts²². Det fanns dock inget krav på att årligen beräkna en total felprocent eller att göra ett årligt revisionsuttalande.

31. När det gäller perioden 2007–2013 innebar förordningen att revisionsmyndigheter i medlemsstaterna skulle utfärda en årlig kontrollrapport med ett revisionsuttalande om de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet²³. I den årliga kontrollrapporten angavs en felprocent som baserades på ett representativt urval med revisioner av insatser som kontrollerades, det vill säga validerades, av kommissionen.

²¹ Artikel 10 i kommissionens förordning (EG) nr 438/2001 av den 2 mars 2001 om genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1260/1999 beträffande förvaltnings- och kontrollsystemen för stöd som beviljas inom ramen för strukturfonderna (EGT L 63, 3.3.2001, s. 21).

²² Artikel 8 i förordning (EG) nr 438/2001.

²³ Artikel 62 i förordning (EG) nr 1083/2006.

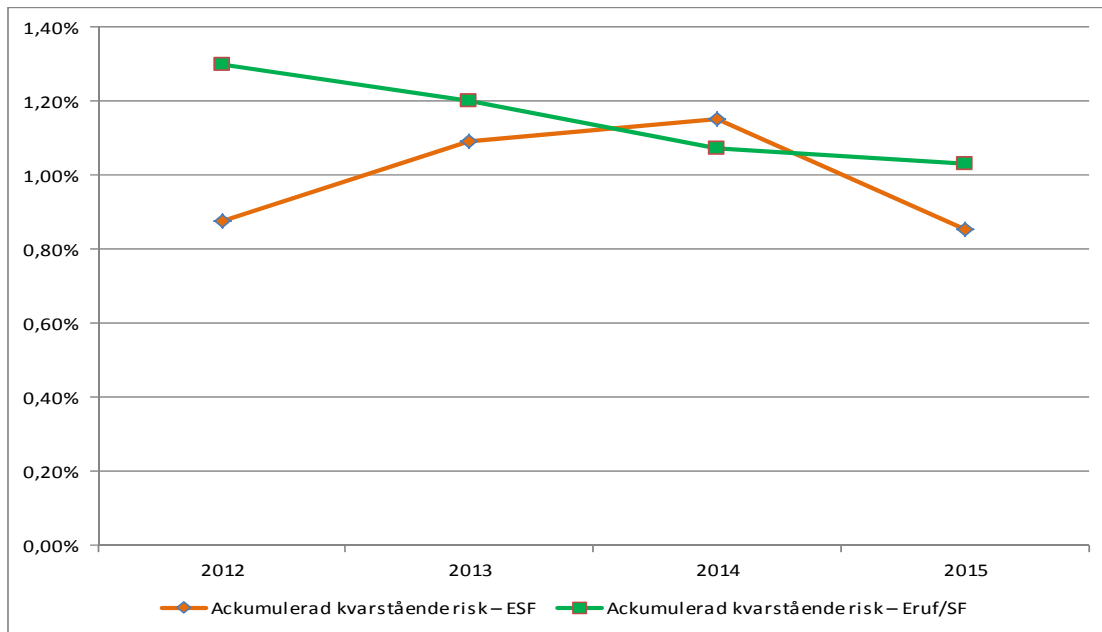
Kommissionens beräkning av en ackumulerad kvarstående riskprocent

32. Medlemsstaterna ger också kommissionen mer utförlig information om de finansiella korrigeringar som genomförts under året, som kommissionen använder sig av för att beräkna en ackumulerad kvarstående riskprocent²⁴. Sedan 2012 beräknar och offentliggör kommissionen i sina årliga verksamhetsrapporter en indikator som kallas för ackumulerad kvarstående risk. Den ackumulerade kvarstående risken är kommissionens uppskattning av den återstående del som inte är laglig och korrekt av de utgifter som betalats ut under programperioden för varje operativt program (eller grupp av operativa program). Den ackumulerade kvarstående risken uppdateras årligen. Enligt den första uträkningen 2012 låg den övergripande ackumulerade kvarstående risken för Eruf/SF och ESF för perioden 2007–2013 under väsentlighetsgränsen på 2 %²⁵ (se **figur 2**).

²⁴ Artikel 20 i kommissionens förordning (EG) nr 1828/2006 av den 8 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden (EUT L 371, 27.12.2006, s. 1).

²⁵ Se s. 75 i den årliga verksamhetsrapporten för 2015 från generaldirektoratet för regional- och stadspolitik och s. 50 i den årliga verksamhetsrapporten för 2015 från generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

Figur 2 – Ackumulerad kvarstående risk för program inom ramen för Eruf/SF och ESF: 2012 till 2015

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av information från kommissionen.

33. Vid beräkningen av den ackumulerade kvarstående risken tar kommissionen hänsyn till den årliga felprocentsats som inrapporterats av medlemsstaternas revisionsmyndigheter och validerats av kommissionen. Utöver detta använder kommissionen också alla de finansiella korrigeringar som genomförts sedan programperiodens början i medlemsstaterna (genom de tillbakadraganden och återkrav som medlemsstaterna har rapporterat) och på EU-nivå (genom formella kommissionsbeslut)²⁶.

Europeiska revisionsrättens tidigare särskilda rapport om kommissionens åtgärder för att skydda EU:s budget

34. År 2012 bedömde vi i en tidigare särskild rapport kommissionens åtgärder för att skydda EU:s budget för programperioden 2000–2006. Vår revision visade att kommissionen i allmänhet vidtog lämpliga åtgärder när brister identifierades men att processen tog lång tid

²⁶ Ruta 2 i särskild rapport nr 16/2013 *Lägesbedömning av modellen för samordnad granskning ("single audit") och kommissionens användning av de nationella revisionsmyndigheternas arbete inom sammanhållningsområdet* (<http://eca.europa.eu>).

och att kommissionen uppnådde olika grad av säkerhet om att brister i nationella förvaltnings- och kontrollsysteem hade avhjälpats på lämpligt sätt till följd av dess korrigerande åtgärder²⁷.

REVISIONENS INRIKTNING OCH OMFATTNING SAMT REVISIONSMETOD

35. Genom denna revision bedömde vi huruvida kommissionens förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar på sammanhållningsområdet är ändamålsenliga för skyddet av EU:s budget från medfinansiering av oriktiga utgifter.

36. Vår revision var inriktad på programperioden 2007–2013, men vi jämförde även kommissionens förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar under denna period med åtgärderna och korrigeringarna under programperioden 2000–2006. Vi bedömde också den troliga inverkan som de relevanta ändringarna i förordningarna för programperioden 2014–2020 skulle få.

37. Vi undersökte framför allt

- a) om kommissionens finansiella korrigeringar hade tillräcklig nettoeffekt på Eruf- och ESF-programmen för perioden 2000–2006,
- b) om kommissionen på ett ändamålsenligt sätt använde sig av förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar under perioden 2007–2013 enligt vad som föreskrivs i förordningarna,
- c) om kommissionen på ett ändamålsenligt sätt använde sig av de lärdomar som dragits vid utarbetandet av arrangemangen för 2014–2020 för att bättre skydda EU:s budget på sammanhållningsområdet.

38. Vårt revisionsarbete bestod av

²⁷ Särskild rapport nr 3/2012 *Strukturfonder: Lyckades kommissionen åtgärda de brister som identifierats i medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsysteem?* (<http://eca.europa.eu>).

- en genomgång av den relevanta unionslagstiftningen och de relevanta kommissionsriktlinjerna (både interna och de som riktar sig till medlemsstaterna) för perioderna 2000–2006, 2007–2013 och 2014–2020,
 - en genomgång av de olika kommissionspublikationer och rapporter om åtgärder för skyddet av EU:s budget (såsom årliga verksamhetsrapporter, årsredovisningar och meddelandet om skyddet av EU:s budget) för perioden 2007–2013,
 - en jämförande analys av fördelningen över flera år av kommissionens förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar under perioderna 2000–2006 och 2007–2013 samt en bedömning av de finansiella korrigeringarnas inverkan på de totala programutgifterna efter avslutandet av programperioden 2000–2006,
 - en genomgång av alla avgöranden vid Europeiska unionens domstol (EU-domstolen) som gäller de kommissionsbeslut om finansiella korrigeringar under perioderna 1994–1999 och 2000–2006 som överklagats till EU-domstolen,
 - en bedömning av kommissionens interna förfaranden för perioden 2007–2013 och en kontroll av hur dessa fungerar i praktiken genom skrivbordsgranskning. Detta inbegrep en analys av kommissionens olika informationskällor och en validering och rekonstruktion av verifieringskedjan för de särskilda ärenden som undersöktes,
 - en undersökning av ett urval av 72 enskilda ärenden som hade avslutats i slutet av 2016 rörande 20 operativa program inom ramen för Eruf/SF och ESF för perioden 2007–2013. När det gäller dessa 20 operativa program har vi undersökt alla förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar. Programmen omfattar cirka 21 % av den totala budgeten och valdes ut slumpmässigt. De 72 undersökta ärendena utgör nästan 29 % av alla finansiella korrigeringar för perioden i fråga,
 - en jämförelse av programrisken per medlemsstat och av nivån på de finansiella korrigeringarna såväl som en analys av kommissionens validerade felprocentsatser samt förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar under perioden 2007–2013,
-

- intervjuer med medlemmar av Europaparlamentets budgetkontrollutskott och utskottet för regional utveckling och med företrädare för medlemsstaterna i rådets arbetsgrupp för strukturåtgärder.

39. Revisionen omfattar perioden till och med den 31 december 2015 om inget annat anges. Granskningsarbetet på fältet utfördes från januari 2016 till november 2016. Vår undersökning av de förebyggande åtgärderna och finansiella korrigeringsarna byggde på fel som godtagits av medlemsstaterna. Om inget annat anges gäller de siffror som presenteras i rapporten de finansiella efterhandskorrigeringar som kommissionen har beslutat och medlemsstaterna har godtagit.

IAKTTAGELSER

Finansiella korrigeringar ledde redan under perioden 2000–2006 till nettokorrigeringar för ett antal program inom Eruf och ESF och även för SF-program

De finansiella korrigeringsarna för perioden 2000–2006 uppgick till 8 616 miljoner euro eller 3,8 % av den totala budgeten för Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF

40. För vår bedömning av kommissionens ändamålsenlighet när det gäller skyddet av EU:s budget från oriktiga utgifter tittade vi först på programperioden 2000–2006. För denna period kunde vi bedöma de finansiella korrigeringsarnas totala inverkan på medlemsstaterna eftersom nästan alla operativa program hade avslutats i slutet av 2015²⁸.

41. Vi fann att kommissionen gjorde finansiella korrigeringar på totalt 8 616 miljoner euro under perioden 2000–2006. Det motsvarar 3,8 % av det totala budgetanslaget (**tabell 1**).

42. Enligt kommissionen hade alla operativa program vid avslutandet av programperioden 2000–2006 avslutats med tillräckliga finansiella korrigeringar för att säkerställa att inga väsentliga oriktiga utgifter hade betalats från EU:s budget.

²⁸ Se s. 78 i den årliga verksamhetsrapporten för 2015 från generaldirektoratet för regional- och stadspolitik och s. 65 i den årliga verksamhetsrapporten från generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

Tabell 1 – De viktigaste siffrorna för genomförandet av kommissionens åtgärder för skyddet av EU:s budget på sammanhållningsområdet

	2000–2006				2007–2013		
	Eruf	SF	ESF	TOTALT	Eruf/SF	ESF	TOTALT
Tilldelat anslag (<i>i miljoner euro</i>)	129 607	30 215	68 521	228 344	269 879	76 617	346 496
Bekräftade/beslutade finansiella korrigeringar (<i>i miljoner euro</i>)	5 794	832	1 990	8 616	2 317	1 009	3 326
Bekräftade/beslutade finansiella korrigeringar/tilldelat anslag (%)	4,5 %	2,8 %	2,9 %	3,8 %	0,9 %	1,3 %	1,0 %
Avbrutet belopp (<i>i miljoner euro</i>)					23 364	5 082	28 446
Avbrutet belopp/tilldelat anslag (%)					9 %	7 %	8 %
Totalt antal operativa program	379		239	618	322	118	440
Antal operativa program där utbetalningar hållits inne	45		11	56	32	32	64
Antal operativa program där utbetalningar hållits inne/totalt antal operative program(%)	12 %		5 %	9 %	10 %	27 %	15 %
Totalt antal projekt		1 119		1 119			
Antal projekt där utbetalningar hållits inne		2		2			
Projekt där utbetalningar hållits inne/totalt antal projekt (%)		0 %		0 %			

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av information från kommissionen.

43. Kommissionen offentliggjorde dock ingen indikator för hela politikområdet, liknande den för den ackumulerade kvarstående risken för programperioden 2007–2013, för att man ska kunna bedöma om inverkan av ovanstående korrigeringar gjorde att den kvarstående riskprocenten för politikområdet understeg väsentlighetsgränsen på 2 %.

44. Inom ramen för våra efterlevnadsrevisioner granskade vi de avslutande betalningarna till tolv operativa program inom Eruf eller ESF och till 15 SF-projekt (totalt 101 projekt). Av dessa 101 projekt hade 20 fel som hade ekonomisk inverkan, varav minst 13 projekt blev föremål för finansiella korrigeringar från kommissionens sida efter det att medlemsstaten hade slutfört avslutningsförfarandet. Detta visar att kommissionen måste vara på sin vakt när den granskar medlemsstaternas avslutandedeklarationer.

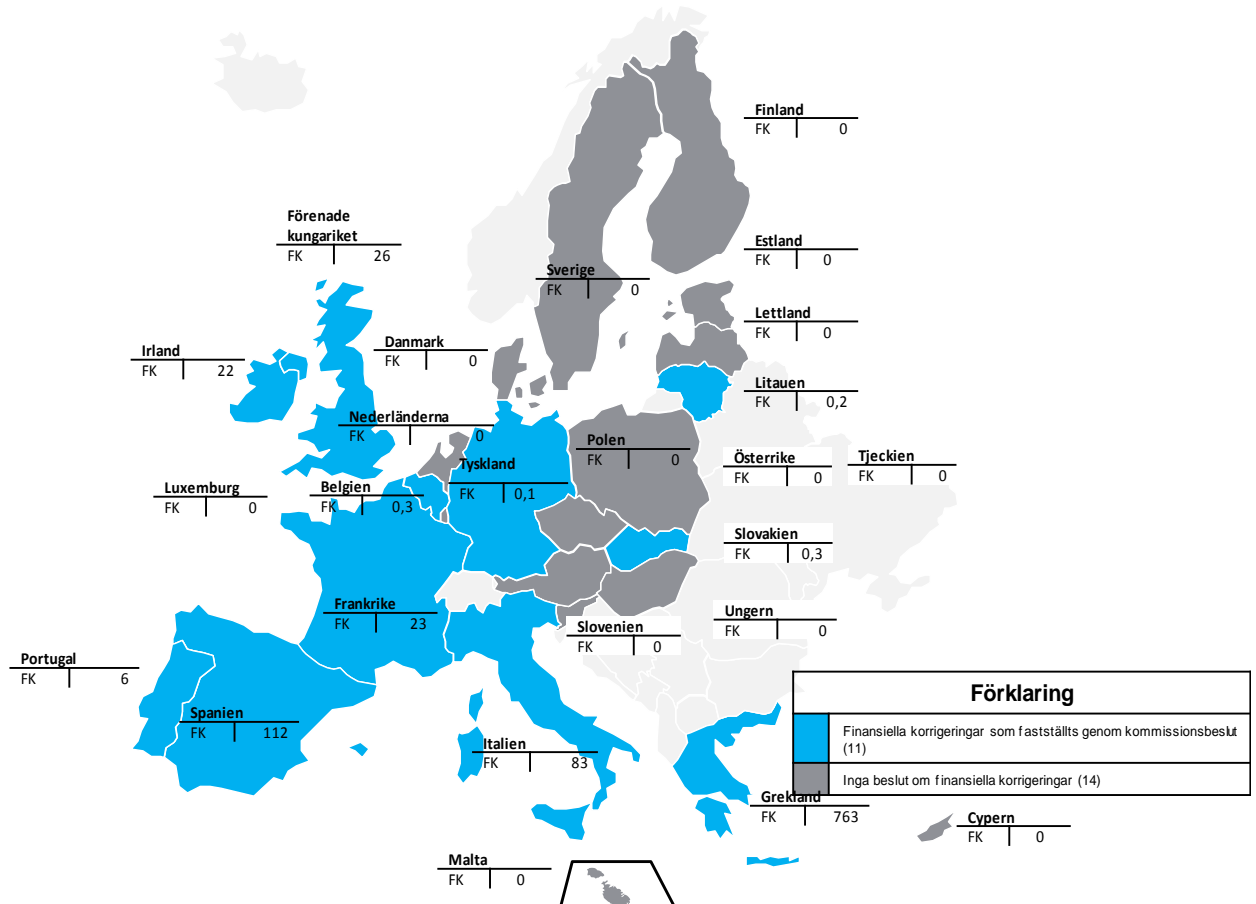
45. I **tabell 1** sammanfattas vår analys av kommissionens åtgärder för skyddet av EU:s budget inom sammanhållningspolitiken för programperioderna 2000–2006 och 2007–2013.

De finansiella nettokorrigeringarna för perioden 2000–2006 uppgår sammanlagt till 2 423 miljoner euro (eller 1,1 % av den totala budgeten)

46. Finansiella nettokorrigeringar uppkommer både genom kommissionsbeslut, som per definition är netto, och bekräftade finansiella korrigeringar som kan bli netto om medlemsstaterna inte lägger till nya utgifter.

47. Kommissionen beslutade om finansiella korrigeringar för sju medlemsstater för Eruf (Belgien, Grekland, Spanien, Frankrike, Tyskland, Italien och Förenade kungariket), sex medlemsstater för Sammanhållningsfonden (Spanien, Grekland, Irland, Litauen, Portugal och Slovakien) och en medlemsstat för ESF (Frankrike). De korrigeringar som kommissionen beslutade uppgår till 1 037 miljoner euro eller cirka 0,5 % av den totala budgeten för Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF (se **figur 3**).

Figur 3 – Fördelning av finansiella korrigeringar som fastställts genom kommissionsbeslut programperioden 2000–2006 (i miljoner euro)

Anm.:

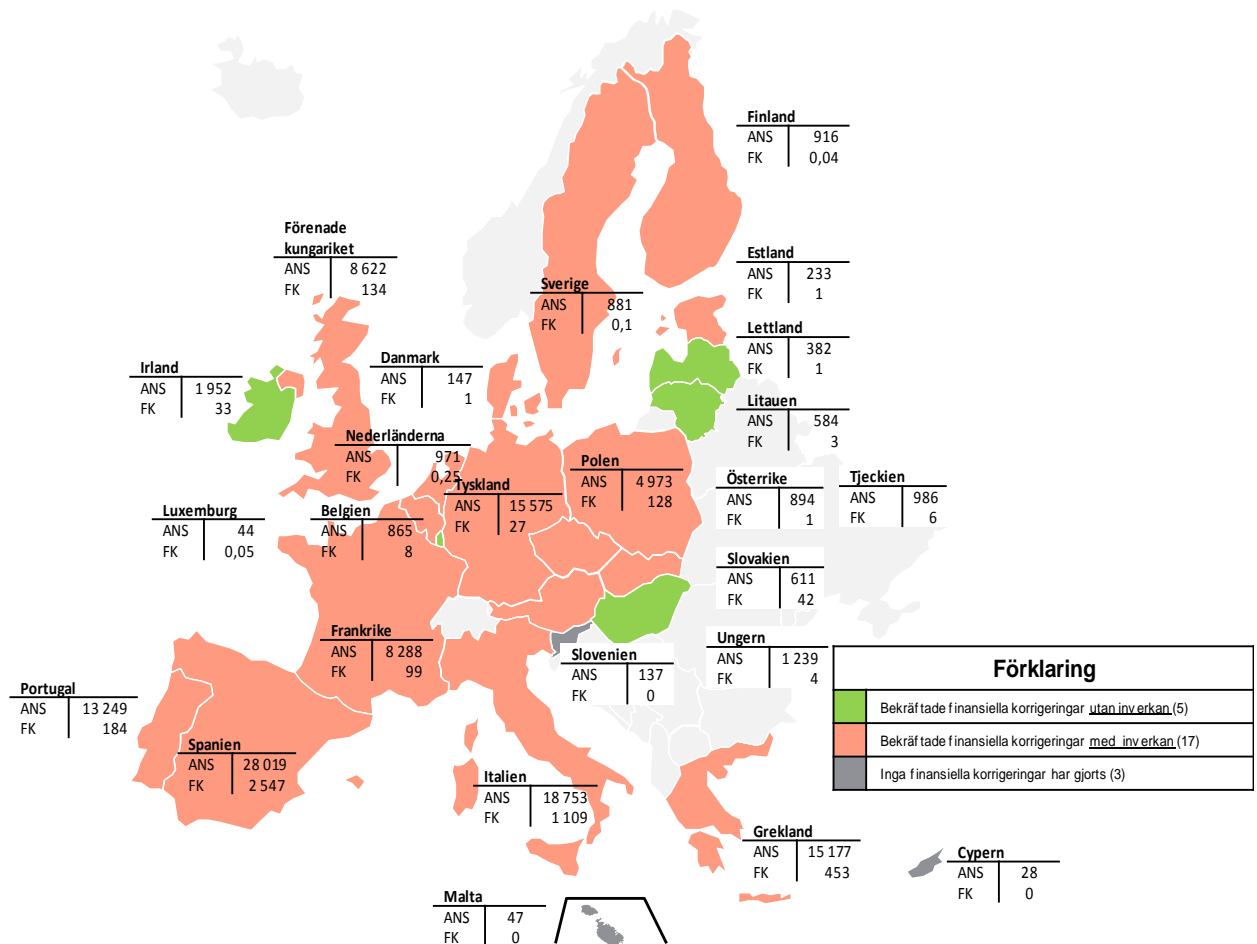
Siffrorna ovan gäller program som genomfördes i en medlemsstat. De interregionala programmen tillkommer. De tillhörande anslagen och beslutade finansiella korrigeringarna uppgår till 6 036 respektive 1 miljon euro.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av information från kommissionen.

48. Liksom för de bekräftade finansiella korrigeringarna fann vi, för Eruf, att fem av de 25 medlemsstaterna (Irland, Lettland, Litauen, Luxemburg och Ungern) kunde ersätta hela beloppet för bekräftade finansiella korrigeringar med nya utgifter (grönmarkerade i **figur 4**). Likadant var det för ESF i fem av de 25 medlemsstaterna (Irland, Lettland, Litauen, Portugal och Slovakien) och för Sammanhållningsfonden i fyra av 16 medlemsstater (Lettland, Litauen, Ungern och Slovenien) (grönmarkerade i **figurerna 5 och 6**). Sammanslaget svarade dessa medlemsstater för 3 % av budgeten för Eruf, 10 % av budgeten för ESF och 10 % av budgeten för Sammanhållningsfonden. Dessa medlemsstater kunde redovisa tillräckligt mycket ytterligare utgifter för att kompensera för effekterna av de bekräftade finansiella

korrigeringsarna, så de bekräftade finansiella korrigeringsarna hade ingen effekt på utnyttjandet av deras budgetanslag.

Figur 4 – De bekräftade finansiella korrigeringsarnas inverkan på medlemsstater: programperioden 2000–2006 – Eruf (i miljoner euro)

Anm.:

ANS = anslag.

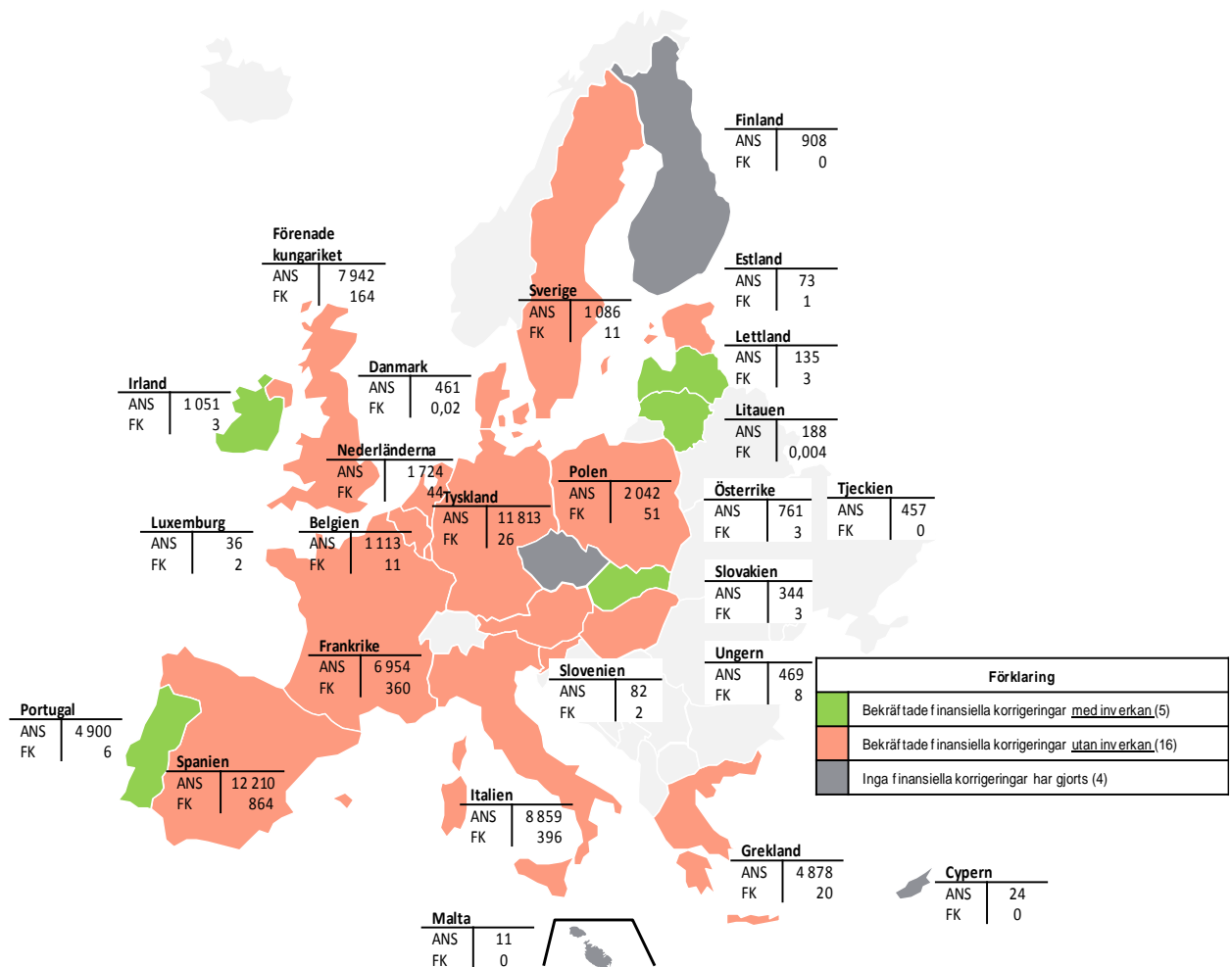
Siffrorna ovan gäller program som genomfördes i en medlemsstat. De interregionala programmen tillkommer. De tillhörande anslagen och beslutade finansiella korrigeringsarna uppgår till 6 036 respektive 68 miljoner euro.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av information från kommissionen.

49. För 17 medlemsstater när det gällde Eruf, 16 medlemsstater när det gällde ESF och tio medlemsstater när det gällde Sammanhållningsfonden inverkade de bekräftade finansiella korrigeringsarna på anslagsutnyttjandet (rödmarkerade i **figurena 4, 5 och 6**). Sammantaget svarade dessa medlemsstater för 96 % av budgeten för Eruf, 88 % av budgeten för ESF och 89 % av budgeten för Sammanhållningsfonden.

50. Dessa medlemsstater kunde inte använda sig av ersättningsutgifter fullt ut, och de bekräftade finansiella korrigeringsarna blev därmed åtminstone delvis en finansiell nettokorrigerings. Vi beräknade att denna finansiella nettokorrigerings uppgår till 1 386 miljoner euro. Det motsvarar omkring 0,6 % av den totala budgeten för Eruf, SF och ESF för alla 25 medlemsstaterna.

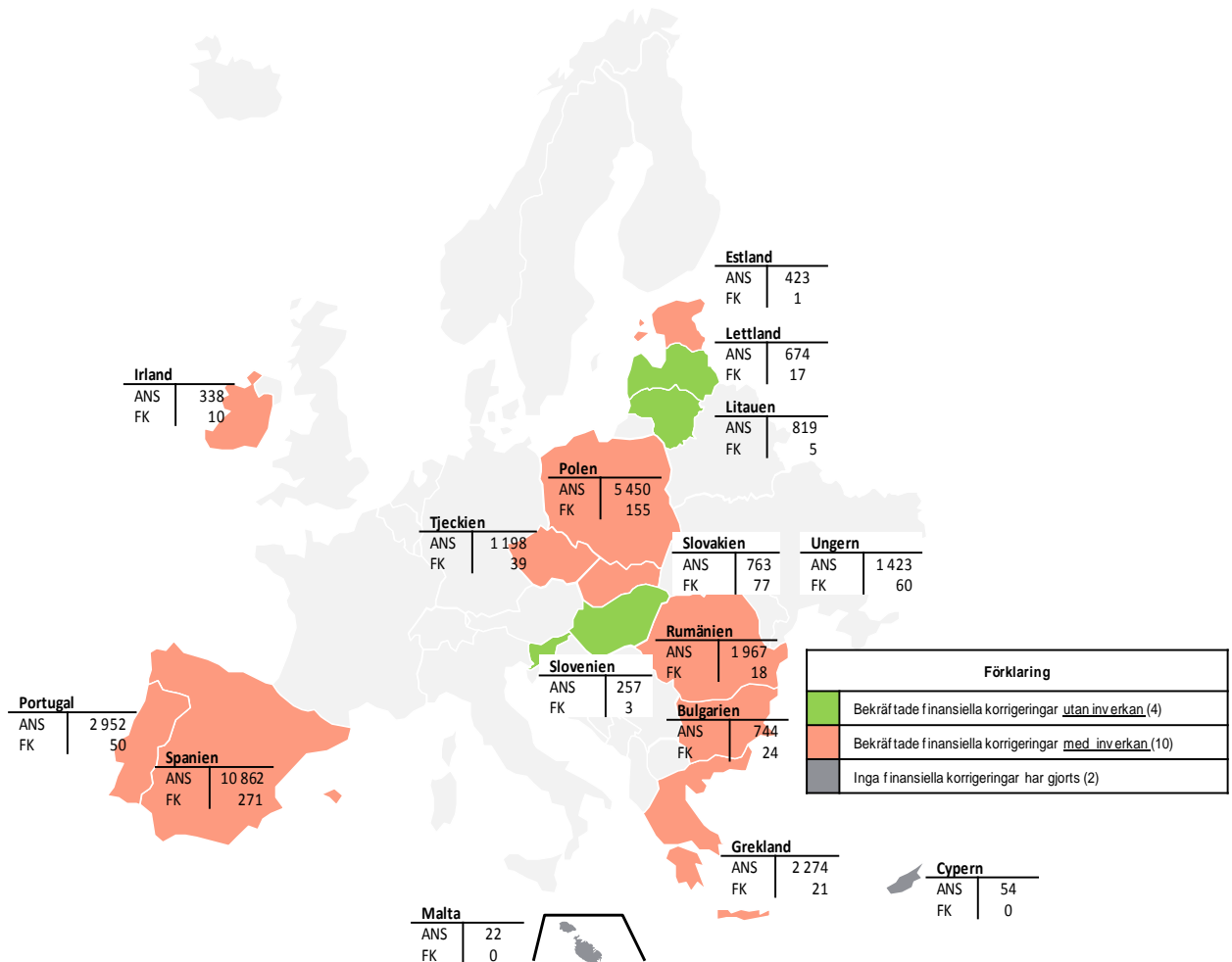
Figur 5 – De bekräftade finansiella korrigeringsarnas inverkan på medlemsstater: programperioden 2000–2006 – ESF (i miljoner euro)

Anm.: ANS = anslag.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av information från kommissionen.

**Figur 6 – De bekräftade finansiella korrigeringarnas inverkan på medlemsstater:
programperioden 2000–2006 – Sammanhållningsfonden (i miljoner euro)**

Anm.: ANS = anslag.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av information från kommissionen.

51. För Eruf fanns det tre medlemsstater (Cypern, Malta och Slovenien), för ESF fyra (Tjeckien, Cypern, Malta och Finland) och för Sammanhållningsfonden två (Cypern och Malta) som inte påfördes några bekräftade finansiella korrigeringar under programperioden 2000–2006.

Kommissionens bedömning av brister och finansiella korrigeringar bekräftades i sak av Europeiska unionens domstol

52. När kommissionen håller inne betalningar eller gör finansiella korrigeringar genom ett kommissionsbeslut har medlemsstaten rätt att överklaga beslutet till Europeiska unionens domstol. Vi undersökte därför huruvida kommissionens beslut för tidigare programperioder godkändes i sak av EU-domstolen.

Tabell 2 – Kommissionsbeslut om finansiella korrigeringar (programperioderna 1994–1999 och 2000–2006)

Program-period	Medlemsstat	Beslut om finansiell korrigering			Antal ärenden som överklagats till EU-domstolen	Status		Dom (för avslutade ärenden)	
		GD REGIO	GD EMPL	Totalt		Avslutade	Pågående	Kommissionens beslut bekräftades	upphävdes
1994–1999	Belgien	1	3	4					
	Tyskland	16	1	17	11	11		10	1
	Irland	5	1	6					
	Grekland	7		7	2	2		2	
	Spanien	14	2	16	5	5		1	4
	Frankrike	4	4	8					
	Italien	7		7	4	4		4	
	Luxemburg		5	5					
	Nederländerna	3		3	1	1		1	
	Österrike	3		3					
	Portugal	5		5	2	2		1	1
	Finland	1	1	2					
	Förenade kungariket	7	2	9					
Interregionala ¹	4		4	1	1		1		
<i>Delsumma för 1994–1999:</i>		<i>77</i>	<i>19</i>	<i>96</i>	<i>26</i>	<i>26</i>	<i>0</i>	<i>20</i>	<i>6</i>
2000–2006	Belgien	1		1					
	Tyskland	1		1					
	Irland	1		1					
	Grekland	2		2					
	Spanien	21		21	11	8	3	6	2
	Frankrike	1	2	3	1	1		1	
	Italien	3	1	4	2	1	1	1	
	Litauen	1		1					
	Portugal	4		4	1	1			1
	Slovakien	1		1					
	Förenade kungariket	1		1					
	Interregionala program ¹	1		1					
<i>Delsumma för 2000–2006:</i>		<i>38</i>	<i>3</i>	<i>41</i>	<i>15</i>	<i>11</i>	<i>4</i>	<i>8</i>	<i>3</i>
TOTALT:		115	22	137	41	37	4	28	9
		137			41		37		

¹ Interregionala program genomförs av mer än en medlemsstat.

Källa: Kommissionens uppgifter.

53. Fram till slutet av 2015 väcktes talan vid EU-domstolen i 41 ärenden rörande perioderna 2000–2006 och 1994–1999 av totalt 137 beslut om finansiella korrigeringar (se **tabell 2**). Av dessa 41 ärenden hade 37 avslutats i slutet av 2016.

54. Omkring hälften av de ärenden i EU-domstolen som omfattas av vår analys rör frågor som har att göra med bristande efterlevnad av bestämmelserna om offentlig upphandling. Exempel på andra frågor är begäran om ersättning för kostnader som uppkommit utanför den stödberättigande perioden, flyttning av anslag mellan operativa program och identifiering av brister i förvaltnings- och kontrollförfarandena.

55. I nio av de 37 avslutande ärendena upphävde EU-domstolen kommissionens beslut om finansiella korrigeringar. I alla nio ärendena berodde upphävandet på förfarandemässiga problem utan att några slutsatser drogs rörande sakfrågan. Tre av de fyra pågående ärendena om samma frågor har överklagats. I alla andra ärenden godkände EU-domstolen kommissionens beslut i både form och sak.

56. Detta tyder på att kommissionen i allmänhet har gjort välgrundade tolkningar av de artiklar som styr tillämpningen av finansiella korrigeringar och att den har tillämpat proportionerliga finansiella korrigeringar under perioderna 1994–1999 och 2000–2006.

57. Det finns ännu inte några kommissionsbeslut om finansiella korrigeringar för perioden 2007–2013. Endast i ett ärende överklagade en medlemsstat ett kommissionsbeslut avseende ett inställande av utbetalningar för perioden 2007–2013, men detta ärende pågår fortfarande och omfattas därför inte av vår analys.

Kommissionen använde sig i allt större utsträckning av förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar under perioden 2007–2013

58. För perioden 2007–2013 är det i detta läge omöjligt att göra en slutlig bedömning eftersom avslutandeförfarandet för de operativa programmen inom ramen för Eruf/SF och ESF inte kommer att inledas förrän under 2017. Vi tittade därför på hur kommissionen har använt sig av de rättsliga bestämmelser som fanns att tillgå under denna period för att skydda EU:s budget mot oriktiga utgifter. Där så var lämpligt gjorde vi även jämförelser med perioden 2000–2006.

Under perioden 2007–2013 använde kommissionen sig i större utsträckning än tidigare av de åtgärder den har till sitt förfogande för att skydda EU:s budget

59. Kommissionen bör använda sig av de åtgärder till skydd för EU:s budget som fastställs i förordningarna så snart som betydande brister upptäcks i förvaltnings- och kontrollsystemet som kan leda till att medlemsstaterna begär ersättning för oriktiga utgifter. Detta är nödvändigt för att medlemsstaterna ska kunna förbättra sina system och undvika att begära ersättning från EU:s budget för fler oriktiga utgifter. Vi har därför jämfört kommissionens användning av förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar för perioden 2007–2013 med användningen under föregående period.

60. För perioden 2007–2013 hade kommissionen beslutat om finansiella korrigeringar till ett värde av omkring 3 326 miljoner euro i slutet av 2015 (se **tabell 1**). Detta motsvarar 1,0 % av det totala budgetanslaget. Dessutom hade utbetalningar på 28 446 miljoner euro avbrutits (8 % av det totala tilldelade anslaget).

Förebyggande åtgärder tillämpades tidigare och i större omfattning under programperioden 2007–2013 än under föregående period

61. Vår analys visar att kommissionen började använda förebyggande åtgärder 2010, det vill säga det fjärde året av programperioden 2007–2013. Detta var två år tidigare än för programperioden 2000–2006 och fem år före utgången av den stödberättigande perioden (se **figur 7** och **tabell 1**).

62. Vidare omfattade de förebyggande åtgärderna en större andel av de operativa programmen i ett tidigare skede och kommissionen införde även mer kraftfulla åtgärder tidigare. Under perioden 2000–2006 ställdes till exempel utbetalningar in för de första operativa programmen under 2007 (det åttonde året av perioden 2000–2006). För perioden 2007–2013 skedde detta redan under 2010 (det fjärde året av perioden 2007–2013). Den föregående programperioden hade utbetalningarna ställts in under 2007 (det åttonde året av perioden) för de cirka 20 % av operativa program där utbetalningar ställdes in, medan det för perioden 2007–2013 hade skett för 68 % av sådana operativa program.

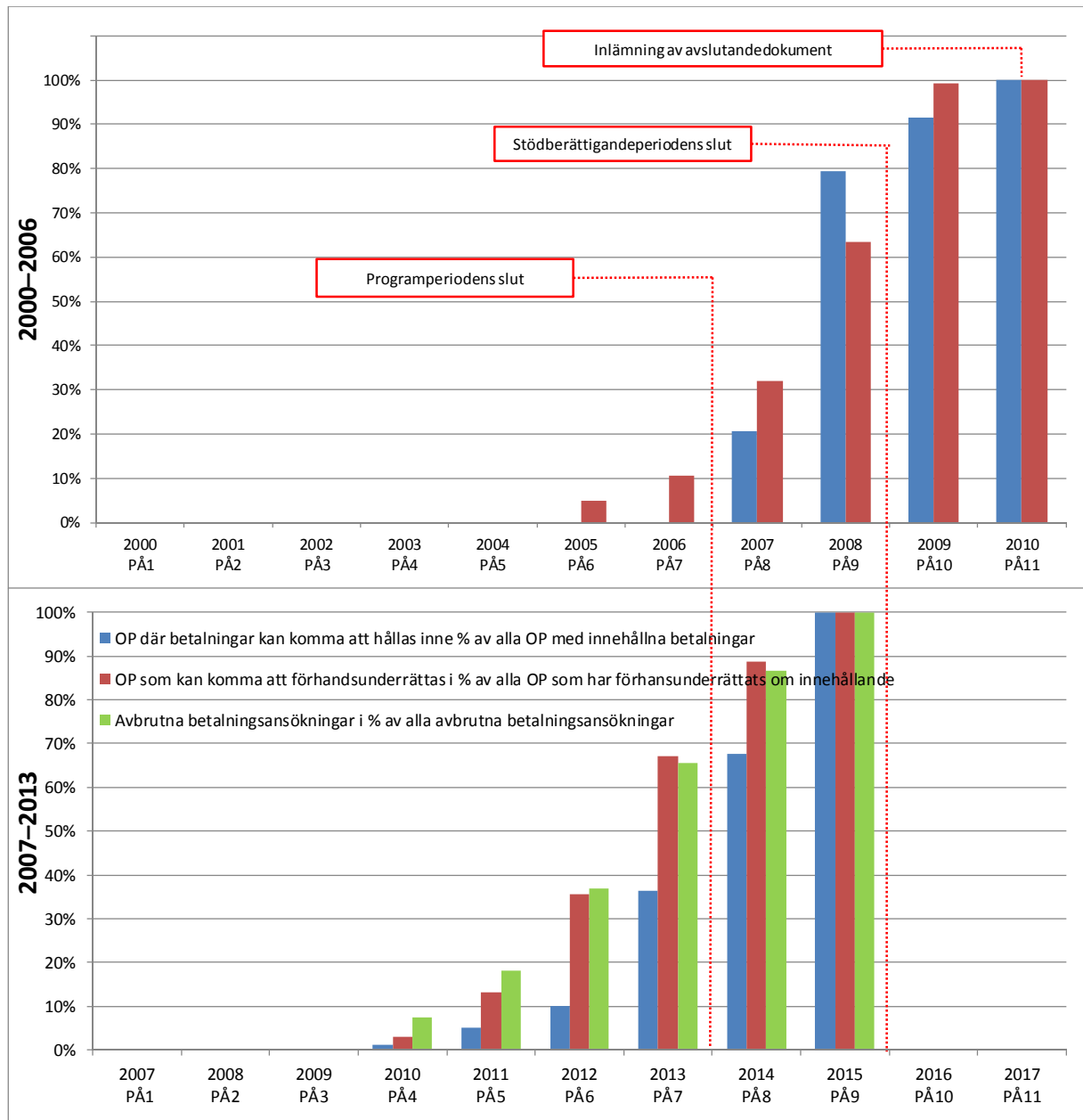
63. Om kommissionen tillämpar de förebyggande åtgärderna tidigare, striktare och på ett mer omfattande sätt blir det möjligt att snabbare förbättra fler förvaltnings- och kontrollsystem, och det ökar även medlemsstaternas incitament att göra de förbättringar som krävs.

Relativ ökning av finansiella korrigeringar under perioden 2007–2013 jämfört med nivån på upptäckta oriktiga utgifter

64. Vår analys visar också att de finansiella korrigeringarna och genomförandegraden för gjorda finansiella korrigeringar låg på ungefär samma nivå under perioden 2007–2013 som under perioden 2000–2006 (se **figur 8**). Nivåerna på de finansiella korrigeringarna under båda perioderna måste dock sättas in i sitt sammanhang och jämföras med den underliggande nivån på oriktiga utgifter. Våra revisioner har sedan 2009 visat att felfrekvensen för perioden 2007–2013 är betydligt lägre än för programperioden 2000–2006²⁹. Det betyder att det förekom många fler oriktiga utgifter under perioden 2000–2006 än under perioden 2007–2013. Detta tyder i sin tur på att nivån på finansiella korrigeringar har ökat relativt sett.

²⁹ Punkt 6.74 i årsrapporten för budgetåret 2015 (EUT C 375, 13.10.2016).

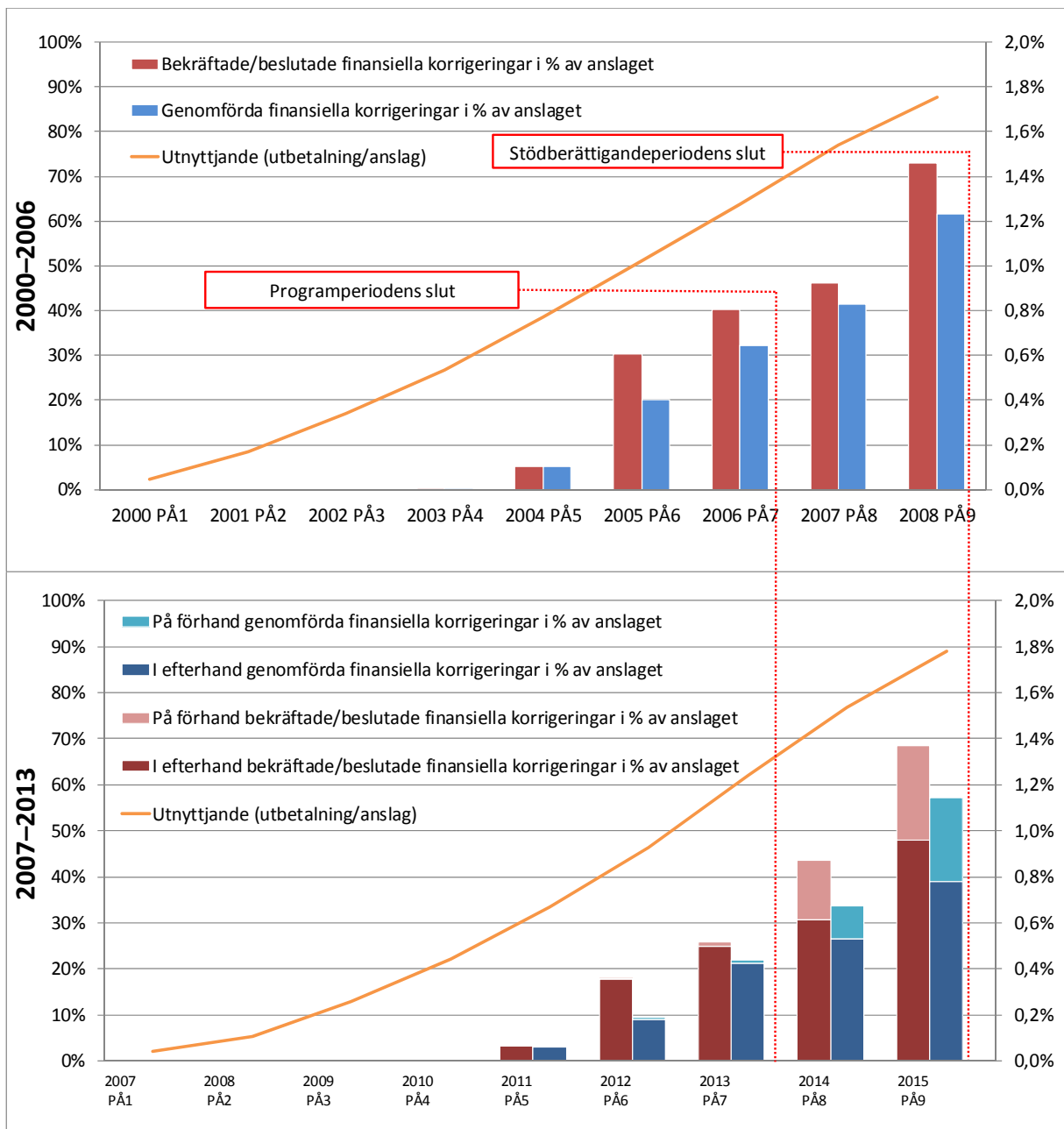
Figur 7 – Förebyggande åtgärder på sammanhållningsområdet som kommissionen tillämpade under programperioderna 2000–2006 och 2007–2013 (ackumulerade siffror)

Anm.: PÅ = programår, uppgifter för 2016 var inte tillgängliga när denna rapport utarbetades.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av information från kommissionen.

Figur 8 – De finansiella korrigeringar som kommissionen gjort på sammanhållningsområdet under programperioderna 2000–2006 och 2007–2013 (ackumulerade siffror)

Anm.: PÅ = programår, uppgifter för 2016 var inte tillgängliga när denna rapport utarbetades.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av information från kommissionen.

Den slutliga inverkan av finansiella korrigeringar under perioden 2007–2013 kan endast fastställas vid avslutandet

65. Den slutliga inverkan av de bekräftade finansiella korrigeringarna på 2007–2013 års operativa program (dvs. huruvida de finansiella korrigeringarna ledde till förlust av medel)

kan dock endast bedömas när den sista betalningsansökan har lämnats in av medlemsstaten och bedömts av kommissionen. Med avseende på programperioden 2007–2013 måste de slutliga betalningsansökningarna lämnas in senast den 31 mars 2017³⁰, så när vi utarbetade denna rapport var det för tidigt att bedöma de finansiella korrigerings inverkan på medlemsstaterna under programperioden 2007–2013.

66. I ***bilaga IV*** tillhandahålls mer detaljerad information för varje medlemsstat med avseende på genomförandet i slutet av 2015 av kommissionens åtgärder för perioden 2007–2013.

Kommissionen tillämpade sina förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar på ett proportionerligt sätt under perioden 2007–2013

Kommissionens åtgärder för perioden 2007–2013 var inriktade på de medlemsstater som hade de mest riskfyllda programmen.

67. Sedan programperioden 2007–2013 har kommissionen beräknat "det riskutsatta beloppet" för varje program. Beloppen läggs sedan samman på medlemsstatsnivå och offentliggörs i den årliga verksamhetsrapporten. Indikatorerna visar på programmets risk för året i fråga och på det potentiella oberättigade utgiftsbelopp som medfinansieras för varje program eller medlemsstat på grundval av den information som kommissionen har att tillgå.

68. Eftersom kommissionens åtgärder främst ska påverka de mest riskfyllda programmen bör det finnas en korrelation mellan fördelningen av det riskutsatta beloppet och fördelningen av de finansiella korrigeringar som kommissionen har beslutat. Vi undersökte därför om det finns en sådan korrelation.

Programriskindikator per medlemsstat i förhållande till bekräftade/beslutade finansiella korrigeringar

69. Skillnaden mellan det "riskutsatta beloppet" och kommissionens och medlemsstaternas finansiella korrigeringar är den ackumulerade kvarstående risken (se punkterna 32 och 33).

³⁰ Artikel 89.1 a i förordning (EG) nr 1083/2006.

Vid bedömningen av de operativa programmen kräver kommissionen att finansiella korrigeringar som görs av medlemsstater och av kommissionen är tillräckligt höga för att säkerställa att denna indikator ligger under väsentlighetsgränsen på 2 %³¹.

70. **Figur 9** visar programrisknivån per medlemsstat enligt vad som ut visas av kommissionens riskutsatta belopp och nivån på kommissionens finansiella korrigeringar per medlemsstat för perioden 2007–2013. Korrelationsanalysen visar också trendkurvan (medlemsstaternas övergripande samband mellan programrisken och de finansiella korrigeringar som kommissionen beslutat) liksom 45-graderslinjen (de punkter där finansiella korrigeringar motsvarar programrisknivån).

71. Vår korrelationsanalys visar att trendkurvan ligger under 45-graderskurvan (se **figur 9**). Det tyder på att de finansiella korrigeringar som kommissionen fastställer i allmänhet ligger på en lägre nivå än det riskutsatta beloppet. Detta kan förklaras av två faktorer:

- Risken för att icke stödberättigande utgifter (riskutsatta belopp) medfinansieras hanteras delvis genom de finansiella korrigeringar som redan har gjorts som ett resultat av medlemsstaternas kontroller utan att ärendet når kommissionen.
- Kommissionen kräver att finansiella korrigeringar ska sänka den ackumulerade kvarstående risken till under väsentlighetsgränsen på 2 % (och inte till noll).

72. De flesta medlemsstaterna ligger nära trendkurvan. Det tyder på att nivån på de finansiella korrigeringar som fastställts av kommissionen generellt motsvarar kommissionens bedömning av det riskutsatta beloppet³².

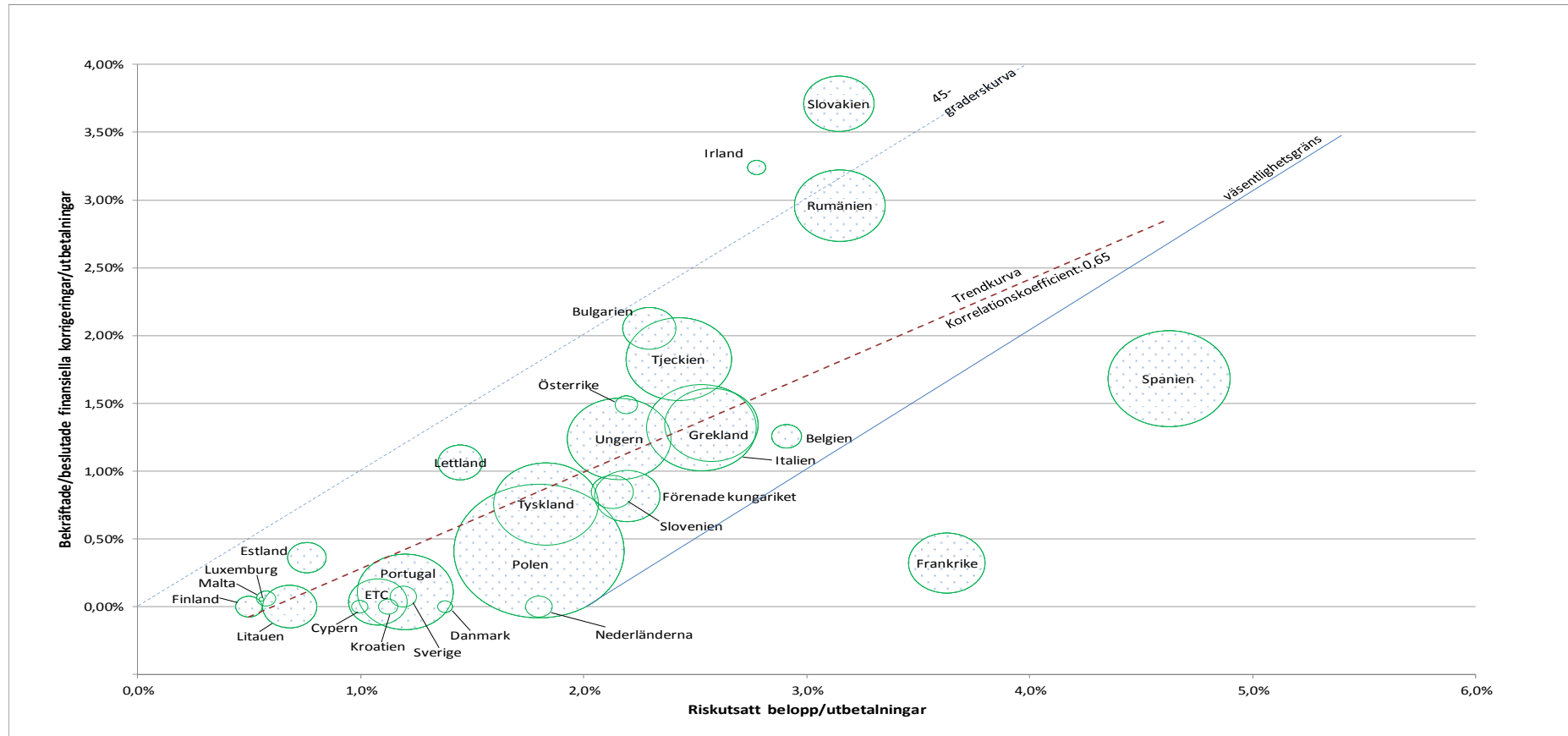
³¹ Se s. 75 i den årliga verksamhetsrapporten för 2015 från GD regional- och stadspolitik och s. 50 i den årliga verksamhetsrapporten för 2015 från GD sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

³² Korrelationskoefficienten på 0,65 tyder på att det finns ett måttligt samband mellan det riskutsatta beloppet och nivån på de finansiella korrigeringarna på medlemsstatsnivå. Korrelationskoefficienten är en indikator som visar i vilken omfattning rörelserna i två variabler är förbundna med varandra. Dess möjliga värden ligger mellan -1 och 1, där extremvärdena visar på en fullständig negativ eller positiv koppling och noll visar på ingen koppling, dvs. att de två variablerna rör sig oberoende av varandra.

73. Om en medlemsstat befinner sig betydligt över trendkurvan är nivån på de finansiella korrigerarna högre än det potentiella riskutsatta belopp som anges för medlemsstatens program. Så är det till exempel för Slovakien, Rumänien och Irland.

74. När en medlemsstat ligger betydligt under trendkurvan är nivån på de finansiella korrigeringar som fastställts av kommissionen lägre än det potentiella riskutsatta belopp som anges för medlemsstatens program. Så är det till exempel för Frankrike och Spanien, som båda tillämpade finansiella korrigeringar på eget initiativ. Genom att de gjorde detta undvek de att kommissionen fastställde ytterligare finansiella korrigeringar.

Figur 9 – Jämförelse mellan det riskutsatta beloppet och kommissionens bekräftade/beslutade finansiella korrigeringar under programperioden 2007–2013 på sammanhållningsområdet

Anm.: Cirklarnas storlek motsvarar anslaget till varje medlemsstat.
Europeiska territoriala samarbetsprogram (ETC) genomförs av mer än en medlemsstat.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av information från kommissionen.

75. Förhållandet mellan den finansiella korrigeringsnivån och det riskutsatta beloppet påverkas även av pågående ärenden. Ärenden som ännu inte har nått förfarandets sista stadium inkluderas i det riskutsatta beloppet, men de möjliga framtida finansiella korrigeringsarna som dessa ärenden leder till avspeglas ännu inte i siffrorna. Detta gäller i synnerhet Spanien där utbetalningarna för 20 operativa program hade hållits inne, och där ersättningsanspråken för ytterligare sju program avbröts i slutet av 2015 (motsvarande 70 % av alla pågående förebyggande åtgärder).

Kommissionens interna förfaranden för perioden 2007–2013 syftar till att garantera en harmoniserad behandling av ärenden i alla program och medlemsstater

76. Kommissionen bör garantera att ärenden behandlas på ett harmoniserat sätt inom olika program och i medlemsstaterna och att förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar genomförs innan utbetalningar återupptas. Vi undersökte därför kommissionens interna förfaranden för införande av förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar samt för godkännande av genomförda förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar, och kontrollerade hur dessa förfaranden fungerar i praktiken.

Beslut om avbrott och innehållande av betalningar samt finansiella korrigeringar diskuteras och tas av högre förvaltningskommittéer.

77. För programperioden 2007–2013 upprättade generaldirektoratet för regional- och stadspolitik och generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering egna kommittéer för avbrott, innehållande av betalningar och finansiella korrigeringar. Dessa kommittéer utgör ett forum inom varje enskilt generaldirektorat där frågor kan diskuteras och beslut fattas rörande varningar, avbrott, innehållande av betalningar och finansiella korrigeringar (se även ***bilaga I***). Båda kommittéerna sammanträder regelbundet och består av generaldirektören, vice generaldirektören (generaldirektörer), berörda direktörer och representanter för de juridiska enheterna.

78. Sammanträdena i kommittéerna för avbrott och innehållande av betalningar och finansiella korrigeringar säkerställde en bättre överblick och diskussion inom generaldirektoratet om alla ärenden och förfaranden med avseende på förebyggande

åtgärder och finansiella korrigeringar som bidrog till att harmonisera behandlingen av ärenden och informera den högsta ledningen om pågående frågor.

Förvaltningen och uppföljningen av förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar krävde ett betydande engagemang i fråga om tid och personalresurser

79. För att upphäva de förebyggande åtgärderna och återuppta utbetalningarna måste medlemsstaternas myndigheter vanligen föreslå åtgärder som syftar till att korrigera systemen så att man förhindrar att fel begås i framtiden. Dessa kallas för korrigerande handlingsplaner (se ***bilaga I***). I vårt urval med 20 program begärde kommissionen att en korrigerande handlingsplan skulle utarbetas i 44 av de 72 undersökta ärendena (se punkt 38).

80. Medlemsstaterna måste sedan meddela kommissionen att en korrigerande handlingsplan har genomförts. Kommissionen kan bedöma huruvida villkoren för upphävande har uppfyllts på flera olika sätt:

- a) För det första granskar kommissionen systematiskt den information som medlemsstaternas myndigheter har lämnat in (vanligen via de berörda operativa programmens förvaltningsmyndigheter).
- b) För det andra kan kommissionen också be revisionsmyndigheten bekräfta förvaltningsmyndighetens information. Av de 44 ärendena begärdes revisionsmyndighetens bekräftelse i 31 ärenden för 18 av de 20 programmen. I dessa ärenden fick kommissionen ytterligare försäkringar om lämpligheten hos de åtgärder som medlemsstaternas myndigheter föreslog.
- c) för det tredje kan kommissionen själv följa upp ärenden i medlemsstaterna. Ärenden för uppföljningsrevisioner väljs ut på riskbasis: om kommissionen inte kan lita på revisionsmyndighetens arbete eller om det behövs ytterligare information. Totalt utförde kommissionen 62 uppföljningsrevisioner av handlingsplaner rörande 70 operativa program under programperioden 2007–2013.

81. Förvaltningen och uppföljningen av förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar krävde ett betydande engagemang från generaldirektoratets sida i fråga om tid och

personalresurser. Att hålla inne stora utbetalningar från EU:s budget till medlemsstaterna är också politiskt känsligt, och kommissionen står i nära kontakt med medlemsstaterna för att se till att villkoren för att upphäva åtgärderna uppfylls. Vissa ärenden diskuteras till och med mellan ministrar eller statsöverhuvuden och generaldirektörer och kommissionsledamöter.

Kommissionens korrigerande åtgärder sätter press på medlemsstaterna att åtgärda brister i sina förvaltnings- och kontrollsysteem

Förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar berör vanligtvis komplexa problem som tar lång tid att lösa

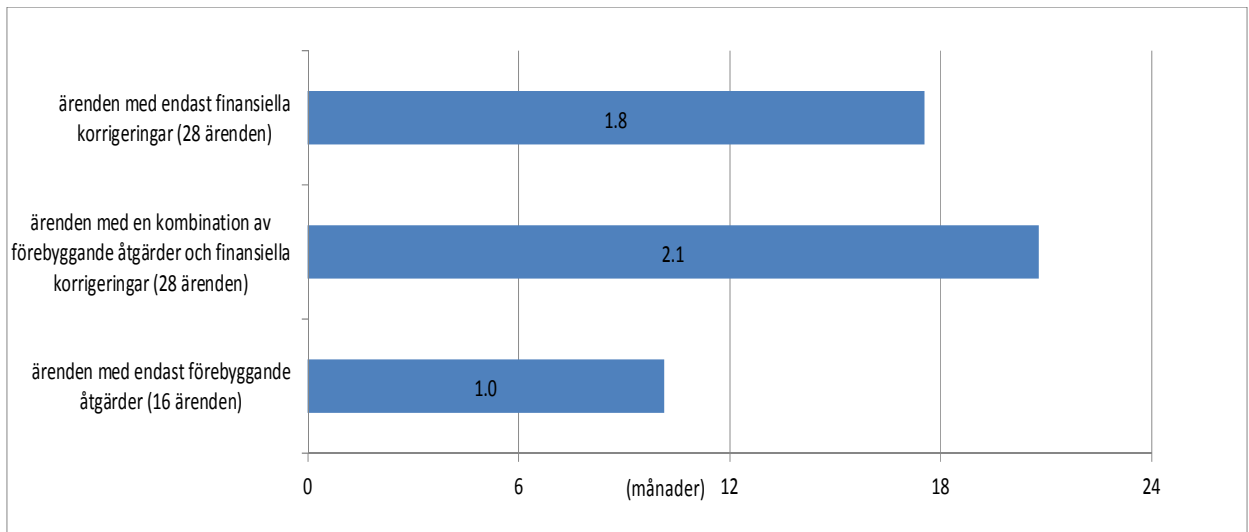
82. Kommissionens förfaranden i samband med förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar bör vara så snabba som möjligt, samtidigt som man tar hänsyn till frågornas komplexitet. Vi analyserade därför de 72 ärendena i vårt urval för att fastställa dels hur länge hela förfarandet hade varat, dels de olika stadierna.

83. Längden på kommissionens förfaranden är inte densamma som längden på betalningsblockeringen (se punkt 93). Kommissionens förfarande inleds med den utlösande händelsen och pågår antingen tills den förebyggande åtgärden upphävs eller den finansiella korrigeringen genomförs. Kommissionsförfarandet är därför längre än betalningsblockeringen, som börjar med den första förebyggande åtgärden och pågår tills den förebyggande åtgärden upphävs (se ***bilaga I***).

Förfaranden som ledde till finansiella korrigeringar tog upp till 21 månader under perioden 2007–2013

84. **Figur 10** visar resultaten av vår analys av ärendena i urvalet vad gäller den tid det tog att genomföra förebyggande åtgärder och förfaranden för finansiella korrigeringar. Den genomsnittliga längden på förfarandena från den utlösande händelsen till det att den förebyggande åtgärden upphävdes eller den finansiella korrigeringen genomfördes varierade mellan 10 till 21 månader. Det tog längst tid när det förekom både förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar och kortast tid när det endast förekom förebyggande åtgärder.

Figur 10 – Genomsnittlig längd på förfarandena för förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar för de ärenden som undersöktes från programperioden 2007–2013 (månad)

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av information från kommissionen.

Förfaranden som leder till förebyggande åtgärder utlöstes mestadels av medlemsstatens egna kontroller och tar hälften så lång tid

85. Enligt kommissionen utlöstes två tredjedelar av de förebyggande åtgärderna av nationella granskningsresultat³³. Detta stämmer också för tolv av de 16 ärendena i vårt urval. Dessa förfaranden gick betydligt snabbare eftersom man inte behövde lägga tid på att fastställa problemen utan kunde använda tiden till att finna lösningar på dem.

86. De flesta av de återstående finansiella korrigeringarna har utlösts av kommissionens revisioner. I vårt urval utlöste kommissionens revisioner 17 av de 28 ärenden som enbart rör finansiella korrigeringar och 13 av de 28 blandade ärendena. Dessa ärenden tar mycket längre tid att lösa, i synnerhet om kommissionen beslutar om finansiella korrigeringar. En orsak till de långdragna förfarandena vid finansiella korrigeringar är att de oftast gäller komplexa problem och att medlemsstaterna nästan alltid initialt bestrider kommissionens slutsatser. För att fastställa ett fel måste de problem som uppdragats behandlas vid en faktagenomgång av medlemsstaterna och kommissionen, vilket tar tid.

³³ Se punkt 68 i den årliga verksamhetsrapporten för 2015 från generaldirektoratet för regional- och stadspolitik.

87. I förordningen anges tidsfrister för medlemsstaternas svar på kommissionens begäran om information. I 34 % av ärendena i vårt urval godtog kommissionen dock inte medlemsstatens första svar där de detaljerade åtgärder som vidtagits av medlemsstaten för att åtgärda bristerna redovisades, eftersom medlemsstaterna inte gav kommissionen tillräckligt mycket information av tillräcklig kvalitet. Det betyder att i dessa ärenden är svaret från medlemsstaten sådant att förfarandena måste upprepas.

88. Vi undersökte också om en annan orsak till det långa förfarandet skulle kunna vara att kommissionen inte formulerar sina krav tillräckligt tydligt. Vår analys visar emellertid att i nio ärenden av tio var kommissionens begäran tillräckligt tydlig för att medlemsstaten skulle kunna vidta de nödvändiga åtgärderna.

89. När finansiella korrigeringar fastställs krävs det dessutom tid för att bestämma en lämplig korrigeringsnivå när medlemsstaten har godkänt felet. I många fall håller kommissionen med den berörda medlemsstaten om att det bör göras ytterligare kontroller för att fastställa felens omfattning och den lämpliga korrigeringen.

Avbrutna och innehålla betalningar innebär en betydande ekonomisk risk för medlemsstaterna

90. Kommissionens åtgärder bör göra det operativa programmens förvaltnings- och kontrollsystem mer ändamålsenligt för att förebygga, upptäcka och korrigera fel. Sådana förbättringar görs ofta snabbare om det är finansiellt kostsamt att inte agera snabbt. Vi bedömde därför effekten av de förebyggande åtgärderna på medlemsstats- och kommissionsnivå.

Betalningarna avbröts eller hölls inne för en betydande andel av programmen under mellan tre och nio månader

91. Fram till slutet av 2015 avbröt kommissionen betalningsfristen för ett belopp som motsvarar 10 % av alla utbetalningar från Eruf/SF och ESF³⁴. Beslut om

³⁴ Uppgiftskälla: Årliga verksamhetsrapporter från GD regional- och stadspolitik och GD sysselsättning, socialpolitik och inkludering för åren 2010–2015.

betalningsinnehållande utfärdades för 15 % av alla program. Dessutom stoppades betalningar till program eller delar av program för perioden 2007–2013 på grund av avbrutna och/eller innehållna betalningar under mer än åtta månader i genomsnitt. Det fanns endast fem medlemsstater (Kroatien, Cypern, Danmark, Finland och Irland) där inga operativa program avbröts eller ställdes in.

92. För de allra flesta medlemsstater höll kommissionen inne betalningar på grund av avbrott och/eller inställelse under mellan tre och nio månader till minst ett av deras program. Vi beräknade ett totalt medianvärde på 146 dagar för betalningsblockeringar. I Italien och Spanien var dock den genomsnittliga längden nästan ett år (se **tabell 3**).

Tabell 3 – Betalningsblockeringarnas genomsnittliga längd per medlemsstat för operativa program under programperioden 2007–2013

	< 3 månader	3–6 månader	6–9 månader	> 9 månader
Medlemsstater	Estland Grekland Litauen Polen Sverige	Frankrike Lettland Luxemburg Malta Nederländerna Portugal Rumänien Slovenien Förenade kungariket Gränsöverskridande samarbete	Belgien Bulgarien Tjeckien Tyskland Ungern Österrike Slovakien	Spanien Italien
TOTALT	5	10	7	2

Anm.: Tabellen visar genomsnittet för betalningsblockeringar per operativt program för varje medlemsstat. Detta betyder inte att alla operativa program för en viss medlemsstat blockerades eller att alla blockeringar inträffade samtidigt.

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av information från kommissionen.

Förebyggande åtgärder uppmuntrar också medlemsstaterna att förbättra sina system

93. Förutsatt att betalningsrytmen är jämn och att alla utgifter i alla 28 medlemsstaterna slås samman, betalade kommissionen för programperioden 2007–2013 i genomsnitt

110 miljoner euro varje dag från Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF³⁵. Detta tydliggör de potentiella ekonomiska konsekvenserna av att fördröja betalningar från EU:s budget till medlemsstaterna och i synnerhet till de länder som tar emot den största delen av sammanhållningsutgifterna.

94. När en betalningsfrist för en betalningsansökan avbryts eller mellanliggande betalningar eller delar av dem hålls inne får medlemsstaterna ingen ersättning av kommissionen även om de lämnar in betalningsansökningar. Under denna period måste medlemsstaterna finansiera projekten via sina egna budgetar, annars stoppas betalningarna till projekten.

95. Detta betyder inte nödvändigtvis att EU-medlen går förlorade för medlemsstaten, eftersom kommissionen kommer att betala ut de utgifter som ackumulerats under den blockerade perioden när den förebyggande åtgärden upphävs. Om medlemsstaten behöver finansiera projekt från den nationella budgeten leder det dock sannolikt till likviditetsproblem på grund av att en mindre mängd medel kommer in. Situationen kan förvärras om volymen projekt som ska finansieras är betydande och/eller om orsakerna till de avbrutna eller innehållna betalningarna är komplexa och resulterar i långdragna korrigerande åtgärder. Mot slutet av programperioden ökar dessutom risken för att den blockerade utgiften faktiskt kan gå förlorad.

96. Osäkerhet om ersättningskrav kan också leda till svårigheter för kommissionen i dess budgetförvaltning. Å ena sidan kan kommissionen eventuellt inte använda de tilldelade betalningsbemyndigandena, å andra sidan kan kommissionen få problem med att fullgöra alla sina betalningsåtaganden om flera avbrutna eller innehållna betalningar upphävs samtidigt, vilket skulle innebära att den får problem med kassaflödet. Dessutom kan kommissionen få svårt att planera betalningar och lägga upp budgeten. Vi undersökte om det finns en risk för att kommissionen, för att undgå sådan osäkerhet, upphäver en betalningsblockering före årets slut så att en medlemsstat inte går miste om medel. Så var det dock inte i något av de ärenden som vi undersökte.

³⁵ Beräkningen har gjorts genom att dividera det totala beloppet som betalats till politikområdet fram till den 31 december 2015 med den tid som förflutit från den första mellanliggande betalningen för programperioden (den 22 april 2008) till den 31 december 2015.

Kommissionen upphäver åtgärder gradvis för att se till att ersättning betalas ut för utgifter så snart som möjligt

97. Betalningsblockeringar drabbar oftast antingen hela programmet eller en del av det (t.ex. en prioritet eller flera åtgärder). Det kan även leda till att betalningar hålls inne för utgifter som inte berörs av de problem som utlöser de förebyggande åtgärderna men för vilka det saknas säkerhet om utgifternas laglighet och korrekthet tills medlemsstaten har svarat.

98. Vid vår dokumentgranskning fann vi flera ärenden där kommissionen, på grundval av information från medlemsstaterna för att öronmärka problem, tillämpade ett proportionerligt tillvägagångssätt och gradvis upphävde de förebyggande åtgärderna så att betalningarna från EU:s budget för ersättning av utgifter kunde återupptas så snart som möjligt för den delen av programmet som inte påverkades av de brister som ursprungligen ledde till att betalningarna avbröts eller hölls inne (**ruta 3**). Under programperioden 2014–2020 måste kommissionen använda detta proportionerliga tillvägagångssätt³⁶.

Ruta 3 – Exempel på god praxis i ett fall där kommissionen begränsade sina åtgärder till de berörda ärendena för att bidra till att programmets mål uppnåddes

I april 2015 avbröt kommissionen betalningsfristen för en betalningsansökan i Rumänien eftersom brister upptäcktes i förvaltningsmyndighetens och de förmedlande organens kontroll av sökandenas status som SMF (små och medelstora företag). I juli 2015, på grundval av uppgifter från medlemsstaten, upphävde kommissionen avbrottet för utgifter som redovisats för finansiella instrument, eftersom det hade konstaterats att dessa finansieringssystem inte påverkades av de upptäckta bristerna.

³⁶ Se artikel 83 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Kommissionen hade svårt att övervaka genomförandet av medlemsstaternas finansiella korrigeringar och bedöma de långsiktiga effekterna av kommissionens korrigerande åtgärder

Informationen från medlemsstaterna om deras genomförande av finansiella korrigeringar för perioden 2007–2013 möjliggjorde inte en stabil övervakning

Kommissionen bör se till medlemsstaterna har genomfört de beslutade finansiella korrigeringarna fullt ut i samtliga ärenden

99. För perioden 2007–2013 förlitar sig kommissionen på intyg eller skrivelser från de attesterande myndigheterna för att försäkra sig om att medlemsstaten har dragit av det överenskomna beloppet i finansiell korrigering från sin betalningsansökan så att den efterföljande mellanliggande betalningen kan godkännas. Formatet och innehållet i dessa dokument styrs inte av regler eller riktlinjer, utan de innehåller information som den berörda attesterande myndigheten anser vara relevant. I vissa av de granskade ärendena räckte inte den information som kommissionen fick för att den skulle kunna kontrollera genomförandet av finansiella korrigeringar.

100. Dessutom anger förordningarna för 2007–2013 inte att revisionsmyndigheterna ska kontrollera innehållet i intygen och inte heller bedöma om de beslutade finansiella korrigeringarna har dragits av i sin helhet. Hittills har kommissionen inte heller systematiskt bett dem att göra detta. Kommissionen hade därför ingen oberoende bekräftelse på hur finansiella korrigeringar genomfördes på fältet. Så var fallet särskilt i början av programperioden.

Brister i medlemsstaternas rapportering om tillbakadraganden och återkrav under perioden 2007–2013 som identifierats av kommissionen

101. Under programperioden 2007–2013 var medlemsstaterna skyldiga att varje år överlämna en deklARATION till kommissionen där de redogjorde för de belopp som dragits tillbaka, återkrävts, skulle återkrävas och inte kunde återkrävas³⁷. Denna rapport omfattar

³⁷ Artikel 20 i förordning (EG) nr 1828/2006.

både finansiella korrigeringar som gjorts av kommissionen och de som gjorts av medlemsstaterna själva. År 2010 uppmanade Europaparlamentet och rådet kommissionen att lämna information om medlemsstaternas korrigeringskapacitet för programperioden 2007–2013³⁸.

102. Mellan 2011 och 2015 genomförde kommissionen 47 revisioner om återkrav som omfattade 19 medlemsstater och 113 operativa program som valts på grundval av risk. I 72 av dessa 113 operativa program upptäckte kommissionen stora brister.

103. Vår analys av alla rapporter som rör dessa revisioner visar att bristerna särskilt förekom i samband med följande:

- a) De nationella myndigheternas hantering av oriktigheter (60 %). I flera medlemsstater ansågs tidsperioderna mellan upptäckten av en oriktighet och dess registrering i förvaltningsinformationssystemet och/eller registreringen av en oriktighet och beslutet att dra tillbaka eller återkräva de aktuella beloppen vara allt för långa.
- b) Fullständigheten och riktigheten i medlemsstaternas artikel 20-rapporter (40 %). För dessa ärenden rapporterade medlemsstaterna antingen inte alla relevanta belopp som hade dragits tillbaka, återkrävts, höll på att återkrävas och inte kunde återkrävas eller de belopp som aldrig hade attesterats och redovisats till kommissionen eller som inte avsåg oriktigheter utan administrativa fel/skrivfel eller projekt som inte längre var (eller aldrig hade varit) en del av den operativa planen.
- c) Otillräckliga återkravsförfaranden (15 %). Det förekom ärenden där felaktigt utbetalda belopp inte hade återkrävts från stödmottagarna eller där den attesterande myndigheten inte säkerställde en korrekt uppföljning av de återkravsåtgärder som vidtagits av förvaltningsmyndigheten.

³⁸ Europaparlamentets beslut om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2009, avsnitt III – kommissionen (P7_TA(2011)0194), punkterna 19 och 24.

104. Vi noterar generaldirektoraten för regional- och stadspolitik och för sysselsättning, socialpolitik och inkludering tillämpar liknande metoder för att redovisa otillförlitliga uppgifter om finansiella korrigeringar som medlemsstaterna rapporterar. För 2015 uppskattar kommissionen övergripande att omkring 9 % av de rapporterade beloppen för Eruf/SF och 4 % av de rapporterade beloppen för ESF är otillförlitliga.

105. Sammantaget tydde kommissionens granskningar på att medlemsstaternas rapportering av belopp som har dragits tillbaka, återkrävts, ska återkrävas och inte kan återkrävas under perioden 2007–2013 måste bli betydligt bättre. Vårt eget arbete visar också att medlemsstaternas rapportering om finansiella korrigeringar inte är tillräckligt tillförlitlig³⁹. Denna risk kommer dock att minska under programperioden 2014–2020 (se punkterna 124–126).

Blandade bevis på de långsiktiga effekterna av förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar på programmens felprocent under perioden 2007–2013

106. De felprocentsatser som rapporterats av revisionsmyndigheter i medlemsstaterna för varje operativt program (eller grupp av operativa program) och validerats varje år av kommissionen kan betraktas som en indikator på hur ändamålsenliga medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem är när det gäller att förebygga och upptäcka fel. Om dessa system fungerar på ett ändamålsenligt sätt bör nivån på de oriktiga utgifterna ligga under väsentlighetsgränsen. De validerade felprocentsatserna redovisas i generaldirektoratens årliga verksamhetsrapporter och är en viktig del i kommissionens bedömning av förvaltnings- och kontrollsystemen.

107. Om kommissionens förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar är ändamålsenliga, bör de validerade felprocentsatserna för ett operativt program (eller en grupp av operativa program) generellt minska långsiktigt som en följd av kommissionens åtgärder.

³⁹ Årsrapporten för budgetåret 2015, punkt 6.70 samt särskild rapport nr 16/2013, punkterna 29–40 (<http://eca.europa.eu>).

108. För de 20 utvalda operativa programmen undersökte vi därför förhållandet mellan utvecklingen av validerade felprocentsatser och kommissionens förebyggande åtgärder och bekräftade finansiella korrigeringar (se **tabell 4**).

109. Vår analys visade att förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar har en blandad långsiktig effekt på felprocenten för ett operativt program (eller en grupp av operativa program). Baserat på vår analys, delade vi upp de undersökta operativa programmen i tre kategorier:

- a) För omkring en tredjedel av programmen hade de operativa programmen (eller gruppen av operativa program) en validerad felprocentsats som låg under kommissionens väsentlighetsgräns på 2 % (sju av 20),
- b) För en femtedel var felprocenten betydligt lägre än innan kommissionen vidtog åtgärder (fyra av 20).
- c) För närmare hälften av programmen fanns det inga bevis för att kommissionens åtgärder hade lett till en minskning av de validerade felprocentsatserna (nio av 20).

Tabell 4 – Effekterna av kommissionens åtgärder på programmens felprocentsatser under de följande åren

Kategori	Antal operativa program
1. Antal operativa program som inte utgör någon särskild risk eftersom den senaste felprocentsatsen < 2 %	7
2. Felprocentsatsen visar en tydlig nedåtgående trend efter att förebyggande åtgärder och/eller finansiella korrigeringar har inletts	4
3. Felprocentsatsen ökade/fluktuerade trots de påbörjade förebyggande åtgärderna och/eller finansiella korrigeringarna	9
Totalt	20

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av information från kommissionen.

110. Ur vår synpunkt är de validerade felprocentsatserna inte en perfekt indikator på den långsiktiga ändamålsenligheten hos kommissionens förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar, särskilt eftersom de hänför sig till hela det operativa programmet (eller gruppen av operativa program). Eftersom reglerna för genomförandet (t.ex. regler för stödberättigande, offentlig upphandling och statligt stöd) är komplexa kan många olika typer

av fel uppstå inom ett operativt program. Dessutom gäller kommissionens åtgärder vanligtvis särskilda prioriteringar eller förmedlande organ, grupper av projekt eller vissa ansökningsomgångar inom ett operativt program. Slutligen riktas åtgärderna mot vissa typer av fel (t.ex. särskilda restriktiva urvalskriterier eller problem med urvalsmetoden för projekt som ska medfinansieras). Därför korrigerar/förhindrar kommissionens åtgärder i många fall fel som avser en del av ett operativt program och hänger samman med vissa specifika feltyper.

111. Kommissionen försökte öka effekten av sina förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar genom att utvidga dem till att omfatta andra program där liknande brister har konstaterats. Detta ledde till att effekten ökade (se **ruta 4**).

Ruta 4 – Kommissionens goda praxis för att öka effekten av sina åtgärder: Ungern

Under hösten 2012 genomförde kommissionen en granskning av offentlig upphandling i samband med de ungerska operativa programmen för miljö och för offentlig förvaltning. Granskningen visade att ett av de urvalskriterier som använts (obligatoriskt krav på registrering hos den ungerska ingenjörskammaren vid anbudsinlämningen) var diskriminerande, och våren 2013 gjordes förberedelser för att ställa in de granskade programmen. Kommissionen ansåg att bristerna var systematiska och inte bara gällde de granskade operativa programmen. Det är anledningen till att kommissionen också avbröt de betalningsansökningar som Ungern lämnade in för ytterligare två program (operativa program för transport och social infrastruktur). Förvaltningsmyndigheterna för dessa program ombads undersöka om samma felaktiga metoder hade förekommit även i dessa program. Som ett resultat av de nationella myndigheternas kontroller gjorde kommissionen finansiella korrigeringar för alla fyra programmen.

Kommissionens rapportering om förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar gjorde det svårt att få en heltäckande och analytisk överblick

Information om förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar läggs fram i flera olika rapporter och dokument

112. Kommissionen bör rapportera om förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar på ett heltäckande och enhetligt sätt för att säkerställa att relevant information är tillgänglig och lätt för intressenter att förstå. Vi gick därför igenom alla publikationer för

programperioden 2007–2013 som innehåller information om åtgärder som skyddar EU:s budget.

113. Kommissionen rapporterade uppgifter om sina åtgärder för skyddet av EU:s budget i flera publikationer. De viktigaste var de årliga verksamhetsrapporterna från de operativa generaldirektoraten, EU:s konsoliderade årsredovisning samt det årliga meddelandet om skyddet av EU:s budget. Dessa kompletterades med kvartalsrapporter om finansiella korrigeringar och den årliga förvaltnings- och resultatrapporten (som fram till 2014 kallades för den årliga sammanfattande rapporten om kommissionens förvaltningsresultat) (se **tabell 5**).

Tabell 5 – Kommissionens publikationer om förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar

Titel	Till vem	Läggs fram senast	Omfattning	Innehåll	Offentliggörs senast
Årliga verksamhetsrapporter	Europaparlamentet och rådet	den 31 mars ¹	specifikt politikområde	I den årliga verksamhetsrapporten redovisas årets resultat och initiativ som anges i förvaltningsplanen, liksom de resurser som använts. Den innehåller också detaljerad information på medlemsstatsnivå om kommissionens kontrollverksamhet och tillhörande förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar.	2007
Årsredovisningar	Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten	den 31 juli	hela budgeten	EU:s årsredovisning består av de finansiella rapporterna (och tillhörande noter) och de konsoliderade rapporterna om budgetgenomförandet. Den innehåller aggregerad information per fond om finansiella korrigeringar. När det gäller förebyggande åtgärder angavs informationen per medlemsstat till och med år 2012, men från 2013 publicerades endast aggregerade siffror per fond. Från och med 2015 redovisas information om förebyggande åtgärder inte längre i årsredovisningen utan endast i meddelandet.	2007
Meddelande	Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten	den 31 oktober ²	hela budgeten	I meddelandet beskrivs hur de förebyggande och korrigerande mekanismer som används för att skydda EU:s budget från olagliga eller oriktiga utgifter fungerar, och ges en bästa uppskattning av de belopp som härrör från användningen av dem. Om förebyggande åtgärder innehåller meddelandet aggregerad information, och om finansiella korrigeringar innehåller det aggregerad information samt information på medlemsstatsnivå.	2012
Kvartalsrapport	Europaparlamentet	utgången av varje kvartal	specifikt politikområde	Kvartalsrapporterna tillhandahåller regelbunden information om de finansiella korrigeringarna per fond inom sammanhållningspolitiken.	2008
Sammanfattande rapport ³	Europaparlamentet och rådet	den 15 juni	hela budgeten	De sammanfattande rapporterna ger närmare uppgifter om föregående års förvaltningsresultat baserat på de årliga verksamhetsrapporter som de olika generaldirektörerna lägger fram.	2007

¹ Från och med budgetåret 2015 presenteras de årliga verksamhetsrapporterna senast den 30 april.

² Från och med budgetåret 2015 presenteras meddelandedokumentet som en del av det så kallade integrerade paketet för finansiell rapportering, tillsammans med den konsoliderade årsredovisningen senast den 31 juli.

³ Från budgetåret 2015 ingår den sammanfattande rapporten i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten.

Källa: Europeiska revisionsrätten.

114. Alla rapporter, med undantag för de årliga verksamhetsrapporterna, sammanställdes av kommissionens generaldirektorat för budget och bygger på den information som tillhandahållits av generaldirektoratet för regional- och stadspolitik och generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering enligt de instruktioner och riktlinjer (för generaldirektoratens årliga verksamhetsrapporter) som utfärdats av generaldirektoratet för budget.

Hittills har ingen av kommissionens rapporter gett en analytisk översikt över förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar för programperioden 2007–2013

115. Sammanhållningsutgifterna bygger på flerårig programplanering. Vi anser därför att kommissionen bör förse Europaparlamentet och rådet med en konsoliderad rapport med central information om de förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar som hittills har införts under programperioden⁴⁰.

116. Analysen av relevanta rapporter i **tabell 5** visade dock att de tillsammans presenterar förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar för ett antal år. Ingen specifik rapport med en analytisk översikt planerades dock för programperioden som helhet.

117. När det gäller perioden 2000–2006 kan vi konstatera att kommissionen utfärdat en särskild rapport om de finansiella korrigeringarna och läget vid avslutandet av Eruf- och ESF-programmen och SF-projekten under 2013. Hittills är ingen sådan rapport planerad för programperioden 2007–2013.

Kommissionens rapporter innehöll inte tillräckligt många jämförelser mellan medlemsstater och exempel på god praxis för hur återkommande problem kan förebyggas, upptäckas och korrigeras.

118. Kommissionens rapporter bör ge relevant information som förbättrar förståelsen för situationen vad gäller förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar, så att lämpliga

⁴⁰ Särskild rapport nr 36/2016 *En bedömning av arrangemangen för avslutande av sammanhållnings- och landsbygdsutvecklingsprogrammen 2007–2013* (punkt 56) (<http://eca.europa.eu>).

åtgärder kan vidtas för att förbättra förvaltnings- och kontrollsystemen. Vi frågade därför ledamöterna av Europaparlamentets utskott för budgetkontroll och för regional utveckling samt medlemsstaternas företrädare i rådets arbetsgrupp för strukturåtgärder om deras uppfattning om nyttan av de tillgängliga rapporterna.

119. De flesta av de intervjuade tyckte att informationen från kommissionen var tillräcklig, eller till och med för omfattande. De intervjuade från medlemsstaterna tyckte att de årliga verksamhetsrapporterna var den mest användbara informationskällan eftersom de innehåller information som de använde för att jämföra sina egna program med de andra medlemsstaternas. Slutligen kände mycket få intervjuade till kvartalsrapporterna.

120. Medan de flesta av de intervjuade ansåg att kommissionen tydligt informerar om systemet och utformningen när det gäller åtgärderna för skyddet av EU:s budget, skulle hälften av dem vilja ha mer information om den faktiska tillämpningen av åtgärderna och deras praktiska konsekvenser. Under våra intervjuer togs följande frågor upp: förklaringar av återkommande problem i samband med redovisningen av oriktiga utgifter, orsakerna till typiska eller upprepade fel och bästa praxis för hur man kan förebygga, upptäcka och korrigera dessa. Sådan information skulle hjälpa medlemsstaterna förbättra de egna förvaltnings- och kontrollsystemen.

Kommissionens informationssystem ger inte en konsoliderad översikt över förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar

121. Kommissionens generaldirektorat registrerar information som är nödvändig för att övervaka och rapportera om förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar i sitt redovisningssystem och i olika elektroniska kalkylblad. Vi fann att de senare uppvisade olika brister som gjorde det svårt att få en enkel överblick och att göra fördjupade analyser:

- a) De olika systemen är inte integrerade och data måste matas in manuellt.
 - b) När det gäller enskilda fall finns det ingen översikt över alla åtgärder som kommissionen har vidtagit för att skydda EU:s budget. I stället anges informationen separat för förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar. Eftersom det inte finns något samband mellan de två, är det svårt att se hur ärenden utvecklas från den utlösande
-

händelsen till upphävandet av förebyggande åtgärder eller genomförandet av finansiella korrigeringar.

- c) Databaserna innehåller inte alltid de uppgifter som behövs för en jämförande analys av olika ärenden. Det skulle göra det lättare för kommittén för avbrott, innehållande av betalningar och finansiella korrigeringar att se till att liknande ärenden behandlas på ett liknande sätt.

De rättsliga bestämmelserna för perioden 2014–2020 stärker kommissionens ställning betydligt när det gäller skyddet av EU:s budget från oriktiga utgifter

122. När systemet med förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar inrättas och utformas för en ny programperiod bör kommissionen ta lärdom av tidigare erfarenheter och minska de brister som konstaterats vid programgenomförandet under tidigare perioder. Vi granskade därför den relevanta EU-lagstiftningen och jämförde den med de brister som vi påträffade för att bedöma i vilken utsträckning det har gjorts för programperioden 2014–2020.

Rapporteringen om finansiella korrigeringar har integrerats i det årliga garantipaketet och granskas av revisionsmyndigheten

123. För programperioden 2007–2013 identifierade kommissionen själv brister rörande hur korrekta och fullständiga de uppgifter som lämnades i artikel 20-rapporterna var, och vid våra egna revisioner identifierades också risker i samband med medlemsstaternas rapporterade finansiella korrigeringar som användes av kommissionen för att beräkna den ackumulerade kvarstående risken (se punkterna 103–106).

124. Med förordningarna för perioden 2014–2020 infördes kommissionens årliga granskning och godkännande av räkenskaper. Varje år ska medlemsstaterna lämna in ett garantipaket som en del av det årliga räkenskapsavlutandet av varje operativt program (eller grupp av operativa program). Paketet består av årsredovisningen, inklusive information om belopp som har dragits tillbaka och återkrävt⁴¹, förvaltningsförklaringen och den årliga

⁴¹ Artikel 137 i förordning (EU) nr 1303/2013.

sammanfattningen av kontroller som genomförts. Revisionsmyndigheterna utfärdar ett revisionsuttalande och överlämnar en årlig kontrollrapport. De första garantipaketet togs fram under första halvåret 2016.

125. Till skillnad från tidigare perioder måste informationen om belopp som dragits tillbaka och återkrävts rapporteras i årsredovisningen och ingå i medlemsstatens beräkning av den ackumulerade kvarstående risken för det operativa programmet (eller gruppen av operativa program). Medlemsstatens revisionsmyndigheter kontrollerar nu också att informationen är fullständig och tillförlitlig⁴².

126. På grundval av dessa dokument är kommissionen skyldig att varje år undersöka det operativa programmet och då också fastställa det utgiftsbelopp som är stödberättigande för det aktuella året. Medlemsstaterna måste korrigera alla oriktigheter före det årliga förfarandet för avslutande av räkenskaperna (dvs. dra tillbaka eller återkräva oriktiga utgifter för att få möjlighet att ersätta dem med nya utgifter). Om medlemsstaterna inte gör det kan kommissionen inleda ett förfarande för finansiell korrigerings.

De rättsliga bestämmelser som infördes för perioden 2014–2020 ger kommissionen större befogenheter att skydda EU:s budget

Innehållande av 10 % av alla mellanliggande betalningar under perioden 2014–2020

127. Med lagstiftningsramen för 2014–2020 infördes instrumentet för innehållande av 10 % av mellanliggande betalningar⁴³. Detta innebär att kommissionen under räkenskapsåret endast betalar 90 % av de redovisade mellanliggande utgifterna. Återstående 10 % avräknas efter inlämnandet och godkännandet av garantipaketet. Kommissionens innehållande av 10 % kan jämföras med en allmän villkorlig försiktighetsåtgärd som kan betalas ut till medlemsstaten om allt visar sig vara i ordning vid det årliga räkenskapsavslutandet.

128. Med tanke på de felprocentsatser som observerades under perioden 2007–2013 anser vi att detta kan förbättra skyddet av EU:s budget eftersom kommissionen får en tillräcklig

⁴² Artiklarna 127 och 137 i rådets förordning (EG) nr 1303/2013.

⁴³ Artikel 130 i förordning (EU) nr 1303/2013.

buffert för att kunna vidta korrigerande åtgärder även i en situation där medlemsstaten inte genomför några finansiella korrigeringar alls.

Finansiella nettokorrigeringar kan göras varje år vid upptäckt av allvarliga brister som medlemsstaten inte har identifierat

129. För programperioden 2007–2013 berodde tillämpningskriterierna för en finansiell nettokorrigering på om huruvida medlemsstaten godtog observationen (dvs. felet) och därmed bekräftade de därtill hörande konsekvenserna (dvs. tillämpade det finansiella korrigeringsbeloppet)⁴⁴. Om detta inte var fallet, behövde kommissionen fatta ett beslut om finansiell korrigering. Endast kommissionens beslut hade en direkt nettoeffekt (se punkt 19).

130. Detta arrangemang har ersatts med ett självkorrigerande system där medlemsstaten måste tillämpa den finansiella korrigeringen i förskott. Under programperioden 2014–2020 kommer kommissionen, om allvarliga systembrister upptäcks som inte har upptäckts av medlemsstaten inom ramen för dess kontroller eller revisioner före det årliga godkännandet av räkenskaperna (antingen av kommissionens eller genom våra revisioner), att tillämpa en finansiell nettokorrigering som leder till att medlemsstaten går miste om medel⁴⁵.

131. Systemet syftar till att ytterligare uppmuntra medlemsstaterna, och i synnerhet deras revisionsmyndigheter, att säkerställa att EU-medlen används på ett lagligt och korrekt sätt och att alla nödvändiga finansiella korrigeringar har tillämpats på nationell nivå för att skydda EU:s budget från oriktiga utgifter. Detta ansvar ligger i första hand hos förvaltningsmyndigheterna. Revisionsmyndigheterna kommer dock att fungera som en sista försvarslinje för att undvika att en del av de nationella anslagen går förlorade redan under programmets genomförande. Dessutom kommer de finansiella korrigeringarna att tillämpas på årsbasis och vara tydligt kopplade till frigörandet av den efterföljande mellanliggande betalningen. I ***bilaga V*** finns en jämförelse mellan arrangemangen för perioderna 2007–2013 och 2014–2020.

⁴⁴ Artikel 100.4 i förordning (EG) nr 1083/2006.

⁴⁵ Artikel 145.7 i förordning (EU) nr 1303/2013.

132. Vi observerade också att förfaranden som ledde till finansiella korrigeringar under perioden 2007–2013 tog lång tid (se punkt 87). Liknande problem fastställdes för programperioden 2000–2006 i en av revisionsrättens tidigare särskilda rapporter⁴⁶.

133. Vi anser att dessa förfaranden kommer att bli avsevärt kortare genom kravet på att avsluta räkenskaperna och lämna in garantipaketet inom en angiven tidsfrist (den 15 februari påföljande år). Detta kommer att uppmuntra medlemsstaterna att åtgärda problemen snabbare för att kunna inkludera de tillhörande utgifterna i räkenskaperna, och kommer troligen att bidra till att processen går betydligt snabbare än under perioden 2007–2013.

Det är också möjligt att hålla inne betalningar och göra finansiella korrigeringar vid avslutandet om resultatmålen inte uppnås

134. Under programperioden 2014–2020 kommer det också att vara möjligt att inleda förfaranden för att hålla inne betalningar och göra finansiella korrigeringar om de fastställda resultatindikatorerna inte uppnås. De otillräckliga resultaten måste dock bero på tydligt fastställda brister i genomförandet, och kommissionen är skyldig att meddela dessa brister till medlemsstaten⁴⁷. Om medlemsstaten har underlåtit att vidta korrigerande åtgärder för att åtgärda dessa brister kan kommissionen hålla inne betalningar till medlemsstaten. Vid slutet av programperioden kan kommissionen tillämpa finansiella korrigeringar om medlemsstaten fortfarande inte har vidtagit korrigerande åtgärder för att rätta till bristerna.

135. Vi anser att detta är ett första steg mot att ta itu med vår långvariga kritik att det inte har funnits lämpliga rättsliga bestämmelser för tillämpning av finansiella korrigeringar vid

⁴⁶ Särskild rapport nr 3/2012.

⁴⁷ Artikel 22 i förordning (EU) nr 1303/2013 och artiklarna 2 och 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 480/2014 av den 3 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden och om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden (EUT L 138, 13.5.2014, s. 5).

otillräckliga resultat under programperioden 2007–2013 (se punkt 25). Det finns emellertid fortfarande inte några verkliga ekonomiska incitament eller sanktioner inom lagstiftningsramen för 2014–2020 knutna till de resultat som uppnås med EU-finansiering⁴⁸.

Åtgärder kopplade till frågor om sund ekonomisk förvaltning har införts men är svåra att tillämpa i praktiken

136. Dessutom kan kommissionen under programperioden 2014–2020 också hålla in betalningar när det gäller frågor som mer allmänt rör sund ekonomisk styrning⁴⁹. Kommissionen kan i synnerhet föreslå att rådet håller inne betalningar eller åtaganden om medlemsstaten inte har vidtagit lämpliga åtgärder för att ändra sitt partnerskapsavtal⁵⁰ eller om medlemsstaten inte har vidtagit ändamålsenliga åtgärder för att korrigera sitt alltför stora underskott.

137. I situationer med anknytning till ekonomisk styrning ligger dock beslutet att hålla inne betalningar inte helt hos kommissionen. Kommissionen måste informera Europaparlamentet närhelst en sådan situation uppstår och inleda en strukturerad dialog med Europaparlamentet om den uppmanas att göra detta. Därefter måste kommissionen lägga fram ett förslag till rådet om att hålla inne betalningen, och rådet fattar sedan sitt beslut i en genomförandeakt. För innehållandet av betalningar kopplade till ekonomisk styrning anger förordningen också de högsta nivåerna i procent av betalningar eller åtaganden.

138. Kommissionen planerade för första gången att föreslå betalningsinnehållanden kopplade till frågor om ekonomisk styrning (särskilt alltför stora underskott) i fråga om

⁴⁸ Punkt 10.16 i årsrapporten för budgetåret 2013.

⁴⁹ Artikel 23 i förordning (EU) nr 1303/2013.

⁵⁰ Se särskild rapport nr 2/2017 *Kommissionens förhandlingar om partnerskapsöverenskommelser och program inom sammanhållningspolitiken 2014–2020: utgifterna riktas mer mot Europa 2020-prioriteringar, men arrangemangen för resultatmätning är allt mer komplexa* (<http://eca.europa.eu>).

Spanien och Portugal år 2016⁵¹. I november 2016 beslutade kommissionen att inte föreslå ett betalningsinnehållande i ovanstående ärenden med tanke på den svåra ekonomiska och finanspolitiska situationen. Istället rekommenderade kommissionen att Portugal skulle sätta stopp för sitt alltför stora underskott senast 2016 och att Spanien gör det senast 2018. På grund av detta kan det bli svårt att tillämpa denna bestämmelse i praktiken under programperioden 2014–2020.

Ökad rättssäkerhet genom att regler fastställs som förordningar och inte som vägledning

139. Under perioden 2014–2020 har de regler som gäller för finansiella korrigeringar en annan juridisk form (och därmed en motsvarande striktare rättsverkan). Följande är exempel på detta:

- a) Metoden för att fastställa finansiella korrigeringar och de vägledande korrigeringsnivåer som ska tillämpas vid fel i offentlig upphandling har fastställts i kommissionens riktlinjer sedan programperioden 2000–2006⁵². I dessa riktlinjer beskrivs den metod som kommissionen använt i de berörda ärendena och medlemsstaterna rekommenderades att använda sig av dessa. Den uppdatering från 2013 av reglerna som kommissionen ska använda utfärdades som ett kommissionsbeslut⁵³.

⁵¹ Baserat på rådets beslut av den 12 juli 2016 i enlighet med artikel 126.8 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som fastställde att Spanien och Portugal inte vidtog ändamålsenliga åtgärder i enlighet med förfarandet vid alltför stora underskott.

⁵² COCOF 07/0037/03 *Guidelines for determining financial corrections to be made to expenditure co-financed by the Structural Funds or the Cohesion Fund for non-compliance with the rules on public procurement* (riktlinjer för fastställande av finansiella korrigeringar som ska tillämpas på utgifter som medfinansieras av strukturfonderna eller Sammanhållningsfonden vid bristande efterlevnad av bestämmelserna om offentlig upphandling).

⁵³ Kommissionens beslut C(2013)9527 av den 19 december 2013 om fastställande och godkännande av riktlinjer för fastställande av finansiella korrigeringar som kommissionen ska tillämpa på utgifter som finansieras av unionen genom delad förvaltning, i de fall som bestämmelserna om offentlig upphandling inte har följts.

- b) Kommissionens metod för att tillämpa schablonkorrigeringar för programperioden 2007–2013 fastställdes 2011 i ett kommissionsbeslut⁵⁴. Liknande bestämmelser för programperioden 2014–2020 ingick i en delegerad kommissionsförordning⁵⁵.

140. Detta ger kommissionen en starkare ställning för att genomdriva dessa bestämmelser och säkerställa en mer konsekvent strategi för alla medlemsstater under perioden 2014–2020. Genom att de tillämpliga reglerna fastställs som en förordning eller ett kommissionsbeslut och inte som en vägledning får kommissionen också mindre handlingsfrihet när den beslutar om korrigeringsnivån, vilket ökar medlemsstaternas rättssäkerhet.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

141. Överlag fann vi att kommissionen fram till slutet av 2015 (dvs. före avslutandet av programperioden 2007–2013) på ett ändamålsenligt sätt använde sig av de åtgärder som den har till sitt förfogande för programperioden 2007–2013 för att skydda EU:s budget från oriktiga utgifter.

142. Vår granskning visade att de finansiella korrigeringsarna för perioden 2000–2006 uppgick till 8 616 miljoner euro eller 3,8 % av den totala budgeten för Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF. Vid avslutandet fanns det finansiella nettokorrigeringar för ett antal Eruf- och ESF-program i 17 medlemsstater för Eruf, i 16 medlemsstater för ESF och i elva medlemsstater för Sammanhållningsfonden. Det totala beloppet för dessa nettokorrigeringar var 2 423 miljoner euro (eller 1,1 % av den totala budgeten). Vi fann också att kommissionens bedömning av brister och finansiella korrigeringar i sak bekräftades av Europeiska unionens domstol. Samtidigt som vi förväntar oss att situationen är snarlik för perioden 2007–2013 kan den slutliga inverkan av de finansiella korrigeringsarna endast fastställas vid avslutandet. Baserat på vår granskning av de avslutande betalningarna för 2000–2006 anser vi också att

⁵⁴ Kommissionens beslut C(2011)7321.

⁵⁵ Artikel 31 i förordning (EU) nr 480/2014.

kommissionen måste vara på sin vakt när den granskar medlemsstaternas avslutandedeklarationer.

143. För perioden 2007–2013 använde kommissionen sig av betalningsinnehållande i större utsträckning än tidigare och de nyligen införda betalningsavbrotten var ett användbart kompletterande verktyg. Förebyggande åtgärder tillämpades också tidigare än under den föregående perioden. Vi förväntar vi oss att relativt sett fler finansiella korrigeringar kommer att genomföras under perioden 2007–2013 än under den föregående perioden.

144. Vi fann också att kommissionen genomförde sina förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar på ett proportionerligt sätt. Kommissionens interna förfaranden för perioden 2007–2013 syftade till att garantera att ärenden behandlas på ett harmoniserat sätt inom olika program och i medlemsstaterna. Vår analys bekräftade också att kommissionens åtgärder för perioden 2007–2013 var inriktade på de medlemsstater som hade de mest riskfyllda programmen.

145. Kommissionens korrigerande åtgärder sätter press på medlemsstaterna att åtgärda brister i sina förvaltnings- och kontrollsystem. Både förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar berör dock vanligtvis komplexa problem som tar lång tid att lösa. När betalningar avbryts eller hålls inne på detta sätt innebär det en betydande ekonomisk risk för medlemsstaterna. För perioden 2007–2013 hade kommissionen därför som mål att gradvis häva åtgärder för att se till att utbetalningen av ersättning för utgifter kunde återupptas så snart som möjligt för den del av programmet som inte påverkades av de brister som ursprungligen ledde till att betalningarna avbröts eller hölls inne.

146. Vi fann emellertid även att kommissionen har stött på svårigheter vid övervakningen av genomförandet av finansiella korrigeringar. En gedigen övervakning kan dock ännu inte göras utifrån den information som medlemsstaterna tillhandahåller om sitt genomförande av finansiella korrigeringar för perioden 2007–2013. Vi fann även blandade bevis för de förebyggande åtgärdernas och de finansiella korrigeringarnas långsiktiga effekter på felnivåerna i programmen under perioden 2007–2013.

Rekommendation 1

Kommissionen bör tillämpa en strikt strategi för finansiella korrigeringar vid avslutandet av perioden 2007–2013 för att se till att de totalbelopp som ersätts från EU:s budget inte innehåller en väsentlig felnivå.

Måldatum för genomförande: från mars 2017 (inledningen av avslutandeförfarandet)

147. Kommissionens rapportering om förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar gör det svårt att få en heltäckande och analytisk överblick. Det beror främst på att informationen om förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar läggs fram i flera olika rapporter och dokument, varav en av dem var okänd för intressenterna. Samtidigt ger ingen av kommissionens rapporter en analytisk översikt över förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar för programperioden 2007–2013 som helhet. Företrädare för Europaparlamentet och rådet ansåg också att kommissionens rapporter inte innehåller tillräckligt många jämförelser mellan medlemsstater och exempel på god praxis för hur återkommande problem kan förebyggas, upptäckas och korrigeras.

Rekommendation 2

Kommissionen bör utfärda en särskild rapport, av samma slag som den rapport som togs fram 2013 för perioden 2000–2006, om de finansiella korrigeringarna och deras status vid avslutandet av Eruf-/SF- och ESF-programmen. I rapporten bör all information om förebyggande och korrigerande åtgärder per fond och medlemsstat presenteras och jämföras, och följderna av finansiella korrigeringar och den kvarstående riskprocenten redovisas. Måldatum för genomförande: senast i mitten av 2019.

148. Vi konstaterade att det fanns brister i de informationssystem som kommissionen använder för att övervaka och rapportera om förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar för programmen 2007–2013. Framför allt är informationssystemen inte integrerade, och när det gäller enskilda ärenden ger de ingen översikt över alla enskilda ärenden och alla förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar.

Rekommendation 3

För perioden 2014-2020 bör kommissionen inrätta ett integrerat övervakningssystem som omfattar både förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar.

Måldatum för genomförande: 2019.

149. De rättsliga bestämmelserna för perioden 2014–2020 stärker kommissionens ställning betydligt när det gäller skyddet av EU:s budget från oriktiga utgifter. Detta beror främst på att medlemsstaternas rapportering om finansiella korrigeringar nu integreras i det årliga garantipaketet och granskas av revisionsmyndigheten. De rättsliga bestämmelser som infördes för perioden 2014–2020 ger kommissionen större befogenheter att se till att ersättning för oriktiga utgifter inte längre betalas ut från EU:s budget. Slutligen ökar också medlemsstaternas rättssäkerhet eftersom reglerna fastställs som förordningar och inte som vägledning.

150. Sammantaget anser vi att dessa åtgärder för perioden 2014–2020 har medfört betydande förbättringar i systemets utformning.

Rekommendation 4

Kommissionen bör på ett ändamålsenligt sätt tillämpa de betydligt striktare bestämmelserna för perioden 2014–2020 och vid behov göra finansiella nettokorrigeringar på grundval av egna kontroller och/eller de revisioner som vi utför.

Önskat datum för genomförande: omedelbart.

Denna rapport antogs av revisionsrättens avdelning II, med ledamoten Iliana Ivanova som ordförande, vid dess sammanträde i Luxemburg den 8 mars 2017.

För revisionsrätten

Klaus-Heiner Lehne

ordförande

Bilaga I**Kommissionens processer för förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar**

Ett operativt program kan påverkas av olika förebyggande åtgärder och/eller finansiella korrigeringar flera gånger under sin livstid och av flera olika skäl. Hela händelseförloppet för en fråga som kopplar de förebyggande åtgärderna och finansiella korrigeringarna till samma utlösande händelse(r) kallas ett "ärende" i denna rapport. Ett ärende kan därför innebära en eller flera förebyggande åtgärder och/eller en eller flera finansiella korrigeringar.

Från den utlösande händelsen till upphävandet av den förebyggande åtgärden

Förebyggande åtgärder som tillämpas av kommissionen utlöses av oriktigheter eller allvarliga brister som identifierats av medlemsstaternas myndigheter (exempelvis förvaltningsmyndigheten eller revisionsmyndigheten), av kommissionen eller av Europeiska revisionsrätten när de utför sina kontroller och revisioner.

Kommissionen kan initiera ett betalningsavbrott eller en varning när som helst om det finns bevis som tyder på en allvarlig brist i det operativa programmets förvaltnings- och kontrollsystem. Medlemsstaten har då två alternativ: Den kan

- a) bestrida förekomsten av den brist som konstaterats och ge ytterligare information för att förklara sin ståndpunkt, eller
- b) acceptera att bristen förekommer och föreslå korrigerande åtgärder. Åtgärden kan vara en handlingsplan och/eller en finansiell korrigering (en så kallad bekräftad finansiell korrigering).

Om kommissionen är nöjd med svaret från medlemsstaten upphävs avbrottet eller varningen. Annars inleder kommissionen ett förfarande om innehållande av betalning efter att ha erhållit bevis på en allvarlig brist i förvaltnings- och kontrollsystemet.

Första steget i förfarandet om innehållande av betalning är att skicka en förhandsunderrättelse om innehållen betalning där kommissionen informerar medlemsstaten om bristen. Därefter kan medlemsstaten återigen välja att bestrida eller acceptera bristen och föreslå korrigerande åtgärder.

Dessa steg i förfarandet, och korrespondensen mellan kommissionen och medlemsstaten, kan ske i flera omgångar.

Om kommissionen finner att medlemsstatens svar är tillfredsställande upphäver den förberedelserna för betalningsinnehållandet. Detta kan göras när som helst under förfarandet. Annars beslutar kommissionen att hålla inne betalningar till det operativa programmet, vilket är en rättsligt bindande akt. Medlemsstaten är sedan skyldig att föreslå en korrigerande åtgärd för att kommissionen ska häva innehållandet av betalningar.

Upphävandet av ett avbrott och av förberedelser för betalningsinnehållande sker i form av en skrivelse där medlemsstaten informeras om upphävandet, medan betalningsinnehållandet hävs genom ett beslut om upphävande.

Från den utlösande händelsen till genomförandet av den finansiella korrigeringen

De utlösande händelserna för finansiella korrigeringar liknar dem vid förebyggande åtgärder. Även här börjar kommissionen med att reglera fakta med medlemsstaten (via skriftväxling och eventuellt via en utfrågning av medlemsstaten). Därefter kan en finansiell korrigering fastställas på två sätt. Medlemsstaten kan

- a) frivilligt acceptera korrigeringen, och får då ersätta det felaktiga beloppet med nya utgifter, vilket innebär att medlemsstaten inte går miste om EU:s medfinansiering (bekräftad finansiell korrigerings), eller
- b) vägra den föreslagna korrigeringen, varefter kommissionen utfärdar ett beslut följt av ett betalningskrav, vilket innebär att en finansiell nettokorrigerings görs av det operativa programmet (beslutad finansiell korrigerings), vilket innebär att EU:s finansiering av det operativa programmet minskar.

Efter att det belopp som ska korrigeras har fastställts ska medlemsstaten genomföra den finansiella korrigeringen (genomförd finansiell korrigerings). När det gäller EU:s budget kan medlemsstaten dra av beloppet från nästa utgiftsdeklaration och senare ersätta det med nya utgifter. Beroende på när avdraget görs drar medlemsstaten omedelbart tillbaka beloppet från nästa utgiftsdeklaration (tillbakadragande), vilket frigör medel för andra projekt, och återkräver beloppet från stödmottagarna senare.

I annat fall kan medlemsstaten vänta tills stödmottagaren har betalat tillbaka beloppet (återkrav från stödmottagare) och dra av det från en senare utgiftsdeklaration.

Vid finansiella nettokorrigeringar reduceras anslaget till det operativa programmet (i form av återtagande) och medlemsstaten måste betala tillbaka det redan mottagna beloppet (eller få ett lägre belopp i slutbetalning vid avslutandet).

Vid finansiella korrigeringar riktade till stödmottagare måste medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva felaktigt utbetalda belopp⁵⁶. I första hand innebär detta att alla felaktigt utbetalda belopp ska återkrävas från stödmottagarna. Detta är dock inte möjligt i alla ärenden, exempelvis på grund av att stödmottagaren har gått i konkurs. Det kan också vara så att felet som ledde till korrigeringen inte har begåtts av stödmottagaren utan berodde på brister i det förvaltnings- och kontrollsystem som inrättats av medlemsstaten.

Om medlemsstaten inte kan återkräva de felaktigt utbetalda beloppen i sin helhet från stödmottagarna belastas den nationella/regionala budgeten med den finansiella korrigeringen. Om stödmottagaren är insolvent kan det förlorade beloppet delas mellan EU och den nationella budgeten⁵⁷.

Handlingsplaner

Vid införande av förebyggande åtgärder och/eller finansiella korrigeringar kan kommissionen också kräva att medlemsstaterna upprättar handlingsplaner. I handlingsplanerna beskriver medlemsstaterna hur bristerna i deras förvaltnings- och kontrollsystem kommer att korrigeras så att problem inte uppstår i framtiden.

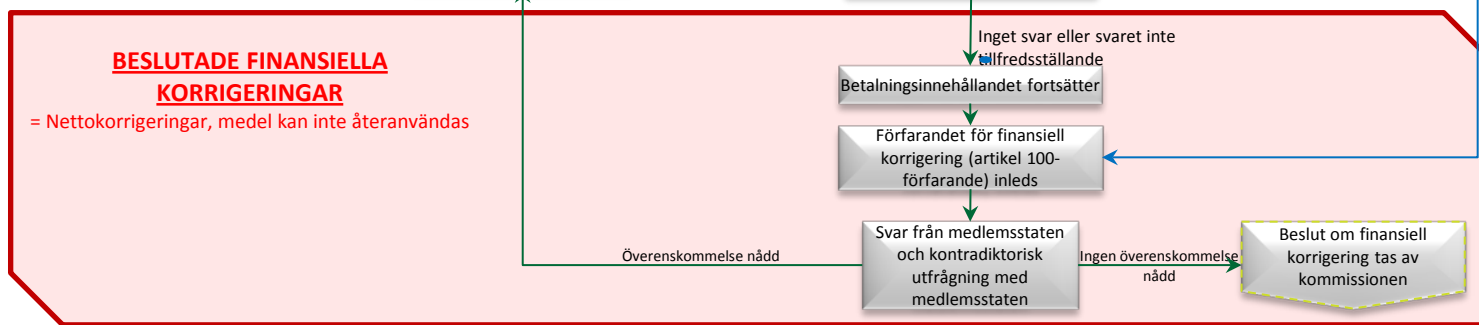
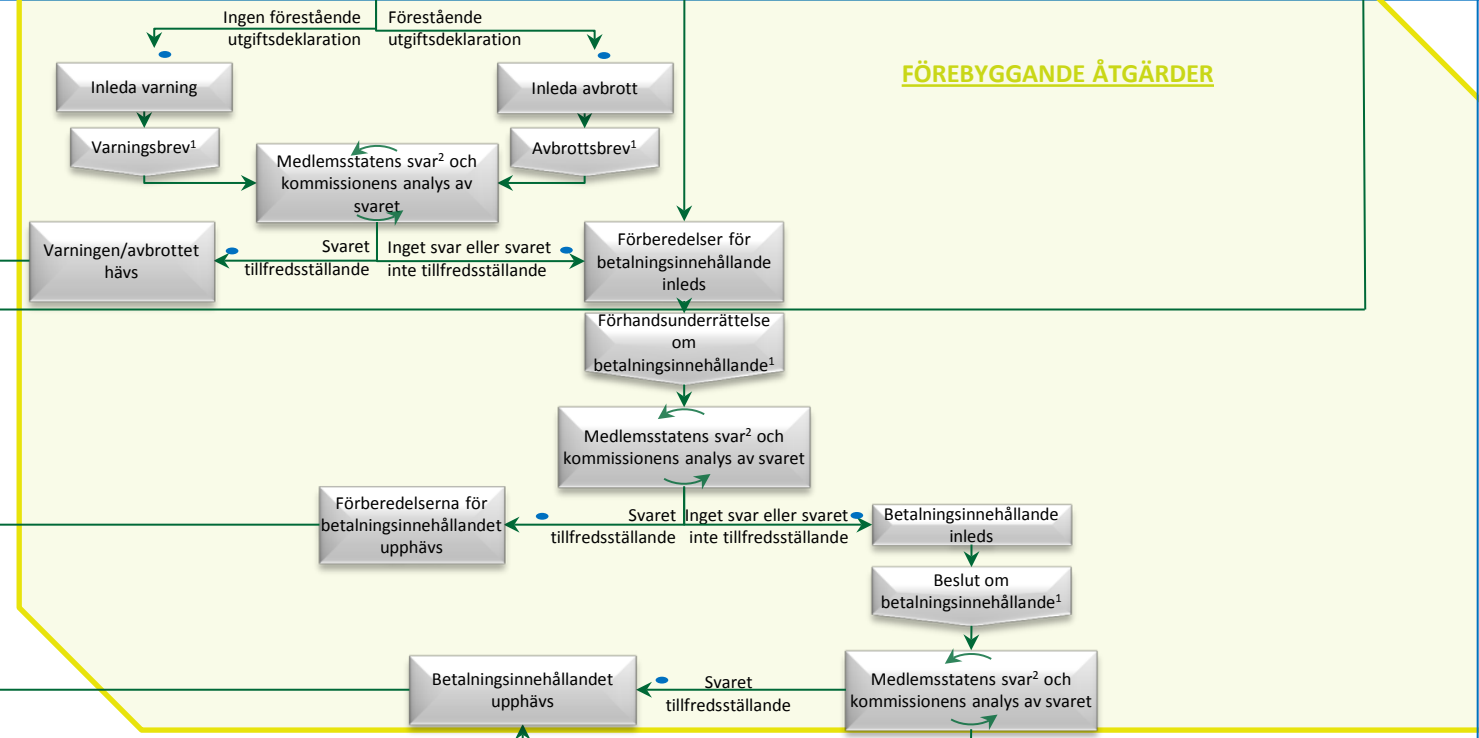
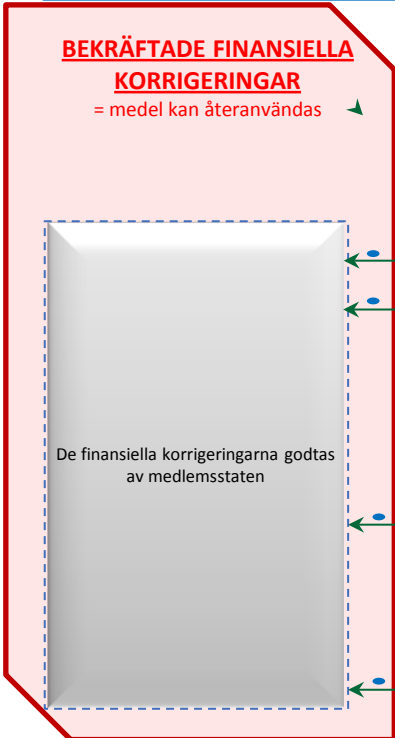
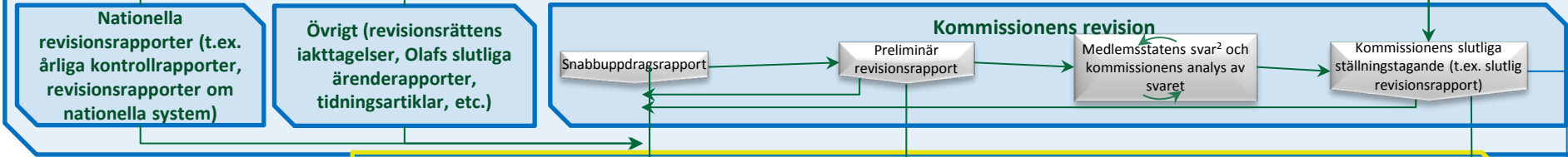
Kommissionen skickar i de flesta fall ett brev till medlemsstaten med de villkor som måste uppfyllas för att medlemsstaten ska få lämna kommissionens förfaranden för förebyggande åtgärder eller finansiella korrigeringar (utträdespunkter). Medlemsstaterna använder breven för att införa åtgärder som följs upp av kommissionen eller, för dess räkning, av medlemsstatens revisionsmyndighet.

⁵⁶ Artikel 70 i förordning (EG) nr 1083/2006.

⁵⁷ Artikel 20 i förordning (EG) nr 1828/2006.

Kommissionens processer för förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar

UTLÖSANDE HÄNDELSER

¹ Baserat på beslut av kommittén för avbrott och innehållande av betalningar och finansiella korrigeringar (ISFCC)

¹ Inklusive utträdespunkter som omfattar de åtgärder som ska vidtas av medlemsstaten, vilket inbegriper åtgärder för att förbättra funktionen hos förvaltnings- och kontrollsystemen i framtiden och de finansiella korrigeringar som redan har gjorts (i efterhand) och kommer att göras (i förhand).

² I medlemsstatens svar anges de åtgärder som redan vidtagits eller pågår för att förbättra funktionen hos förvaltnings- och kontrollsystemen och genomföra de fastställda finansiella korrigeringarna.
Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av information från kommissionen.

Bilaga II**Jämförelse av rättsliga bestämmelser: perioderna 2000–2006, 2007–2013 och 2014–2020**

	2000–2006	2007–2013	2014–2020
Avbrott	Ej tillämpligt	<p>Kriterier: Bevis från en medlemsstat eller kommissionsrapport tyder på en allvarlig brist i hur förvaltnings- och kontrollsystemet för det operativa programmet fungerar, eller utanordnaren har bevis som tyder på att en utgiftsdeklaration är kopplad till en oriktighet.</p> <p>Genomförande: Brev från kommissionen som underrättar medlemsstaten om avbrottet.</p> <p>Tidpunkt: Avbrottet kan pågå i högst sex månader.⁵⁸</p>	<p>Kriterier: Bevis som tyder på en brist i förvaltnings- och kontrollsystemet för det operativa programmet, eller utanordnaren har bevis som tyder på att en utgiftsdeklaration är kopplad till en oriktighet.</p> <p>Genomförande: Om möjligt ska kommissionen ska endast avbryta de delar av utgiften som omfattas av den betalningsansökan som berörs av de identifierade bristerna. Den ska omedelbart informera medlemsstaten om avbrottet skriftligen (brev).</p> <p>Tidpunkt: Betalningsfristen för en mellanliggande betalningsansökan kan avbrytas under en period på högst sex månader. Medlemsstaten får samtycka till en förlängning av avbrottsperioden med ytterligare tre månader.⁵⁹</p>
Innehållande	Kriterier: Bristande efterlevnad av	Kriterier: En allvarlig brist i det operativa	Kriterier: En allvarlig brist i den ändamålsenliga

⁵⁸ Artikel 91 i förordning (EG) nr 1083/2006.

⁵⁹ Artikel 83 i förordning (EU) nr 1303/2013.

<p>av betalningar</p>	<p>medlemsstatens skyldigheter att upptäcka oriktigheter och göra finansiella korrigeringar; hela eller delar av bidraget från EU-finansieringen kan inte styrkas eller det finns en allvarlig brist i förvaltnings- och kontrollsystemet för det operativa programmet.</p> <p>Genomförande: Kommissionen informerar medlemsstaten om problemet och ger medlemsstaten möjlighet att svara. I slutet av förfarandet utfärdar kommissionen ett formellt beslut.</p> <p>Tidpunkt: När kommissionen har underrättat medlemsstaten om beslutet att hålla inne betalningar har den fem månader på sig att svara/lösa problemet innan beslut om finansiella korrigeringar tas.⁶⁰</p>	<p>programmets förvaltnings- och kontrollsystem, utgifter i en attesterad deklARATION är förbundna med en allvarlig oriktighet som inte har korrigerats.</p> <p>Genomförande: Alla/delar av de mellanliggande betalningarna hålls inne efter det att kommissionen har gett medlemsstaten möjlighet att lämna synpunkter. I slutet av förfarandet utfärdar kommissionen ett formellt beslut.</p> <p>Tidpunkt: Medlemsstaten har två månader på sig att svara på kommissionens begäran om synpunkter, varefter ett beslut om betalningsinnehållande kan tas.⁶¹</p>	<p>funktionen hos ett förvaltnings- och kontrollsystem för det operativa programmet, utgifter i en utgiftsdeklARATION är förbundna med en oriktighet, medlemsstaten har underlåtit att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta till den situation som gav upphov till ett avbrott, man har allvarligt misslyckats med att uppnå ekonomiska indikatorer och utfallsindikatorer, förhandsvillkor har inte uppfyllts.</p> <p>Genomförande: Genomförandeakt som håller inne alla eller delar av de mellanliggande betalningarna.</p> <p>Tidpunkt: Det finns ingen tidpunkt angiven såvida betalningsinnehållandet inte följer efter ett avbrott i enlighet med artikel 83, då det ska genomföras sex till nio månader efter det första avbrottsbrevet.⁶²</p>
<p>Finansiell</p>	<p>Kriterier: Medlemsstaterna har det primära</p>	<p>Kriterier: Medlemsstaten har det primära</p>	<p>Kriterier: Medlemsstaten har det primära ansvaret</p>

⁶⁰ Artiklarna 38 och 39 i förordning (EG) nr 1260/1999 och artikel 6 i kommissionens förordning (EG) nr 448/2001 av den 2 mars 2001 om genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1260/1999 beträffande förfarandet för finansiella korrigeringar av stöd som beviljas inom ramen för strukturfonderna (EGT L 64, 6.3.2001, s. 13).

⁶¹ Artikel 92 i förordning (EG) nr 1083/2006.

⁶² Artikel 142 i förordning (EU) nr 1303/2013.

<p>korrigerig</p>	<p>ansvaret för att utreda oriktigheter och göra finansiella korrigeringar. Om medlemsstaten inte uppfyller denna skyldighet, eller om det finns allvarliga brister i förvaltnings- eller kontrollsystemen som kan leda till systematiska oriktigheter, får kommissionen göra egna finansiella korrigeringar.</p> <p>Genomförande: Medlemsstatens finansiella korrigeringar görs genom att hela eller delar av EU-bidraget upphävs. Kommissionens finansiella korrigeringar sker genom att förskottsbetalningen minskas eller bidraget från fonderna till det berörda stödet helt eller delvis upphävs. Om kommissionen och medlemsstaten inte kommer överens om iakttagelsen eller dess konsekvenser utfärdar kommissionen ett formellt beslut (nettokorrigerig och därmed förlust av medel). I andra fall kan korrigeringsbeloppet återanvändas för att finansiera andra projekt.</p> <p>Tidpunkt: Kommissionen ger medlemsstaten två månader för att yttra sig om kommissionens preliminära slutsatser.</p>	<p>ansvaret för att utreda oriktigheter och göra finansiella korrigeringar. Kommissionen får göra finansiella korrigeringar om den drar slutsatsen att det finns allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemet eller om utgifterna i en attesterad utgiftsdeklaration är oriktiga och inte har korrigerats av medlemsstaten.</p> <p>Genomförande: Medlemsstatens finansiella korrigeringar görs genom att hela eller delar av bidraget till det operativa programmet upphävs. Kommissionens finansiella korrigeringar görs genom att hela eller delar av EU-bidraget till den berörda medlemsstaten upphävs. Om kommissionen och medlemsstaten inte kommer överens om iakttagelsen eller dess konsekvenser utfärdar kommissionen ett formellt beslut (nettokorrigerig och därmed förlust av medel). I andra fall kan korrigeringsbeloppet återanvändas för att finansiera andra projekt.</p> <p>Tidpunkt: Kommissionen ger medlemsstaten två månader för att yttra sig om kommissionens preliminära slutsatser. Om kommissionen föreslår ett schablonbelopp</p>	<p>för att utreda oriktigheter och göra finansiella korrigeringar. Kommissionen får göra finansiella korrigeringar om det finns en allvarlig brist i den ändamålsenliga funktionen hos ett förvaltnings- och kontrollsystem för det operativa programmet, om medlemsstaten inte uppfyller sin skyldighet att utreda oriktigheter och göra finansiella korrigeringar, och om medlemsstaten allvarligt misslyckas med att uppnå de mål som anges i resultatramen.</p> <p>Genomförande: Medlemsstatens finansiella korrigeringar görs genom att hela eller delar av det offentliga bidraget till en verksamhet eller ett operativt program upphävs. Kommissionens finansiella korrigeringar görs genom genomförandeakter som innebär att hela eller delar av EU-bidraget till ett operativt program dras upphävs. Om systembrister upptäcks i efterhand av kommissionen eller revisionsrätten blir de finansiella korrigeringarna per definition nettokorrigerig.</p> <p>Tidpunkt: Kommissionen ger medlemsstaten två</p>
--------------------------	--	---	--

	<p>Om kommissionen föreslår ett schablonbelopp eller en extrapolerad finansiell korrigerings har medlemsstaten ytterligare två månader på sig att svara. Om medlemsstaten inte godtar kommissionens preliminära slutsatser bjuds den in till en utfrågning. Om en överenskommelse inte nås i detta skede har kommissionen tre månader på sig att göra en finansiell korrigerings.⁶³</p>	<p>eller en extrapolerad finansiell korrigerings har medlemsstaten ytterligare två månader på sig att svara. Om medlemsstaten inte godtar kommissionens preliminära slutsatser bjuds den in till en utfrågning. I avsaknad av en överenskommelse i detta skede har kommissionen sex månader på sig att göra en finansiell korrigerings.⁶⁴</p>	<p>månader för att yttra sig om dess preliminära slutsatser. Om kommissionen föreslår ett schablonbelopp eller en extrapolerad finansiell korrigerings har medlemsstaten ytterligare två månader på sig att svara. Om medlemsstaten inte godtar kommissionens preliminära slutsatser bjuds den in till en utfrågning. Om en överenskommelse inte nås i detta skede har kommissionen tre månader på sig att göra en finansiell korrigerings.⁶⁵</p>
--	--	--	--

Källa: Europeiska revisionsrätten.

⁶³ Artikel 39 i förordning (EG) nr 1260/1999 och artiklarna 4 och 5 i förordning (EG) nr 448/2001. Efter en nyligen utfärdad dom i EU-domstolen (C-139/15) ska artikel 145 i förordningen om gemensamma bestämmelser (CPR) nu tillämpas vid alla förfaranden om finansiella korrigerings oavsett programperiod. Artikel 39.3 i förordning (EG) nr 1260/1999 ska inte längre tillämpas.

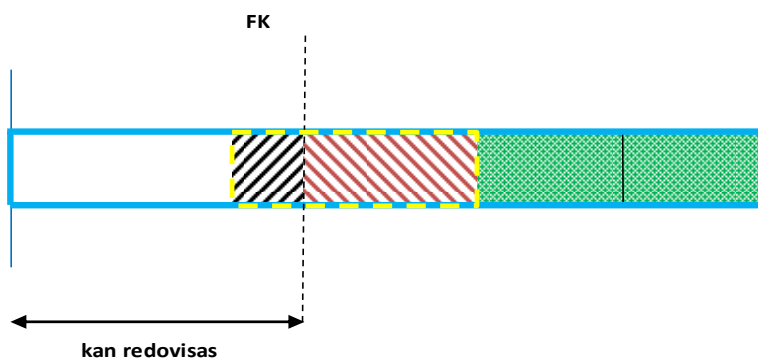
⁶⁴ Artiklarna 98–100 i förordning (EG) nr 1083/2006. Efter en nyligen utfärdad dom i EU-domstolen (C-139/15) ska artikel 145 i förordningen om gemensamma bestämmelser (CPR) nu tillämpas vid alla förfaranden om finansiella korrigerings oavsett programperiod. Artikel 100 i förordning (EG) nr 1083/2006 ska inte längre tillämpas.

⁶⁵ Artikel 85 och artiklarna 143–145 i förordning (EG) nr 1303/2013.

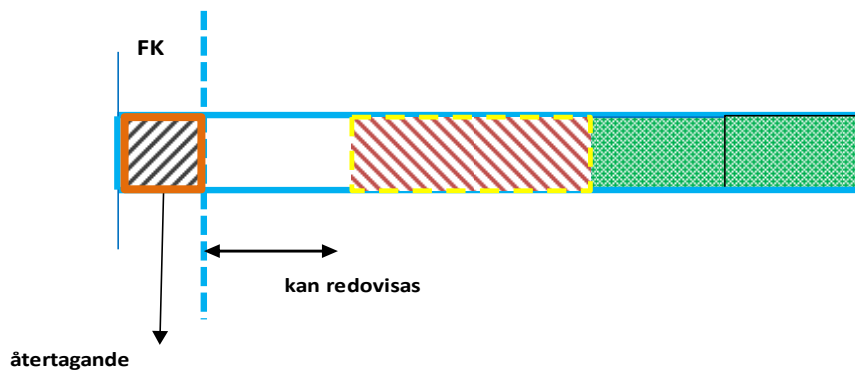
Scenarier för följderna av finansiella korrigeringar

UNDER GENOMFÖRANDET AV DET OPERATIVA PROGRAMMET

Bekräftad finansiell korrigering

Beslutad finansiell korrigering

FÖRKLARING

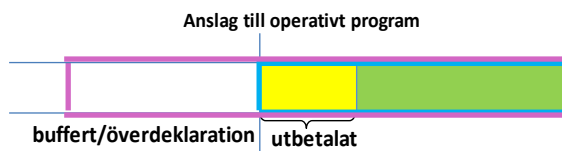
- Anslag för operativt program (tilldelat totalbelopp)
- Nytt anslag för operativt program (nytt tilldelat totalbelopp)
- Redovisat i ansökan om mellanliggande betalning
- Betalat i föregående ansökan om mellanliggande betalning
- Finansiell korrigering
- Betalat i ansökan om mellanliggande betalning
- Förlust av medel (tilldelade men inte utnyttjade) på grund av finansiell korrigering

Källa: Europeiska revisionsrätten.

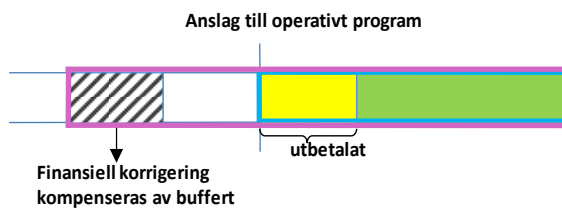
VID AVSLUTSLUTANDET AV DET OPERATIVA PROGRAMMET – Bekräftad finansiell korrigerig

A. Med buffert

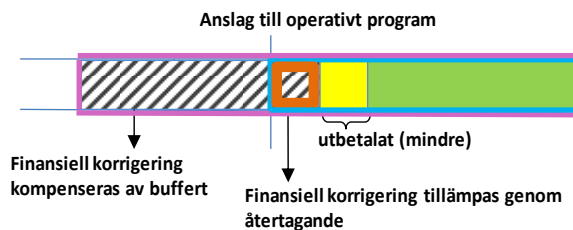
A.1 Scenario – ingen finansiell korrigerig

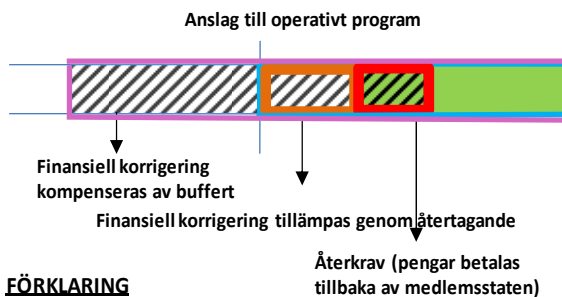
A.2 Finansiell korrigerig < buffert

A.3 Finansiell korrigerig > buffert + slutbetalning

A.4 Finansiell korrigerig < buffert + slutbetalning

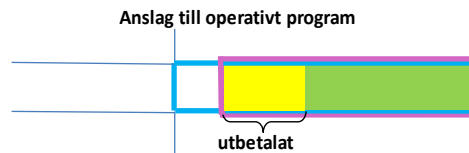

FÖRKLARING

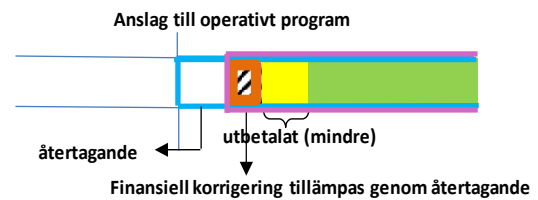
- Anslag för operativt program (tilldelat totalbelopp)
- Redovisat i slutlig betalningsansökan
- Betalas innan slutbetalning
- Slutbetalning
- Finansiell korrigerig vid avslutandet
- Återkrav (pengar betalas tillbaka av medlemsstaten)
- Förlust av medel (tilldelade men inte utnyttjade) på grund av finansiell korrigerig

B. Utan buffert

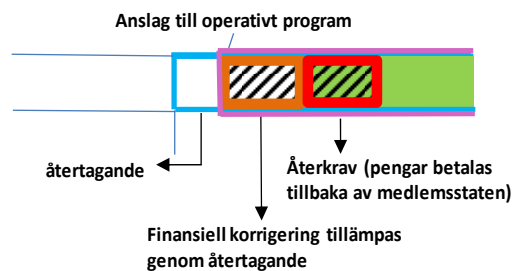
B.1 Scenario – ingen finansiell korrigerig

B.2 Finansiell korrigerig < slutbetalning

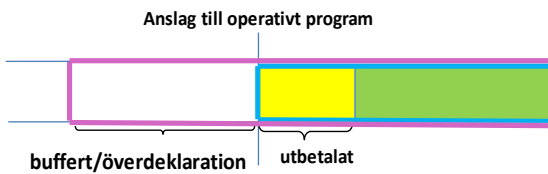
B.3 Finansiell korrigerig > slutbetalning

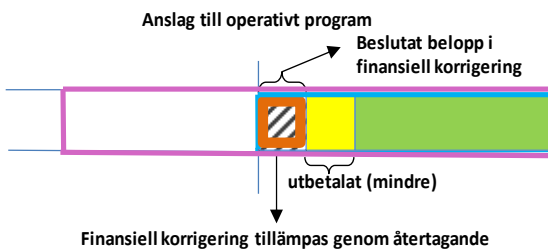
VID AVSLUTANDET AV DET OPERATIVA PROGRAMMET – Beslutad finansiell korrigerig

A. Med buffert

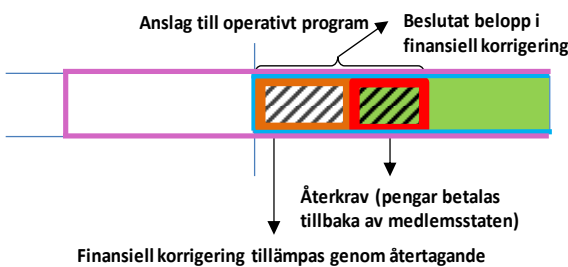
A.1 Scenario – ingen finansiell korrigerig

A.2 Finansiell korrigerig < slutbetalning

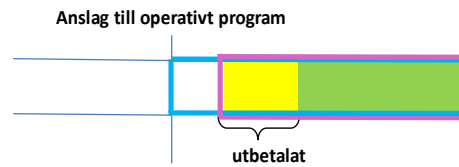

A.3 Finansiell korrigerig > slutbetalning

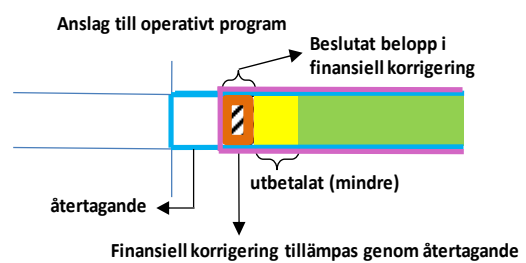

B. Utan buffert

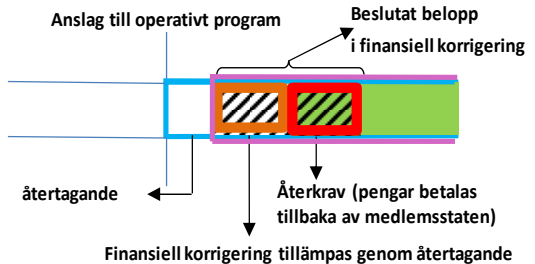
B.1 Scenario – ingen finansiell korrigerig

B.2 Finansiell korrigerig < slutbetalning

B.3 Finansiell korrigerig > slutbetalning

FÖRKLARING

- Anslag för operativt program (tilldelat totalbelopp)
- Redovisat i slutlig betalningsansökan
- Betalas innan slutbetalning
- Slutbetalning
- Finansiell korrigerig vid avslutandet
- Återkrav (pengar betalas tillbaka av medlemsstaten)
- Förlust av medel (tilldelade men inte utnyttjade) på grund av finansiell korrigerig

Bilaga IV**Kommissionens förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar per medlemsstat för programperioden 2007–2013 vid årsslutet 2015**

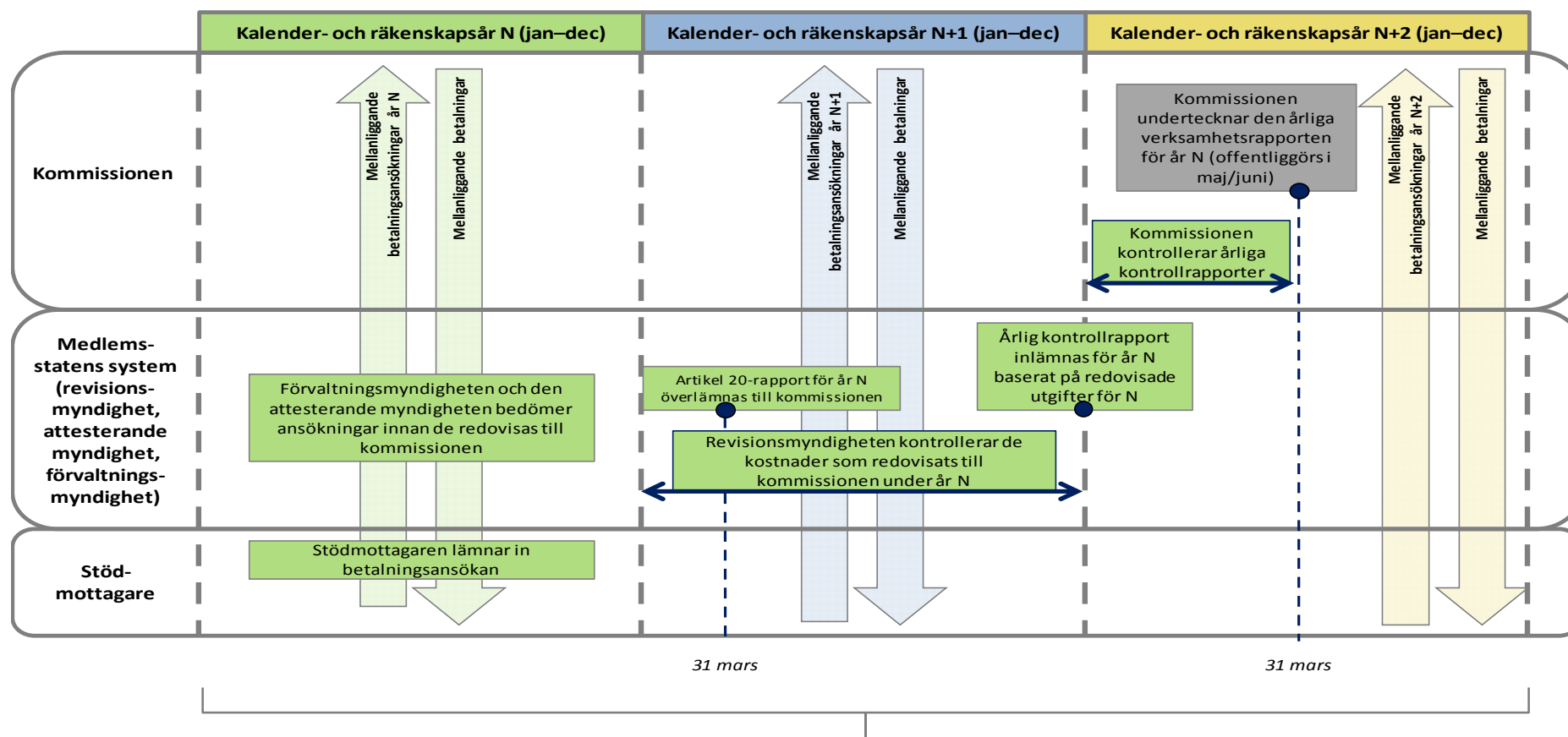
Medlemsstat	Tilldelat anslag (i miljoner euro)	Betalningar från 2007 till 2015 (i miljoner euro)	Totalt antal program	Antal program som avbrutits	Avbrutna belopp (i miljoner euro)	Antal program som förberetts för att ställas in	Antal program som ställts in	Bekräftade/beslutade ¹ finansiella korrigeringar (i miljoner euro)		Genomförda finansiella korrigeringar ¹ (i miljoner euro)	
								I efterhand	På förhand	I efterhand	På förhand
Belgien	2 059	1 916	10	5	182	7	2	24		17	0
Bulgarien	6 595	5 621	7	2	311	3		115	28	110	28
Tjeckien	25 819	21 868	17	8	2 401	7	3	399	410	395	341
Danmark	510	484	2					0		0	
Tyskland	25 458	23 542	36	19	1 485	18	3	179		31	
Estland	3 403	3 233	3	1	50	2	1	12		10	
Irland	751	675	3			1		22		21	
Grekland	20 210	19 824	14	10	550	5		266	72	250	72
Spanien	34 521	29 023	45	40	6 856	39	28	488		416	
Frankrike	13 546	12 478	36	36	1 063	4	2	41	23	31	21
Kroatien	858	485	4								
Italien	27 940	22 171	52	31	4 996	26	6	293		156	
Cypern	612	563	2								
Lettland	4 530	4 304	3	3	121			46	2	46	2
Litauen	6 775	6 437	4	3	165			0		0	
Luxemburg	50	48	2	1	1	1		0		0	
Ungern	24 893	22 019	15	12	2 965	12	10	273	184	267	159
Malta	840	686	2	1	5	1		0		0	
Nederländerna	1 660	1 513	5	1	44	3					
Österrike	1 170	1 090	11	10	150	11		16		8	
Polen	67 186	63 735	21	3	1 470	1		263	71	223	18
Portugal	21 412	20 337	14	1	103			22		22	
Rumänien	19 058	13 323	7	5	1 020	4		395	566	379	557
Slovenien	4 101	3 896	3	2	502	2		33		33	
Slovakien	11 483	9 798	11	9	1 073	11	2	364	61	218	56
Finland	1 596	1 516	7		ej tillämpligt			0		0	
Sverige	1 626	1 540	9	8	57	8		1		1	
Förenade kungariket	9 878	8 693	22	19	2 557	21	5	71		71	
Europeiska territoriala samarbeten	7 956	7 260	73	26	319	19	2	3		3	
TOTALT	346 496	308 078	440	256	28 446	206	64	3 326	1 418	2 709	1 254

.¹ Som ett resultat av kommissionens arbete

Källa: Europeiska revisionsrätten på grundval av information från kommissionen.

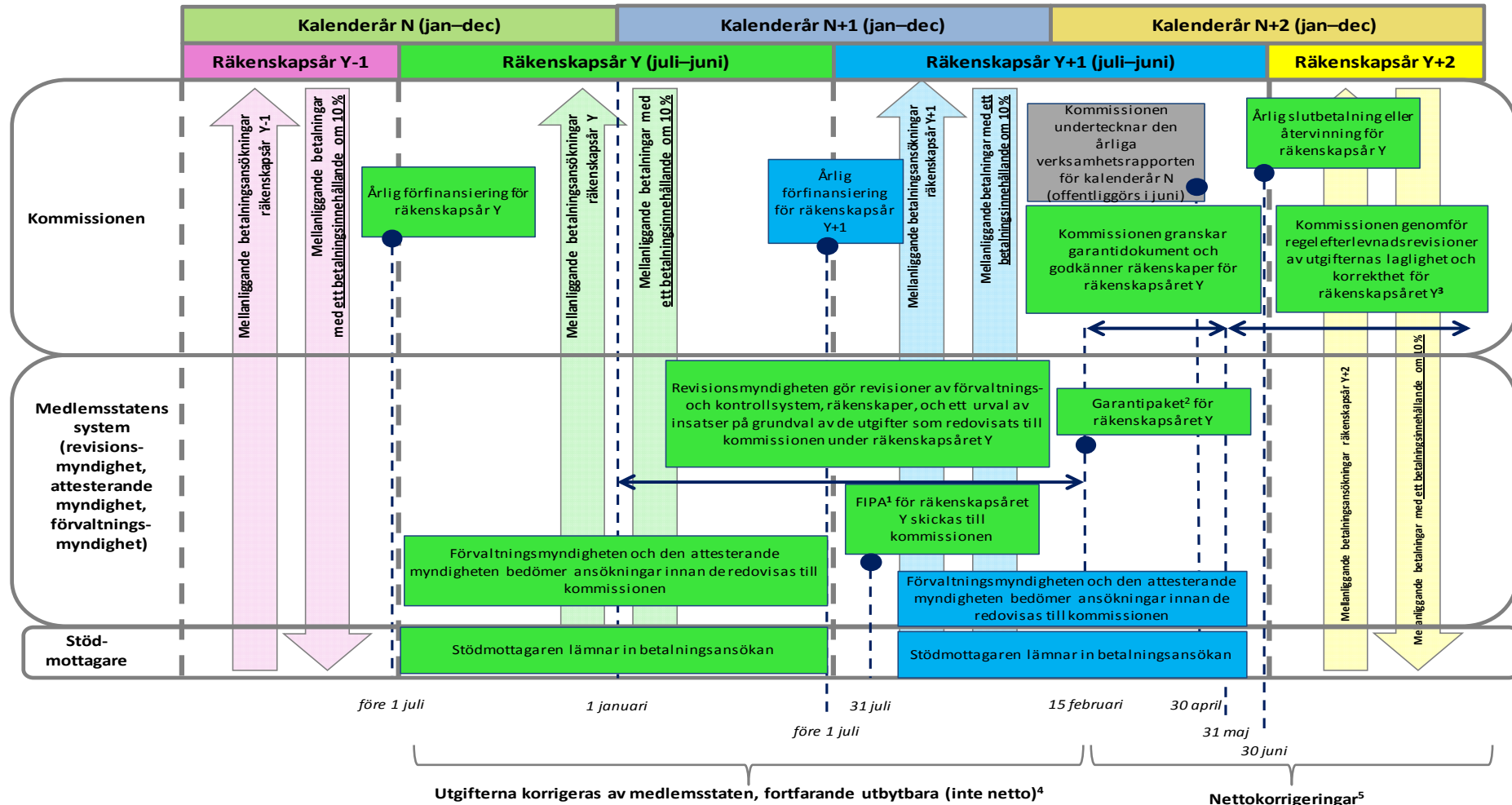
Säkringssystem på sammanhållningsområdet för programperioderna 2007–2013 och 2014–2020

PROGRAMPERIODEN 2007–2013

Alla utgifter som är föremål för korrigerig kan bytas ut när som helst under programperioden, oavsett om korrigerig härstammar från en revisionsmyndighets eller kommissionens revision, under förutsättning att medlemsstaten accepterar den finansiella korrigerig. Om inte blir den finansiella korrigerig föremål för ett kommissionsbeslut och därmed en finansiell nettokorrigerig.

PROGRAMPERIODEN 2014–2020

¹ FIPA: Final Interim Payment Application (slutlig ansökan om mellanliggande utbetalning)

² Garantipaketet består av förvaltningsförklaringen, den årliga kontrollrapporten och därtill hörande revisionsuttalande och de attesterade räkenskaper (inklusive belopp som dragits tillbaka och återkrävs)

³ Kommissionen har tre år på sig att slutföra kontrollerna

⁴ Fram till inlämnandet av garantipaketet (15 februari) får ersättning för korrigeringar som inte kan återkrävas för utgifter som attesterats till kommissionen under räkenskapsåret inte betalas ut av medlemsstaten (dvs. förlusten bärs av EU)

⁵ En finansiell korrigering är inte en nettokorrigering ens efter den 15 februari om medlemsstaten kan visa att den hade upptäckt problemet före detta datum och om problemet inte är kopplat till en systembrist

KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS SÄRSKILDA RAPPORT

"ATT SKYDDA EU:S BUDGET MOT OEGENTLIGA UTGIFTER: KOMMISSIONEN ANVÄNDE SIG I ALLT STÖRRE UTSTRÄCKNING AV FÖREBYGGANDE ÅTGÄRDER OCH FINANSIELLA KORRIGERINGAR PÅ SAMMANHÅLLNINGSSOMRÅDET UNDER PERIODEN 2007–2013"

SAMMANFATTNING

XI. Innan kommissionen upphäver ett avbrott i en betalningsfrist eller ett betalningsinnehållande ska de attesterande myndigheterna ha fört in de nödvändiga finansiella korrigeringsarna i sina IT-system. Detta ska sedan klart framgå av verifieringskedjan för betalningsansökan.

Kommissionen bekräftar att alla finansiella korrigeringar som infördes under perioden 2000–2013 följs upp separat och att ärendena inte avslutas förrän tillräcklig dokumentation har erhållits från medlemsstaterna. Kommissionens kontroller på plats syftar också till att verifiera genomförandet av de bekräftade finansiella korrigeringsarna på basis av en riskanalys.

Under de senaste åren har kommissionen dessutom allt oftare bett revisionsmyndigheterna att bekräfta att de föreslagna finansiella korrigeringsarna är korrekta. Detta är nu en standardrutin.

När det gäller programperioden 2014–2020 kommer medlemsstaterna att lämna fullständig information om finansiella korrigeringar i programmets årsredovisningar, vilka revisionsmyndigheterna ska granska och avge sina årliga revisionsutlåtanden om.

XII. Kommissionen utarbetar olika rapporter i olika syften. Meddelandet om skyddet av EU:s budget tillkom efter en begäran av Europaparlamentet under ansvarsfrihetsförfarandet för 2011 års budget och innehåller historisk information om kommissionens korrigeringsarbete. Det innehåller uppgifter om flera år, uppdelade per medlemsstat och programperiod. I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten¹ redovisas årets uppskattade riskbelopp vid tidpunkten för utbetalning samt vid avslutandet på basis av den framtida korrigeringsförmågan.

På det hela taget anser kommissionen att dess rapportering om förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar är heltäckande, konsekvent och lättillgänglig för de berörda aktörerna.

XV.

Första strecksatsen: Kommissionen godtar denna rekommendation. Såsom kommissionen redan har meddelat olika intressenter, däribland medlemsstaterna, betraktar den avslutandet av fleråriga program som det sista filtret när det gäller att säkerställa att det inte finns några väsentliga fel i programutgifterna.

Andra strecksatsen: Kommissionen godtar denna rekommendation. Rapporteringen om det finansiella utfallet av avslutandeprocessen för programperioden som helhet kan också göras i respektive generaldirektorats årliga verksamhetsrapport.

Tredje strecksatsen: Kommissionen godtar denna rekommendation.

Fjärde strecksatsen: Kommissionen godtar rekommendationen och kommer att införa finansiella nettokorrigeringar när villkoren i förordningen är uppfyllda. Kommissionen kommer att ha ett nära samarbete med revisionsrätten i syfte att klargöra och fastställa tillämpliga kriterier.

¹ Den första årliga förvaltnings- och resultatrapporten 2016 var en kombination av utvärderingsrapporten som tas fram i enlighet med artikel 318 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och den sammanfattande rapporten.

INLEDNING

25. Kommissionen har infört finansiella korrigeringar för två sammanhållningsfondsprojekt under programperioden 2000–2006 till följd av att de särskilda resultatkraven i beslutet att godkänna finansiering av projekten från sammanhållningsfonden inte var uppfyllda. Detta i enlighet med artikel H 2 i bilaga II till förordning 1164/94, som stadgar att korrigeringar får göras om ”något av villkoren i beslutet om att bevilja stöd inte är uppfyllt”.

För programperioden 2014–2020 kommer kommissionen att tillämpa bestämmelserna i förordning (EU) nr 1303/2013 för att skydda EU:s budget mot program med undermåliga resultat.

34. Kommissionen har alltid prioriterat skyddet av EU:s budget. Processen sågs över under programperioden 2007–2013. Processens längd beror på medlemsstaternas vilja att genomföra de begärda korrigerande åtgärderna på ett effektivt sätt.

Kommissionen hänvisar också till sina svar på särskild rapport nr 3/2012 *Strukturfonder: Lyckades kommissionen åtgärda de brister som identifierats i medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem?*

OBSERVATIONER

43. Kommissionen offentliggjorde inte någon indikator för hela politikområdets korrigeringsförmåga eftersom informationen inte var tillgänglig. För det första var systemet för fastställande av risken för EU:s budget annorlunda under programperioden 2000–2006 än under programperioden 2007–2013. Insatserna reviderades till stor del på grundval av risk och representativitet. Därför återspeglade resultaten inte alltid programmets ”genomsnittliga felprocent”. Dessutom behövde inte medlemsstaterna rapportera om tillämpade finansiella korrigeringar.

När det gäller programperioden 2000–2006 har kommissionen emellertid lagt fram en särskild rapport om läget 2013 i fråga om finansiella korrigeringar och avslutning av program som finansierats av Eruf och ESF samt projekt som finansierats av Sammanhållningsfonden.

44. Avslutningsförfarandet ska säkerställa att inga väsentliga fel kvarstår efter det att programmen har avslutats. Kommissionen kan emellertid vid behov ändå göra nödvändiga finansiella korrigeringar efter avslutandet, vilket framgår av de fall som revisionsrätten hänvisar till.

48. Ersättningsutgifter får bara användas för nya stödberättigade insatser inom det operativa program som påverkas av de finansiella korrigeringarna.

74. Kommissionen beaktar de finansiella korrigeringar som medlemsstaterna gör på eget initiativ, vilka också bidrar till den totala kapaciteten för korrigeringar och till att minska de identifierade riskerna. Dessa återspeglar hela korrigeringsförmågan, i synnerhet för de medlemsstater som har stabila förvaltnings- och kontrollsystem som kan upptäcka och korrigera fel.

Om man tar hänsyn till också de finansiella korrigeringar som Frankrike och Spanien har gjort på eget initiativ så befinner dessa länder sig inte betydligt under revisionsrättens trendkurva.

Vidare vill kommissionen framhålla att båda medlemsstaterna enligt de årliga verksamhetsrapporterna för 2015 har kumulativa kvarstående risker som understiger väsentlighetsgränsen på 2 %.

Den metod som tillämpades under programperioden 2007–2013, dvs. att göra finansiella korrigeringar på nationell nivå innan de årliga kontrollrapporterna överlämnas till kommissionen, kommer att fortsätta vara allmän regel för programperioden 2014–2020, då medlemsstaterna förväntas reducera den kvarstående risken till under väsentlighetsgränsen innan de lämnar sina årsrapporter.

81. För att bidra till den politiska styrningen kan medlemsstaterna föra upp diskussionen om genomförandet av korrigerande åtgärder till en högre nivå. Detta är en del av det kontradiktoriska förfarandet, som ska säkerställa att villkoren för att upphäva ett avbrott i betalningsfristen eller ett betalningsinnehållande faktiskt är uppfyllda.

92. Kommissionen understryker att skyddet för EU:s budget alltid kommer i första hand, oberoende av den genomsnittliga längden på avbrott och/eller innehållanden. Förfarandets varaktighet beror på hur lång tid det tar för medlemsstaten att genomföra de korrigerande åtgärderna och är inte avhängigt av kommissionen.

Den genomsnittliga längden på betalningsblockeringarna i Italien och Spanien har påverkats av ett fåtal långdragna förfaranden i komplicerade fall.

99. Innan kommissionen upphävde ett avbrott eller ett betalningsinnehållande krävde den att de attesterande myndigheterna hade fört in de nödvändiga finansiella korrigeringar i sina IT-system, så att dessa sedan klart framgår av verifieringskedjan för betalningsansökan.

Godkända kostnadsredovisningar som överlämnas till kommissionen har den form som anges i förordningen, i vilken någon detaljerad rapportering om genomförandet av finansiella korrigeringar inte krävs.

100. De finansiella korrigeringarna härrör vanligen från revisionsresultat som leder till avbrott och/eller innehållanden, och som en följd av det kontradiktoriska förfarandet finns det en samsyn mellan de båda parterna om hur stora finansiella korrigeringar som fordras för att korrigera tidigare utgifter. Dessa belopp dras av från framtida betalningsansökningar och kontrolleras av kommissionens avdelningar. Under de senaste åren har kommissionen dessutom allt oftare bett revisionsmyndigheterna att bekräfta att de föreslagna finansiella korrigeringarna är korrekta. Detta är nu en standardrutin.

105. Kommissionen påpekar att alla fel och brister som upptäcks i medlemsstaternas rapportering om återtaganden och återkrav redovisas i revisionsrapporter till medlemsstaterna, vilka ombeds att lämna in korrigerade rapporter om återtaganden och återkrav som en uppföljningsåtgärd.

Den kvarstående risken vid avslutandet mildras därmed, eftersom revisionsmyndigheten granskar genomförandet av de finansiella korrigeringarna under programperioden som en del av det granskningsarbete som ligger till grund för avslutningsdeklarationen.

113. Kommissionen anser att dess rapportering om förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar är heltäckande, konsekvent och lättillgänglig för de berörda aktörerna.

Det årliga meddelandet om skyddet av EU:s budget tillkom efter en begäran av Europaparlamentet under ansvarsfrihetsförfarandet för 2011 års budget och innehåller historisk information om kommissionens förebyggande och korrigerande åtgärder. I de årliga verksamhetsrapporterna och de årliga förvaltnings- och resultatrapporterna uppskattas riskbeloppen för året i fråga. Den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2015 innehöll för första gången en prognos för riskbeloppen vid avslutandet, det vill säga en konsoliderad uppskattning av kvarstående fel efter det att alla korrigerande åtgärder har vidtagits i samband med att ett program avslutas. Från och med 2017 (för räkenskapsåret 2016) ska denna information också finnas med i de årliga verksamhetsrapporterna.

117. Kommissionen anser att en sådan specifik rapportering om det slutliga utfallet av avslutandeprocessen för programperioden 2007–2013 som helhet skulle kunna ske i samband med den befintliga rapporteringen, det vill säga respektive generaldirektorats årliga verksamhetsrapport, som innehåller detaljerad information om programperioden. Kommissionen hänvisar också till sina svar på särskild rapport nr 36/2016 *En bedömning av arrangemangen för avslutande av sammanhållnings- och landsbygdsutvecklingsprogrammen*.

120. I sitt meddelande till rådet och Europaparlamentet om felens grundorsaker och vidtagna åtgärder gjorde kommissionen i linje med artikel 32.5 i budgetförordningen en grundlig analys av de främsta orsakerna till ihållande höga felnivåer i samband med genomförandet av EU:s budget på de viktigaste politikområdena i finansiella termer, däribland sammanhållningspolitiken, och de åtgärder som vidtagits. Det var ett svar på Europaparlamentets och rådets begäran om en rapport om de områden där man fastställt en ”ihållande hög felnivå samt om de grundläggande orsakerna”. Meddelandet bygger på den information som kommissionen hade tillgång till, främst avseende betalningar för programperioden 2007–2013.

121. Det nuvarande systemet fungerar väl för att bekräfta att förfarandena uppfyllt de lagstadgade kraven, men var inte från början utformat som ett integrerat verktyg för att t.ex. kartlägga bakomliggande orsaker till förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar. Kommissionen har överblick över förfarandena för avbrott och/eller innehållanden i enskilda fall. Dessutom övervakas alla finansiella korrigeringar separat i enlighet med de respektive förfarandemässiga ramar som fastställs i förordningarna.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

142. Liksom för programperioden 2000–2006 bekräftar kommissionen att den har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att kunna genomföra rigorösa kontroller av de avslutningsdeklarationer som medlemsstaterna lämnade in i samband med avslutandet av programperioden 2007–2013.

146. Innan kommissionen upphäver ett avbrott i en betalningsfrist eller ett betalningsinnehållande ska de attesterande myndigheterna ha fört in de nödvändiga finansiella korrigeringarna i sina IT-system. Detta ska sedan klart framgå av verifieringskedjan för betalningsansökan.

De finansiella korrigeringarna härrör vanligen från revisionsresultat som leder till avbrott och/eller innehållanden, och som en följd av det kontradiktoriska förfarandet finns det en samsyn mellan de båda parterna om hur stora finansiella korrigeringar som fordras för att korrigera tidigare utgifter. Dessa belopp dras av från nästa betalningsansökan och kontrolleras av kommissionens avdelningar. Under de senaste åren har kommissionen dessutom allt oftare bett revisionsmyndigheterna att bekräfta att de föreslagna finansiella korrigeringarna är korrekta. Detta är nu en standardrutin.

Kommissionen bekräftar att alla finansiella korrigeringar som infördes under perioden 2000–2013 följs upp separat och att ärendena inte avslutas förrän tillräcklig dokumentation har erhållits från medlemsstaterna. Kommissionens kontroller på plats syftar också till att verifiera genomförandet av de bekräftade finansiella korrigeringarna på basis av en riskanalys.

Rekommendation 1

Kommissionen godtar denna rekommendation. Såsom kommissionen redan har meddelat olika intressenter, däribland medlemsstaterna, betraktar den avslutandet av fleråriga program som det sista filtret när det gäller att säkerställa att det inte finns några väsentliga fel i programutgifterna.

147. Heltäckande och konsekvent historisk information om förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar finns samlad i meddelandet om skyddet av EU:s budget. Detta tillkom på begäran av Europaparlamentet i samband med ansvarsfrihetsförfarandet för 2011 års budget och innehåller uppgifter om flera år, uppdelade per medlemsstat och programperiod. Såväl parlamentet som rådet välkomnade kommissionens rapportering i meddelandet om skyddet av EU:s budget i samband med ansvarsfrihetsförfarandet 2016.

Kommissionen utarbetar olika rapporter i olika syften. Meddelandet om skyddet av EU:s budget innehåller historisk information om kommissionens korrigerande arbete, och i de årliga förvaltnings- och resultatrapporterna² görs uppskattningar av riskbelopp vid avslutandet på basis av den framtida korrigeringsförmågan. Kommissionen hänvisar också till sitt svar på punkt 113.

På det hela taget anser kommissionen att dess rapportering om förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar är heltäckande, konsekvent och lättillgänglig för berörda aktörer.

Rekommendation 2

Kommissionen godtar denna rekommendation.

Rapporteringen om det finansiella utfallet av avslutandeprocessen för programperioden som helhet kan också göras i respektive generaldirektorats årliga verksamhetsrapport.

Rekommendation 3

Kommissionen godtar denna rekommendation.

Rekommendation 4

Kommissionen godtar rekommendationen och kommer att införa finansiella nettokorrigeringar när villkoren i förordningen är uppfyllda. Kommissionen kommer att ha ett nära samarbete med revisionsrätten i syfte att klargöra och fastställa tillämpliga kriterier.

² Den första årliga förvaltnings- och resultatrapporten 2016 var en kombination av utvärderingsrapporten som tas fram i enlighet med artikel 318 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och den sammanfattande rapporten.

Händelse	Datum
Revisionsplanen antas / Revisionen inleds	13.1.2016
Den preliminära rapporten skickas till kommissionen (eller till ett annat revisionsobjekt)	6.2.2017
Den slutliga rapporten antas efter det kontradiktoriska förfarandet	8.3.2017
Svaren från kommissionen (eller från ett annat revisionsobjekt) har tagits emot på alla språk	14.4.2017

Vi bedömde om kommissionens förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar var ändamålsenliga för att skydda EU:s budget från oriktiga utgifter på sammanhållningsområdet. Sammanhållningspolitiken svarar för 37 % av utgifterna från EU:s budget och kommer att uppgå till omkring 350 miljarder euro för var och en av perioderna 2007–2013 och 2014–2020. Kommissionen och medlemsstaterna har delat ansvar för sammanhållningsutgifterna. Överlag finner vi att kommissionen har använt de åtgärder den har till sitt förfogande på ett ändamålsenligt sätt. Kommissionen måste fortsätta att vara vaksam och se till att utbetalningar inte innehåller fel, förbättra sina rapporteringsförfaranden och använda sina nya, större befogenheter.

40
1977-2017

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

Publikationsbyrån

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxemburg
LUXEMBURG

Tfn +352 4398-1

Frågor: eca.europa.eu/sv/Pages/ContactForm.aspx
Webbplats: eca.europa.eu
Twitter: @EUAuditors